

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Warszawa, dnia 17 października 2022

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **KO** oraz **PZR**) w składzie:

1. Przewodniczący – Andrzej Kuć
2. Członek – Robert Pietrzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 października 2022 r. odwołania wniesionego w dniu 22 września 2022 r. przez Klub Sportowy Posnania Poznań (dalej: **KS Posnania**) od decyzji regulaminowej Komisji Gier i Dyscypliny PZR (dalej: **KGiD**) z dnia 15 września 2022 r., w przedmiocie stwierdzenia naruszenia przez KS Posnania przepisów Regulaminu Ekstraligi Rugby XV, Sezon 2022/2023 (dalej: **Regulamin Ekstraligi**), w związku z niezgłoszeniem co najmniej dwóch zawodników U21 (rocznik 2001 lub młodsi) do protokołu meczowego dotyczącego meczu I kolejki Ekstraligi Rugby pomiędzy KS Posnania a RC Orkanem Sochaczew (dalej: **Orkan Sochaczew**), rozegranego w dniu 20 sierpnia 2022 r. w Sochaczewie (dalej: **Mecz**) i w związku z tym odjęcia na podstawie III.3 w zw. z III.1 Regulaminu Ekstraligi klubowi KS Posnania 1 (jednego) dużego punktu, niniejszym **postanawia:**

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję regulaminową.

UZASADNIENIE

I. Decyzja regulaminowa KGiD:

KGiD, na skutek złożonego zawiadomienia o potencjalnym naruszeniu Regulaminu Ekstraligi oraz po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego uznała, że w obecnym stanie faktycznym zaistniały podstawy do wydania decyzji regulaminowej, zgodnej z treścią III. 3 Regulaminu Ekstraligi, tj. że w niniejszej sprawie zaistniały podstawy do odjęcia KS Posnania 1 (jednego) dużego punktu w klasyfikacji fazy zasadniczej Ekstraligi Rugby XV sezonu 2022/2023.

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. decyzji znajduje się w treści decyzji regulaminowej z dnia 15 września 2022 r.

II. Odwołanie KS Posnania:

Odwołaniem z dnia 22 września 2022 r. KS Posnania wniosła o uchylenie decyzji regulaminowej KGiD i wskazała, że na dzień rozegrania meczu dysponowała dwoma zawodnikami z programu młodzieżowców, przy czym jeden z nich z przyczyn zdrowotnych nie mógł wziąć udziału w meczu. Do odwołania KS Posnania załączyła dokumentację medyczną zawodnika potwierdzającą leczenie w okresie od 17 do 22 sierpnia 2022 r. KS Posnania oświadczyła również, że podjęła kroki by realizować program młodzieżowców i zgłosiła kolejnego zawodnika spełniającego warunki gry jako U-21.

Szczegółowe uzasadnienie odwołania znajduje się w treści odwołania KS Posnania z dnia 22 września 2022 r.

III. Rozstrzygnięcie KO:

KO po zapoznaniu się z treścią odwołania, biorąc pod uwagę stan faktyczny przedstawiony w jego treści oraz dokumenty załączone wraz z odwołaniem, uznała, że nie zachodzą w przedmiotowej sprawie przesłanki do uwzględnienia żądania określonego w odwołaniu, w tym w szczególności do zmiany lub uchylecia zaskarżonej decyzji regulaminowej.

KO w całości zgadza się ze stanowiskiem zawartym w decyzji regulaminowej wydanej przez KGiD w dniu 15 września 2022 r.

Przede wszystkim za bezsporne i nie podważane przez KS Posenia w odwołaniu, uznać należy naruszenie przez klub pkt III.1 Regulaminu Ekstraligi, z uwagi na fakt, że w protokole meczowym wśród zawodników KS Posenia był wpisany wyłącznie jeden zawodnik U21.

W konsekwencji, wobec prawidłowo stwierdzonego naruszenia ww. przepisu Regulaminu Ekstraligi, KO musiała rozważyć czy w przedmiotowej sprawie istnieje podstawa do odstąpienia od odjęcia 1 (jednego) dużego punktu w klasyfikacji fazy zasadniczej Ekstraligi Rugby XV sezonu 2022/2023.

W ocenie KO w przedmiotowej sprawie nie zaistniały podstawy do odstąpienia od nałożenia na KS Posenia konsekwencji naruszenia przez ten klub obowiązków określonych w Regulaminie Ekstraligi.

Po pierwsze wskazać należy, że na każdym klubie sportowym spoczywa obowiązek odpowiedniego zabezpieczenia prawidłowej realizacji obowiązków wynikających z przepisów wewnętrznych PZR. W tym stanie rzeczy KS Posenia – mając świadomość treści obowiązku, o którym mowa w pkt III.1 Regulaminu Ekstraligi - była zobowiązana do zabezpieczenia optymalnej liczby zawodników U21 przed rozpoczęciem rozgrywek i/lub przed udziałem w każdym z meczy w ramach rozgrywek. Obecne informowanie, że klub podejmuje działania w zakresie realizacji programu młodzieżowca i zgłoszenie kolejnego zawodnika spełniającego warunki gry jako U21 uznać należy za niemające wpływu na stwierdzone naruszenie postanowień Regulaminu Ekstraligi w dniu 20 sierpnia 2022 r. oraz za co najmniej spóźnione (a już na pewno za obciążające wyłącznie KS Posenia).

Po drugie, KO nie podziela stanowiska jakoby KS Posenia w chwili udzielania odpowiedzi do KGiD nie dysponowała dokumentacją medyczną zawodnika. Należy zauważyć, że: (i) dokumentacja medyczna zawodnika została wystawiona w dniu 22 sierpnia 2022 r., (ii) KGiD w dniu 25 sierpnia 2022 r. zawiadomiła KS Posenia o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie oraz zobowiązała do zajęcia stanowiska w terminie 7 dni, a (iii) KS Posenia w dniu 29 sierpnia 2022 r. odpowiedział na otrzymane wezwanie bez dołączenia do odpowiedzi dokumentacji medycznej zawodnika, która mogłaby potwierdzać zaistniałe zdarzenie. Nie ulega więc wątpliwości, że pomiędzy dniem wystawienia dokumentacji medycznej (22 sierpnia 2022 r.), a dniem udzielenia odpowiedzi (29 sierpnia 2022 r.) upłynął odpowiedni czas umożliwiający klubowi uzyskanie dokumentacji i jej przedstawienie organowi rozpoznającemu sprawę.

Po trzecie wreszcie, w ocenie KO wprowadzony w pkt III.1 Regulaminu Ekstraligi obowiązek ma w praktyce niezwykle istotny charakter z perspektywy rozwoju i popularyzacji rugby wśród młodszych zawodników, przez co KO stoi na stanowisku, że należy ten obowiązek przestrzegać rygorystycznie, a każde stwierdzone naruszenie powinno podlegać określonej w pkt III.3 Regulaminu Ekstraligi konsekwencji w postaci odjęcia 1 (jednego) dużego punktu w klasyfikacji rozgrywek. Wyłącznie przyjęcie tego rodzaju interpretacji pozwoli na efektywne przestrzeganie tego przepisu przez kluby sportowe, co w przyszłości powinno pozytywnie wpłynąć na rozwój i popularyzację rugby.

W tym stanie rzeczy KO orzekła jak na wstępie.

- na oryginale właściwe podpisy -

- Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby -

Warszawa, dnia 7 września 2022 r.

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **KO** oraz **PZR**) w składzie:

1. Przewodniczący - Piotr Płoszaj
2. Członek – Bartosz Wójciak
3. Członek – Andrzej Kuć

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2022 r. sprawy z odwołania wniesionego w dniu 13 czerwca 2022 r. przez klub sportowy Edach Budowlani Lublin od orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR wydanego w dniu 11 czerwca 2022 r., na podstawie § 102 ust. 1 pkt 3) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR (dalej: **Regulamin Dyscyplinarny**), postanawia:

uchylić zaskarżone orzeczenie i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

UZASADNIENIE

I. Orzeczenie KGiD:

Komisja Gier i Dyscypliny PZR (dalej: **KGiD**), wskutek rozpoznania protestu wniesionego przez Rzemieślniczy Klub Sportowy Juwenia Kraków (dalej: **Juwenia Kraków**) z dnia 7 maja 2022 r. (doręczonego KGiD w dniu 9 maja 2022 r.), dotyczącego meczu XIV kolejki Ekstraligi Rugby pomiędzy Juwenią Kraków a Edach Budowlani Lublin (dalej: **Budowlani Lublin**), który odbył się w dniu 7 maja 2022 r. o godzinie 13:00, postanowiła:

1. zweryfikować wynik meczu XIV kolejki Ekstraligi Rugby pomiędzy Juwenią Kraków a Edach Budowlani Lublin z dnia 7 maja 2022 r. jako przegrany walkowerem przez Budowlanych Lublin, ustalając jednocześnie wynik spotkania na 25:0 dla Juwenii Kraków,
2. ustalić wynik spotkania jako + 5 pkt (25:0 w małych punktach) dla drużyny Juwenii Kraków,
3. ustalić wynik spotkania jako – 1 pkt (0:25 w małych punktach) dla drużyny Budowlanych Lublin.

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. decyzji znajduje się w treści orzeczenia KGiD z dnia 11 czerwca 2022 r.

II. Odwołanie klubu sportowego Budowlani Lublin:

Odwołaniem z dnia 13 czerwca 2022 r. klub sportowy Budowlani Lublin zaskarżył w całości ww. orzeczenie i zarzucił mu:

1. brak odniesienia się do zarzutu zawartego w pkt. 1 b/ polegającego na wniosku klubu o odrzucenie wniosku klubu Juvenia z dnia 7 maja 2022 r. związanego z żądaniem ukarania walkowerem Budowlanych Lublin na podstawie art. 64 pkt. f Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby (dalej: **Przepisy PZR**) w związku niewypełnieniem dyspozycji pkt. 10.5 Regulaminu rozgrywek Ekstraligi rugby jako sprzecznego z art. 46 pkt. 1 statutu PZR poprzez „wprowadzenie sankcji dyscyplinarnych” do Przepisów PZR w sytuacji, gdy, do nakładania ww. sankcji uprawniony jest jedynie walne zgromadzenie Delegatów PZR;
2. naruszenie przepisu art. 79 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR, zgodnie z którym czas na zakończenie postępowania dyscyplinarnego dotyczącego naruszenia przepisów gry w rugby wynosi 1 miesiąc od dnia wszczęcia postępowania.

Na podstawie powyższego klub sportowy Edach Budowlani Lublin wniósł do Komisji Odwoławczej PZR o: umorzenie postępowania dyscyplinarnego w sprawie wykroczenia dotyczącego gry nieuprawnionego zawodnika w meczu pomiędzy Budowlanymi Lublin a Juvenią Kraków w dniu 7 maja 2022 r.

Szczegółowe uzasadnienie ww. zarzutów znajduje się w treści odwołania klubu sportowego Budowlani Lublin z dnia 13 czerwca 2022 r.

III. Rozstrzygnięcie Komisji Odwoławczej PZR:

KO po zapoznaniu się z treścią odwołania, uznała, że częściowe uwzględnienie argumentów i zarzutów podniesionych przez klub sportowy Budowlani Lublin, a przynajmniej pojawiające się uzasadnione wątpliwości w zakresie dot. nierozpoznania i nie odniesienia się przez KGiD do wskazanej w postępowaniu prowadzonym przed KGiD oraz w odwołaniu przez Budowlanych Lublin treści wyroku Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim, sygn. akt: TAS 20/2021, w którym to wyroku doszło do zakwestionowania dotychczasowej wykładni Przepisów PZR, powoduje konieczność uchylecia zaskarżonego orzeczenia, celem ponownego rozpoznania sprawy przez KGiD.

KO zgadza się z merytoryczną treścią orzeczenia wydanego przez KGiD, tj. również stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie klub sportowy Budowlani Lublin przeprowadził zmianę niezgodną z przepisami Regulaminu Ekstraligi poprzez przeprowadzenie 8 zmian, nie zmieniając jednocześnie wszystkich zawodników pierwszej linii (jest to okoliczność bezsporna).

Jednocześnie, odnosząc się do zarzutu nierozpoznania przedmiotowej sprawy przez KGiD w terminie wynikającym z § 79 Regulaminu Dyscyplinarnego, KO pragnie podkreślić, że w przedmiotowej sprawie termin ten został wydłużony przez KO (jako nadrzędny względem KGiD organ dyscyplinarny) do 3 miesięcy, w konsekwencji czego uznać należy, że KGiD wydała swoje orzeczenie bez przekroczenia terminu na rozpoznanie sprawy (zgodnie z Regulaminem Dyscyplinarnym). Z uwagi na powyższe nie sposób zatem zgodzić się z twierdzeniem Budowlanych Lublin, że w niniejszej sprawie spełniona została przesłanka prowadząca do umorzenia postępowania.

Niezależnie jednak od powyższego, w ocenie KO, KGiD w wydanym przez siebie orzeczeniu z dnia 11 czerwca 2022 r., nie odniosła się do argumentów przedstawianych przez Budowlanych Lublin, dotyczących treści prawomocnego wyroku Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim, sygn. akt: TAS 20/2021, w którym to wyroku doszło do zakwestionowania dotychczasowej wykładni Przepisów PZR. Według KO, organ dyscyplinarny powinien ustosunkować się (pozytywnie lub negatywnie) do każdego argumentu stawianego przez stronę postępowania, co jednak w niniejszej sprawie nie miało miejsca i co uzasadnia przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez KGiD.

W tym miejscu KO pragnie podkreślić, że zachowanie Budowlanych Lublin w niniejszej sprawie (dokonanie zmian niezgodnych z Regulaminem Ekstraligi) zasługuje na zdecydowaną naganę a orzeczenie KGiD wydane w sprawie w ocenie KO było jak najbardziej zasadne. Z uwagi jednak na ww. braki w orzeczeniu (brak odniesienia się do konkretnego argumentu), w ocenie KO słusznym będzie ponowne rozpoznanie sprawy przez KGiD.

W tym stanie rzeczy KO orzekła jak na wstępie.

- na oryginale właściwe podpisy -

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Warszawa, dnia 2 września 2022 r.

DECYZJA O POZOSTAWIENIU ODWOŁANIA BEZ ROZPATRZENIA

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **KO** oraz **PZR**) w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Płoszaj
2. Członek – Andrzej Kuć
3. Członek – Bartosz Wójciak

po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego oraz weryfikacji materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w dniu 02.09.2022 r., dotyczącego odwołania wniesionego w dniu 30.06.2022 r. przez klub sportowy Rugby Białystok od decyzji Komisji Gier i Dyscypliny PZR z dnia 28.06.2022 r. wydanej w związku z meczem finałowym I Ligi Rugby XV rozegranym w dniu 18.06.2022 r. pomiędzy klubem sportowym Rugby Białystok a klubem sportowym Rugby Klub Sparta Jarocin (dalej: **Sparta Jarocin**), w związku z treścią § 75 *Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby* (dalej: **Przepisy PZR**), postanawia:

pozostawić odwołanie klubu Rugby Białystok bez rozpatrzenia.

UZASADNIENIE

I. Decyzja KGiD:

Komisja Gier i Dyscypliny PZR (dalej: **KGiD**), po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego oraz weryfikacji materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w dniu 28.06.2022 r., dotyczącego protestu wniesionego w dniu 20.06.2022 r. przez klub sportowy Rugby Białystok w związku z meczem finałowym I Ligi Rugby XV rozegranym w dniu 18.06.2022 r. pomiędzy klubem Rugby Białystok a klubem sportowym Rugby Klub Sparta Jarocin (dalej: **Sparta Jarocin**), na podstawie § 75 *Przepisów PZR*, postanowiła pozostawić protest klubu sportowego Rugby Białystok bez rozpatrzenia z uwagi na brak uiszczenia kaucji od protestu.

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. decyzji znajduje się w treści decyzji KGiD z dnia 28.06.2022 r.

II. Odwołanie klubu sportowego Rugby Białystok:

Odwołaniem z dnia 30.06.2022 r. klub sportowy Rugby Białystok wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji KGiD i rozpoznanie złożonego przez klub sportowy protestu z dnia 20.06.2022 r.

W treści odwołania klub sportowy Rugby Białystok przyznał m.in., że ze względu na krótki czas na złożenie protestu po rozegranym meczu i duże emocje jakie wywołał, całkowicie nieumyślnie nie dopatrzone formalności poprzez wpłatę stosownej kaucji oraz podniósł, iż do przedmiotowej sprawy stosować należy odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Szczegółowe uzasadnienie ww. zarzutów znajduje się w treści odwołania klubu Rugby Białystok z dnia 30.06.2022 r.

III. Uzasadnienie decyzji Komisji Odwoławczej PZR:

W ocenie Komisji Odwoławczej, przedmiotowe odwołanie/zażalenie wniesione przez klub Rugby Białystok nie podlega rozpatrzeniu. KO nie zgadza się z opinią zawartą w treści odwołania, jakoby do postępowania przed KGiD stosowało się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (KO nie znajduje ku temu podstaw prawnych).

W ocenie Komisji Odwoławczej, KGiD nie miała obowiązku informować klubu o braku uiszczenia opłaty związanej z protestem, jak również nie ma obowiązku wzywać do jej uiszczenia w celu skutecznego wniesienia protestu. Uiszczenie opłaty wraz z protestem jest obowiązkiem nałożonym bezpośrednio na kluby wnoszące protest, a w przypadku braku opłaty, jedynym (oraz zgodnym z Przepisami PZR) rozwiązaniem jest pozostawienie sprawy bez rozpoznania.

Niezależnie od powyższego, Komisja Odwoławcza pragnie w tym miejscu podkreślić, iż od orzeczenia o pozostawieniu sprawy bez rozpatrzenia nie przysługuje stronom odwołanie. Z samej natury takiego orzeczenia wynika, iż pierwotna czynność podjęta przez stronę (wniesienie protestu) obarczona była błędem formalnym, której to czynności nie można konwalidować (naprawić) po upływie terminu na jej dokonanie.

W tym miejscu Komisja Odwoławcza pragnie wyłącznie nadmienić, iż znajomość przepisów obowiązujących w Polskim Związku Rugby jest obowiązkiem m.in. klubów sportowych biorących udział w rozgrywkach i konsekwencje ich niedopełnienia spoczywają na tych klubach sportowych.

W tym stanie rzeczy KO orzekła jak na wstępie.

- na oryginalne właściwe podpisy -

- Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby -

Warszawa, dnia 18 sierpnia 2022 r.

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **KO** oraz **PZR**) w składzie:

1. Przewodniczący - Piotr Płoszaj
2. Członek – Bartosz Wójciak
4. Członek – Andrzej Kuć

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2022 r. sprawy z odwołania wniesionego w dniu 22 czerwca 2022 r. przez kluby sportowe: Edach Budowlani Lublin, Budowlani Rugby S.A., Miejski Klub Sportowy Pogoń Siedlce oraz Rugby Club Orkan Sochaczew od orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR wydanego w dniu 11 czerwca 2022 r. w sprawie z wniosku klubów: Edach Budowlani Lublin, Budowlani Rugby S.A., Miejski Klub Sportowy Pogoń Siedlce, Rugby Club Orkan Sochaczew oraz Rzemieślniczy Klub Sportowy Juvenia Kraków (dalej również łącznie: **Kluby**) dotyczącego udziału nieuprawnionych zawodników w drużynie Miejskiego Klubu Sportowego Ogniwo Sopot, tj. przewinienia określonego w § 53 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR (dalej: **Regulamin Dyscyplinarny**), na podstawie § 102 ust. 1 pkt 2) w zw. z § 53 Regulaminu Dyscyplinarnego, **postanawia**:

- 1) **wymierzyć klubowi sportowemu Miejski Klub Sportowy Ogniwo Sopot karę w wysokości 1.000,00 zł z uwagi na udział zawodnika Władysława Grabowskiego w meczu I kolejki Ekstraligi Rugby sezonu 2021/2022 pomiędzy Miejskim Klubem Sportowym Ogniwo Sopot a Klubem Sportowym Posnania Poznań,**
- 2) **wymierzyć dyrektorowi Miejskiego Klubu Sportowego Ogniwo Sopot, tj. Bartoszowi Olszewskiemu jako osobie funkcyjnej ww. klubu sportowego, karę w wysokości 500,00 zł z uwagi na udział zawodnika Władysława Grabowskiego w meczu I kolejki Ekstraligi Rugby sezonu 2021/2022 pomiędzy Miejskim Klubem Sportowym Ogniwo Sopot a Klubem Sportowym Posnania Poznań,**
- 3) **zobowiązać Sekretarza Generalnego PZR do opublikowania na stronie internetowej PZR składu osobowego Komisji Licencyjnej PZR wraz ze wskazaniem funkcji osób w ww. organie w ciągu 7 dni od daty opublikowania niniejszego orzeczenia na stronie PZR,**
- 4) **zobowiązać ukarane podmioty i osoby do wniesienia kar orzeczonych w pkt 1 i 2 powyżej, w terminie 7 dni od daty ogłoszenia niniejszego orzeczenia na stronie PZR,**
- 5) **zobowiązać Komisję Gier i Dyscypliny do kontroli wykonania niniejszego orzeczenia,**
- 6) **w pozostałych zakresie orzeczenie Komisji Gier i Dyscypliny z dnia 11 czerwca 2021 r. utrzymać w mocy.**

UZASADNIENIE

I. Orzeczenie KGiD:

Komisja Gier i Dyscypliny PZR (dalej: **KGiD**), wskutek rozpoznania wniosku z dnia 16 września 2021 r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego dotyczącego udziału nieuprawnionych zawodników, tj. Romana Zhuka (nr licencji: 5042), Aleksandra Czasowskiego (nr licencji: 2390) oraz Władysława Grabowskiego (nr licencji: 3590) w drużynie Miejskiego Klubu Sportowego Ogniw Sopot (dalej: **Ogniw Sopot**) tj. o wykroczenie dyscyplinarne określone § 53 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego, postanowiła:

1. stwierdzić brak odpowiedzialności dyscyplinarnej po stronie klubu Ogniw Sopot i zawodników Romana Zhuka, Aleksandra Czasowskiego oraz Władysława Grabowskiego za naruszenie § 53 ust. Regulaminu Dyscyplinarnego,
2. umorzyć postępowanie dyscyplinarne w sprawie.

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. decyzji znajduje się w treści orzeczenia KGiD z dnia 11 czerwca 2022 r.

II. Odwołanie wniesione przez kluby: Edach Budowlani Lublin, Budowlani Rugby S.A., Miejski Klub Sportowy Pogoń Siedlce oraz Rugby Club Orkan Sochaczew:

Odwołaniem z dnia 22 czerwca 2022 r. kluby Edach Budowlani Lublin, Budowlani Rugby S.A., Miejski Klub Sportowy Pogoń Siedlce oraz Rugby Club Orkan Sochaczew złożyły odwołanie od orzeczenia KGiD z dnia 11 czerwca 2022 r. oraz wniosły o:

1. uchylenie ww. orzeczenia;
2. uznanie zgodnie z treścią pierwotnego zawiadomienia klubów z dnia 16 września 2021 r., iż udział wskazanych poniżej zawodników klubu Ogniw Sopot w meczach Ekstraligi wyczerpywał znamiona gry zawodnika nieuprawnionego:
  - a. Aleksandra Czasowskiego (nr licencji: 2390),
  - b. Romana Zhuk (nr licencji: 5042),
  - c. Władysława Grabowskiego (nr licencji: 3590)
3. nałożenie kar na klub Ogniw i osoby funkcyjne zgodnie z pierwotnym zawiadomieniem z dnia 16 września 2021 r.,

Orzeczeniu KGiD z dnia 11 czerwca z 2022 r., ww. kluby sportowe zarzuciły:

1. nienależyte wyjaśnienie okoliczności sprawy poprzez przyjęcie, iż wskazani zawodnicy zgodnie z dyspozycją Regulaminu 8 World Rugby uprawnieni byli do uzyskania zgody na grę w kadrze Polski a jedyną przesłanką decydującą o nadaniu uprawnienia do gry w kadrze Polski jest decyzja KGiD wydana z pominięciem przepisów WR,
2. naruszenie podstawowych zasad współżycia społecznego poprzez naruszenie zasady *ex pacto illicito non oritur actio* w sytuacji, gdy system Licencyjny PZR zawiera dane sprzeczne z prawem oraz stanem faktycznym,
3. błędnej wykładni a w zasadzie pominięciu przy wyrokowaniu art. 32 pkt 3.4 Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych

zawodników, zasad licencyjnych oraz zawodów we wszystkich odmianach rugby (dalej: **Przepisy PZR**) oraz § 2 pkt 7 Regulaminu Ekstraligi na sezon 2021/2022,

4. błędnej wykładni przepisów WR poprzez przyjęcie, iż wskazane w zawiadomieniu przepisy Regulaminu 8 nie obowiązywały w dacie wydania zgody na grę w reprezentacji Polski ww. zawodników przez KGiD.

Szczegółowe uzasadnienie ww. zarzutów znajduje się w treści odwołania ww. klubów sportowych z dnia 22 czerwca 2022 r.

III. Rozstrzygnięcie Komisji Odwoławczej PZR:

KO po zapoznaniu się z treścią odwołania uznała, że należy zgodzić się z częścią argumentów przedstawionych przez odwołujące się kluby, w tym w szczególności zgodzić się z argumentacją dotyczącą nieuprawnionego udziału w rozgrywkach Ekstraligi Rugby zawodnika Władysława Grabowskiego w drużynie Ogniwo Sopot, co w konsekwencji powoduje konieczność zmiany zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej ww. zawodnika, a także w zakresie kar dla klubu sportowego Ogniwo Sopot oraz dyrektora klubu sportowego Ogniwo Sopot, Bartosza Olszewskiego.

KO pragnie wyłącznie nadmienić, że z uwagi na fakt, iż wniosek Klubów złożony został do KGiD w dniu 16 września 2021 r., KO bierze pod uwagę w zakresie rozstrzygania niniejszej sprawy wyłącznie mecze Ekstraligi Rugby sezonu 2021/2022 rozegrane przed tą datą, tj. mecze rozegrane w pierwszych trzech kolejkach ww. sezonu, w dniach: 21.08.2021 r., 28/29.08.2021 r. oraz 4/5.08.2021 r.

W pierwszej kolejności KO pragnie podkreślić, że z ustaleń przez nią poczynionych w toku postępowania związanego z niniejszą sprawą wynika, że zawodnik Władysław Grabowski w ww. datach meczów rozgrywanych w barwach klubu sportowego Ogniwo Sopot, nie posiadał uprawnień do gry w reprezentacji Polski według przepisów World Rugby. Co przy tym istotne, KO pragnie przy tym również podkreślić, że pozostali dwaj zawodnicy, tj. Aleksander Czasowski oraz Roman Zhuk takie uprawnienia posiadali.

KO pragnie podkreślić także, że zgodnie z treścią § 32 Przepisów PZR:

zawodnik, który rozegrał co najmniej jeden oficjalny mecz rugby siedmioosobowego, lub piętnastoosobowego w pierwszej reprezentacji obcego kraju nie może być traktowany jako zawodnik uprawniony do gry w reprezentacji Polski. Za zawodnika reprezentującego w przeszłości inny kraj uznaje się zawodnika, który:

- a. *został powołany do seniorskiej reprezentacji innego kraju na oficjalny, zatwierdzony przez World Rugby mecz międzynarodowy, podczas którego wybiegł na boisko w pierwszym składzie, bądź był zawodnikiem rezerwowym;*
- b. *został powołany do seniorskiej reprezentacji innego kraju na oficjalne, zatwierdzone przez World Rugby tournée międzynarodowe, podczas którego wybiegł na boisko w pierwszym składzie, bądź był zawodnikiem rezerwowym.*

Co również istotne, zgodnie z pkt 8.6. przepisów World Rugby, w sytuacji zmiany barw narodowych przez zawodnika, który występował uprzednio w barwach innej kadry narodowej w rugby, do uzyskania prawa do występowania w kolejnej (jeszcze innej) kadrze narodowej, konieczne jest uzyskanie specjalnej zgody ze strony World Rugby, której to zgody ani Ogniwo Sopot ani sam zawodnik Władysław Grabowski nie uzyskali (a przynajmniej nie przedstawili dowodu potwierdzającego posiadanie takiej zgody).

W świetle powyższego zatem, uznać należy, że zawodnik Władysław Grabowski w meczach pomiędzy: (i) Ogniwo Sopot a Klubem Sportowym Poznań z dnia 21.08.2021 r. oraz (ii) Ogniwo Sopot a Rugby Club Orkanem Sochaczew z dnia 05.09.2021 r. występował jako zawodnik nieuprawniony – co stanowi naruszenie Przepisów PZR oraz daje podstawę do nałożenia kary.

W tym miejscu KO pragnie podkreślić również, że w ocenie KO odpowiedzialność za wystawienie do gry zawodnika nieuprawnionego spoczywa na klubie sportowym (w tym przypadku klubie sportowym Ogniwu Sopot) oraz na osobach funkcyjnych tj. w tym przypadku na dyrektorze Ogniwu Sopot, Bartoszu Olszewskim, co uzasadnia nałożenie właśnie na te podmioty kary określonej w niniejszym orzeczeniu.

W tym miejscu KO pragnie wskazać, że wystawianie do gry zawodników nieuprawnionych nie powinno mieć miejsca i jest zachowaniem zasługującym na nałożenie kary wynikającej z przepisów wewnętrznych obowiązujących w PZR. KO pragnie również wezwać Ogniwu Sopot oraz wszystkie inne kluby sportowe biorące udział we współzawodnictwie sportowym w ramach PZR, do przestrzegania przepisów w PZR obowiązujących (do czego kluby sportowe są zobowiązane).

Niemniej KO uznała, że wymierzenie kar określonych w sentencji niniejszego orzeczenia spełni swoje funkcję represyjno-wychowawcze.

W tym stanie rzeczy KO orzekła jak na wstępie.

- na oryginale właściwe podpisy -

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Warszawa, dnia 5 sierpnia 2022 r.

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **KO** oraz **PZR**) w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Płoszaj
2. Członek – Andrzej Kuć
3. Członek – Robert Pietrzak
4. Członek – Bartosz Wójciak

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2022 r. odwołania wniesionego w dniu 20 maja 2022 r. przez przedstawiciela klubu Rugby Białystok, od orzeczenia w postępowaniu dyscyplinarnym wydanego przez Komisję Gier i Dyscypliny PZR w dniu 16 maja 2022 r. w przedmiocie wymierzenia zawodnikowi Oskarowi Czyszczeniowi (nr licencji: 11602) kary dyskwalifikacji w wymiarze 5 meczów, na podstawie § 102 ust. 1 pkt 4) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR (dalej: **Regulamin**), **postanawia:**

uchylić zaskarżone orzeczenie i umorzyć postępowanie w sprawie.

UZASADNIENIE

I. Orzeczenie KGiD:

Komisja Gier i Dyscypliny PZR (dalej: **KGiD**), wskutek rozpoznania sprawy z wniosku klubu Sparta Jarocin z dnia 5 kwietnia 2022 r., przeciwko zawodnikowi Rugby Białystok – Oskarowi Czyszczoń (nr licencji 11602), na podstawie § 46 w związku z § 8 pkt. 6, § 17, § 41 oraz § 93, § 97 ust. 1, § 98 ust. 1 Regulaminu, postanowiła wymierzyć zawodnikowi Oskarowi Czyszczeniowi (nr licencji 11602) karę dyskwalifikacji w wymiarze 5 meczów.

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. orzeczenia znajduje się w treści orzeczenia w postępowaniu dyscyplinarnym KGiD z dnia 16 maja 2022 r.

II. Odwołanie klubu Rugby Białystok:

Odwołaniem z dnia 20 maja 2022 r. klub Rugby Białystok (działając w imieniu zawodnika Oskara Czyszczenia), zarzucił przedmiotowej decyzji błąd w ustaleniach faktycznych, a ponadto rażąco niewspółmierność kary w stosunku do zarzucanego czynu i tzw. warunków osobistych zawodnika. Ponadto, klub Rugby Białystok w przedmiotowym odwołaniu wniósł o:

1. zmianę zaskarżanej decyzji poprzez uniewinnienie zawodnika – Oskara Czyszczenia (nr licencji 11602) od zarzutów popełnionego czynu, a w konsekwencji uchylenie orzeczonej kary;
2. w razie nieuwzględnienia argumentacji o niewinności zawodnika, o orzeczenie kary w minimalnym przewidzianym zakresie, z jednoczesnym zawieszeniem jej wykonania na okres jednego roku, ewentualnie jej wykonania od początku przyszłego sezonu;
3. zasądzenie kosztów postępowania zgodnie z przepisnymi normami.

Klub Rugby Białystok wskazał w przedmiotowym odwołaniu, iż podstawowymi zasadami wszelkiej odpowiedzialności dyscyplinarnej, do której odpowiednie zastosowanie mają przepisy prawa karnego,

jest po pierwsze zasada domniemania niewinności, która oznacza, że dopóki nie udowodni się winy w sposób jednoznaczny i bezsporny nie można nikomu postawić zarzutu i go ukarać. Ponadto, klub Rugby Białystok wskazał, iż inną fundamentalną zasadą postępowania dyscyplinarnego i karnego jest to, że wszelkie wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść obwinionego.

Ponadto, w przedmiotowym odwołaniu, klub Rugby Białystok wskazał, iż w ocenie klubu sędzia główny i pomagający mu sędziowie liniowi w trakcie przedmiotowego meczu (podczas którego doszło do zdarzenia z udziałem zawodnika Oskara Czyszczenia) nie zareagowali i nie dopatryli się w sytuacji meczowej faulu. Co więcej, nie dopatryli się oni również gry niesportowej, niezgodnej z duchem sportu czy też zasadami fair play. Klub Rugby Białystok wskazał również, że nawet zawodnicy nie zwrócili uwagi na zaskarżaną przez klub Sparta Jarocin sytuację (zawodnicy zaangażowani w przedmiotowy faul pobiegli do kolejnej akcji). W ocenie klubu Rugby Białystok, gdyby doszło w przedmiotowej sytuacji do nadeptnięcia czy kopnięcia, to zawodnik na pewno odczułby ból i chociażby sygnalizował to sędziemu – a nie miało to w przedmiotowej sytuacji miejsca.

W ocenie klubu Rugby Białystok, KGiD podjęło decyzję wyłącznie na podstawie stwierdzenia zawodnika Sparty Jarocin a także nagrania video z meczu w fatalnej jakości. Klub Rugby Białystok wskazał również, że KGiD nie wzięło pod uwagę decyzji sędziego, czyli tzw. „On field decision”. W ocenie klubu Rugby Białystok, KGiD bezpodstawnie podważa decyzję sędziego (na podstawie nagrania z jednego ujęcia kamery). Wobec tego, decyzja KGiD jest niezgodna z zasadami prowadzenia postępowań dyscyplinarnych i karnych, wobec czego jest krzywdząca dla zawodnika.

Według klubu Rugby Białystok, dowody, na podstawie których zdyskwalifikowano zawodnika nie pozwalają na bezsporne i jednoznaczne stwierdzenie, w którym momencie i czy w ogóle doszło do rzekomego przewinienia co doprowadziło do niezastosowania wobec zawodnika zasady domniemania niewinności.

W swym odwołaniu wniesionym w imieniu zawodnika Oskara Czyszczenia, klub Rugby Białystok przedstawił sylwetkę zawodnika, jak również wskazał, że zawodnik nie powinien zostać zdyskwalifikowany.

Szczegółowe uzasadnienie ww. zarzutów znajduje się w treści odwołania klubu Rugby Białystok, wniesionego w imieniu zawodnika Oskara Czyszczenia z dnia 20 maja 2022 r.

III. Rozstrzygnięcie Komisji Odwoławczej PZR:

KO po rozpoznaniu odwołania postanowiła, że z przyczyn formalnych należało, na podstawie § 102 ust. 1 pkt 4 Regulaminu, uchylić zaskarżone orzeczenie KGiD i umorzyć postępowanie w sprawie.

Zgodnie z § 79 Regulaminu: § 79 Regulaminu: *zakończenie postępowania dyscyplinarnego powinno nastąpić najpóźniej w **terminie jednego miesiąca** od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (...).*

W ocenie KO, postępowanie dyscyplinarne w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte wraz z wpływem do KGiD pisma klubu Sparta Jarocin dotyczącego przedmiotowego meczu, tj. w dniu 5 kwietnia 2022 r. i to od tego dnia (zdaniem KO) powinien być liczony termin 1 miesiąca wynikający ze ww. przepisu Regulaminu. KGiD wydając zatem decyzję w dniu 16 maja 2022 r. działała w ocenie KO z naruszeniem tego terminu, co uzasadniało podjęcie decyzji o uchyleniu orzeczenia KGiD.

Z uwagi na przedstawione wyżej okoliczności dotyczące naruszenia terminu na wydanie orzeczenia przez KGiD, KO postanowiła odstąpić od merytorycznej analizy przedmiotowego odwołania (tj. zarzutów przedstawionych przez stronę skarżącą).

W tym stanie rzeczy KO orzekła jak na wstępie.

- na oryginalne właściwe podpisy -

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Warszawa, dnia 02 sierpnia 2022 r.

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **KO** oraz **PZR**) w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Płoszaj
2. Członek – Andrzej Kuć
3. Członek – Robert Pietrzak
4. Członek – Bartosz Wójciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 sierpnia 2022 r. odwołania wniesionego w dniu 15 czerwca 2022 r. przez pełnomocnika klubu Rugby Club Arka Rumia (dalej: **Arka Rumia**), na postanowienie Komisji Gier i Dyscypliny PZR wydane w dniu 4 czerwca 2022 r. w przedmiocie zweryfikowania wyniku meczu fazy play-out I Ligi Rugby XV z dnia 21 maja 2022 r. pomiędzy klubem AZS AWF Warszawa (dalej: **AZS**) a Arką Rumia jako przegranego walkowerem przez klub Arka Rumia, na podstawie § 102 ust. 1 pkt 1) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR (dalej: **Regulamin**), **postanawia:**

utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie

UZASADNIENIE

I. Orzeczenie KGiD:

Komisja Gier i Dyscypliny PZR (dalej: **KGiD**), wskutek wniesienia w dniu 23 maja 2022 r. przez klub AZS protestu dotyczącego meczu fazy play-out I Ligi Rugby XV pomiędzy klubem AZS a Arką Rumia, który odbył się w dniu 21.05.2022 r., postanowiła:

- 1) zweryfikować wynik meczu fazy play-out I Ligi Rugby XV z dnia 21.05.2022 r. pomiędzy klubem AZS a Arką Rumia jako przegrany walkowerem przez Arkę Rumia,
- 2) ustalić wynik spotkania jako + 5 pkt (25:0 w małych punktach) dla drużyny AZS,
- 3) ustalić wynik spotkania jako -1 pkt (0:25 w małych punktach) dla drużyny Arka Rumia,
- 4) wymierzyć zawodnikowi Richman Gora (nr licencji: 12858) karę dyskwalifikacji w wymiarze 1 miesiąca

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. decyzji znajduje się w treści postanowienia KGiD z dnia 4 czerwca 2022 r.

II. Odwołanie klubu Arka Rumia:

Odwołaniem z dnia 15 czerwca 2022 r. klub Arka Rumia zaskarżył w całości orzeczenie KGiD z dnia 4 czerwca 2022 r. oraz wniósł o jego uchylenie w całości i umorzenie postępowania, a w konsekwencji – przywrócenie pierwotnego wyniku rozegranego meczu i zarzucił mu:

1. brak uwzględnienia wniosku o odrzucenie protestu AZS mimo nieprawidłowej reprezentacji AZS przy jego złożeniu,
2. nieprawidłową wykładnię przepisu II.8 Regulaminu I Ligi Rugby XV, Sezon 2021/2022 (dalej: **Regulamin I Ligi Rugby**), co doprowadziło do uznania, że skarżący (Arka Rumia) naruszył ten przepis.

Ponadto, w przedmiotowym odwołaniu, pełnomocnik klubu Arka Rumia opisał przebieg postępowania dyscyplinarnego, jakie toczyło się przed KGiD, wskazując m.in., że postępowanie zostało wszczęte na skutek protestu pomeczowego AZS, podpisanego przez pana Michała Obukowicza, działającego jako wiceprezes zarządu AZS. Pełnomocnik klubu Arka Rumia wskazał na podstawie orzeczenia wydanego przez KGiD oraz że w zaskarżonym orzeczeniu rozpatrzono również protest klubu Arka Rumia dotyczący udziału w przedmiotowym meczu zawodnika Tinotenda Sunga oraz zawodnika Santiago Brzezinskiego, który to protest został odrzucony m.in. z uwagi na nieprawidłową reprezentację po stronie klubu Arka Rumia.

Pełnomocnik klubu Arka Rumia podniósł również, iż klub Arka Rumia nie zgadza się ze sposobem przeprowadzenia postępowania przez KGiD powołując się na: (i) brak uwzględnienia wniosku o odrzucenie protestu AZS mimo nieprawidłowej reprezentacji AZS przy jego złożeniu oraz (ii) nieprawidłową wykładnię przepisu II.8 Regulaminu I Ligi Rugby, co doprowadziło do uznania, że klub Arka Rumia naruszył ten przepis.

Klub Arka Rumia w przedmiotowym odwołaniu podniósł również, że podtrzymuje wszystkie twierdzenia zawarte w stanowisku klubu z dnia 3 czerwca 2022 r., wskazując na fakt, że osoba składająca protest nie była upoważniona do reprezentowania AZS i składania jednostronnych oświadczeń woli w jego imieniu (na dowód czego klub Arka Rumia w odwołaniu zamieścił informację z KRS dotyczącą klubu AZS).

Następnie, pełnomocnik klubu Arka Rumia przedstawił argumentację klubu w zakresie błędnej wykładni przepisu II.8 Regulaminu I Ligi Rugby przez KGiD, wskazując m.in., że do przedmiotowego postępowania, na zasadzie analogii powinny mieć zastosowanie przepisy Regulaminu Ekstraligi, Sezon 2021/2022.

Szczegółowe uzasadnienie ww. zarzutów znajduje się w treści odwołania klubu Arka Rumia z dnia 15 czerwca 2022 r.

III. Rozstrzygnięcie Komisji Odwoławczej PZR:

KO po zapoznaniu się z treścią odwołania, biorąc pod uwagę stan faktyczny przedstawiony w jego treści oraz dokumenty załączone wraz z odwołaniem, uznała, że nie zachodzą w przedmiotowej sprawie przesłanki do uwzględnienia żądań określonych w odwołaniu, w tym w szczególności do zastosowania § 102 ust. pkt. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego, tj. uchylenia zaskarżonego orzeczenia i umorzenia postępowania w sprawie.

KO w całości zgadza się ze stanowiskiem zawartym w orzeczeniu w postępowaniu dyscyplinarnym wydanym przez KGiD w dniu 4 czerwca 2022 r., zgodnie z którym, w stanie faktycznym niniejszej sprawy zaistniały podstawy do wydania rozstrzygnięcia zgodnego z wnioskiem klubu AZS, tj. wydania orzeczenia dyscyplinarnego w postaci zweryfikowania wyniku meczu fazy play-out I Ligi Rugby XV pomiędzy klubem AZS a klubem Arka Rumia jako przegrany walkowerem przez klub Arka Rumia. Co więcej, KO również nie podziela zarzutów klubu Arka Rumia, zarówno w zakresie złożenia protestu przez nieuprawnioną osobę, jak i braku zasadności protestu.

Odnosząc się do zarzutu klubu Arka Rumia w zakresie nieprawidłowej reprezentacji po stronie AZS, KO pragnie w tym miejscu podkreślić, iż protest AZS został (na prośbę KGiD) przez klub uzupełniony (potwierdzony) w dniu 4 czerwca 2022 r., poprzez złożenie oświadczenia (podpisanego zgodnie z zasadami reprezentacji klubu) w tym zakresie przez AZS.

Jeśli chodzi o zarzut klubu Arka Rumia dotyczący niewłaściwej interpretacji przepisu II.8 Regulaminu I Ligi Rugby, KO wskazuje, iż nie podziela argumentacji klubu Arka Rumia wskazanej w odwołaniu z dnia 15 czerwca 2022 r. Klub Arka Rumia wskazał, iż *„w ocenie skarżącego należało interpretować Regulamin I Ligi z uwzględnieniem treści Przepisów Polskiego Związku Rugby oraz Regulaminu Ekstraligi, w którym dokonano jednoznacznego podziału na fazę/rundę finałową oraz baraż/Play-Out.”*

W ocenie KO, ww. argumentacja klubu Arka Rumia nie znajduje jakichkolwiek podstaw w przepisach, w tym w szczególności według KO nie ma w wewnętrznych przepisach PZR jakichkolwiek przesłanek uzasadniających stosowanie Regulaminu Ekstraligi (odnoszącego się do zupełnie innego poziomu rozgrywek) odpowiednio w sprawach dotyczących rozgrywek I Ligi Rugby XV. Warto przy tym zaznaczyć, że również pełnomocnik klubu Arka Rumia nie wskazał podstawy takiego odwołania do stosowania odpowiednio przepisów Regulaminu Ekstraligi w niniejszej sprawie. Wskazał on wyłącznie, że w treści Regulaminu Ekstraligi *„Znajduje się niemal identyczny przepis do tego wskazanego w proteście”* i na tym oparł analogię – co zdaniem KO było działaniem zbyt daleko idącym i bezpodstawnym.

W kontekście powyższego, KO pragnie również nadmienić, że zgodnie z przepisem VIII.11 Regulaminu I Ligi Rugby, prawo interpretacji Regulaminu I Ligi Rugby przysługuje KGiD. Jeśli zatem KGiD interpretuje fazę Play-Out jako część fazy finałowej, należy uznać to za wiążące (co istotne, w ocenie KO argumentacja przedstawiona w tym zakresie przez KGiD jest całkowicie prawidłowa).

W ocenie KO, KGiD w sposób prawidłowy zweryfikowała zatem mecz pomiędzy drużyną AZS a drużyną Arka Rumia jako przegrany walkowerem przez Arkę Rumia oraz wymierzyła zawodnikowi Richman Gora karę dyskwalifikacji w wymiarze 1 miesiąca. W ocenie KO, KGiD w sposób prawidłowy zinterpretowała przepisy wewnętrzne obowiązujące w PZR i wyciągnęła odpowiednie wnioski na tej podstawie.

W tym stanie rzeczy KO orzekła jak na wstępie.

Orzeczenie KO zapadło niejednogłośnie.

- na oryginalne właściwe podpisy -

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Warszawa, dnia 6 czerwca 2022 r.

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **KO** oraz **PZR**) w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Płoszaj
2. Członek – Andrzej Kuć
3. Członek – Robert Pietrzak
4. Członek – Bartosz Wójciak

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2022 r. odwołania wniesionego w dniu 19 maja 2022 r. przez przedstawiciela klubu Ochocki Klub Sportowy „SKRA” (dalej: **OKS SKRA**), na decyzję regulaminową Komisji Gier i Dyscypliny PZR wydaną w dniu 16 maja 2022 r. w przedmiocie zweryfikowania wyniku nierozegranego meczu Ekstraligi Rugby pomiędzy klubem OKS SKRA a klubem Edach Budowlani Lublin (dalej: **Budowlani Lublin**) na podstawie § 102 ust. 1 pkt 4) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR (dalej: **Regulamin**), **postanawia:**

uchylić zaskarżone orzeczenie i umorzyć postępowanie w sprawie.

UZASADNIENIE

I. Orzeczenie KGiD:

Komisja Gier i Dyscypliny PZR (dalej: **KGiD**), wskutek rozpoznania sprawy dotyczącej nierozegranego meczu Ekstraligi Rugby zaplanowanego na dzień 2 kwietnia 2022 r. pomiędzy OKS SKRA a Budowlanymi Lublin, postanowiła:

- 1) zweryfikować wynik nierozegranego meczu Ekstraligi Rugby pomiędzy OKS SKRA a Budowlanymi Lublin jako przegrany walkowerem przez OKS SKRA, ustalając jednocześnie wynik spotkania na 25:0 dla Budowlanych Lublin,
- 2) ustalić wynik spotkania jako +5 pkt (25:0 w małych punktach) dla drużyny Budowlanych Lublin,
- 3) ustalić wynik spotkania jako -1 pkt (0:25 w małych punktach) dla drużyny OKS SKRA.

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. decyzji znajduje się w treści postanowienia KGiD z dnia 16 maja 2022 r.

II. Odwołanie klubu OKS SKRA:

Odwołaniem z dnia 19 maja 2022 r. klub OKS SKRA wniósł o uchylenie w całości orzeczenia KGiD z dnia 16 maja 2022 r. i rozstrzygnięcie przez KO co do istoty sprawy lub alternatywnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez KGiD.

Klub OKS SKRA wskazał w przedmiotowym odwołaniu, że w pełni podtrzymuje stanowisko klubu wyrażone w pismach z dnia 4 kwietnia 2022 r. oraz 15 kwietnia 2022 r., które to pisma skierowane były do KGiD w toku postępowania. Klub wskazał również, że z uwagi na ekonomikę procesową, zdecydował

się nie przytaczać ponownie twierdzeń zawartych we ww. pismach przyjmując, że zostały one zawarte w dokumentacji niniejszej sprawy.

Ponadto, w przedmiotowym odwołaniu, klub OKS SKRA wskazał, iż w ocenie klubu odwołanie przedmiotowych zawodów, których dotyczy sprawa było skutkiem zaistnienia siły wyższej albo – w przypadku nie podzielenia tego stanowiska – skutkiem zdarzenia od klubu niezależnego i przez klub niezawinionego, w rozumieniu Rozdziału VI ust. 2 lit. b) i c) i d) Regulaminu Ekstraligi. Według klubu OKS SKRA, KGiD pomijając okoliczności dotyczące opadów śniegu, w zasadzie pominęła meritum niniejszej sprawy, co z kolei doprowadziło do rozstrzygnięcia, które nie oddaje jej istoty.

Klub OKS SKRA wskazał również, że KGiD stanęła na stanowisku, że *skoro sędzia zawodów nie wskazał w protokole zawodów, że zaistniały okoliczności dające się zakwalifikować jako siła wyższa lub inne nie dające się przewidzieć okoliczności, to te okoliczności w istocie nie zaistniały*. W ocenie klubu OKS SKRA takie stanowisko KGiD jest błędne, ponieważ ocena sędziego, a tym bardziej dokonanie wpisu w protokole zawodów nie ma charakteru konstytutywnego.

Jednocześnie klub OKS SKRA wskazał również, że zgodnie z decyzją sędziego głównego zawodów, p. Mateusza Ingardena, zawody zostały odwołane – jak wskazano we właściwym protokole – z „przyczyn proceduralnych”. Według OKS SKRA, nie wskazano jednak jakiegokolwiek podstawy prawnej takiej decyzji, czy też odpowiednich regulacji PZR. W ocenie klubu OKS SKRA, to nie po stronie sędziego powinna leżeć ocena zaistnienia lub niezastnienia siły wyższej lub innej nie dającej się przewidzieć okoliczności (a nawet jeśli taka ocena zostałaby przez sędziego dokonana, powinna podlegać kontroli ze strony KGiD).

Klub OKS SKRA w swym odwołaniu streścił również (raz jeszcze) stan faktyczny sprawy, w tym w szczególności okoliczności dotyczące stanu boiska w dniu 2 kwietnia 2022 r. oraz opis podjętych przez klub prób odśnieżenia boiska.

Ponadto, w przedmiotowym odwołaniu, klub OKS SKRA wskazał na analogiczną do niniejszej sprawę, w której KGiD podjęła odmienną decyzję.

Szczegółowe uzasadnienie ww. zarzutów znajduje się w treści odwołania klubu OKS SKRA z dnia 19 maja 2022 r.

III. Rozstrzygnięcie Komisji Odwoławczej PZR:

KO po zapoznaniu się z treścią odwołania, biorąc pod uwagę stan faktyczny przedstawiony w jego treści oraz dokumenty załączone wraz z odwołaniem, uznała, że nie zachodzą w przedmiotowej sprawie przesłanki do uwzględnienia żądań określonych w odwołaniu, w tym w szczególności do zastosowania § 102 ust. 1 pkt 3 Regulaminu, tj. uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

KO po rozpoznaniu odwołania, niezależnie od argumentów przedstawionych przez klub OKS SKRA w odwołaniu z dnia 19 maja 2022 r., postanowiła, że z przyczyn formalnych należało, na podstawie § 102 ust. 1 pkt 4 Regulaminu, uchylić zaskarżone orzeczenie KGiD i umorzyć postępowanie w sprawie.

Zgodnie z § 79 Regulaminu: § 79 Regulaminu: *zakończenie postępowania dyscyplinarnego powinno nastąpić najpóźniej w **terminie jednego miesiąca** od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (...)*.

W ocenie KO, postępowanie dyscyplinarne w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte wraz z wpływem do KGiD pisma klubu OKS SKRA dotyczącego przedmiotowego meczu, tj. w dniu 4 kwietnia 2022 r. i to

od tego dnia powinien być liczony termin 1 miesiąca wynikający ze ww. przepisu Regulaminu. KGiD wydając zatem decyzję w dniu 16 maja 2022 r. działała w ocenie KO z naruszeniem tego terminu.

KO podkreśla przy tym, „ że zgadza się z decyzją KGiD pod kątem merytorycznym, jednak nie znajduje podstaw prawnych do utrzymania decyzji w mocy ze względu na ww. uchybienia formalne po stronie KGiD, które w ocenie KO skutkować powinno uchyleniem orzeczenia KGiD i umorzeniem postępowania w sprawie.

W tym stanie rzeczy KO orzekła jak na wstępie.

- na oryginale właściwe podpisy -

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 1 czerwca 2022 roku

ORZECZENIE **w postępowaniu dyscyplinarnym**

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Płoszaj
2. Członek – Robert Pietrzak
3. Członek – Bartosz Wójciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 czerwca 2022 roku sprawy z odwołania wniesionego przez klub Rugby Club Lechia Gdańsk, od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR, wydanego w dniu 23 marca 2022 roku w sprawie z wniosku klubu Orkan Sochaczew z dnia 23 listopada 2021 r. dotyczącego nierozegranego meczu Centralnej Ligi Juniorów U18 (dalej: CLJ) pomiędzy Orkanem Sochaczew, a RC Lechią Gdańsk, który zgodnie z kalendarzem rozgrywek miał się odbyć w dniu 20/21 listopada 2021 r., na podstawie ust. 5 Rozdziału IV „Uwagi szczególne” Regulaminu Mistrzostw Polski Juniorów Rugby 15 Sezon 2021/2022 Mistrzostwa Polski Juniorów U18 (dalej: Regulamin CLJ) w zw. z § 46 zd. 2 Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby (dalej: Przepisy PZR), postanawia:
na podstawie § 102 ust. 1 pkt. 4) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR uchylić zaskarżone orzeczenie i umorzyć postępowanie w sprawie.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 103 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR.

Na oryginale właściwe podpisy.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Warszawa, dnia 4 maja 2022 r.

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **KO** oraz **PZR**) w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Płoszaj
2. Członek – Andrzej Kuć
3. Członek – Robert Pietrzak
4. Członek – Bartosz Wójciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 kwietnia 2022 r. zażalenia wniesionego w dniu 4 kwietnia 2022 r. przez klub Edach Budowlani Lublin, na postanowienie Komisji Gier i Dyscypliny PZR wydane w dniu 29 marca 2022 r. w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec zawodnika **Jamesa Campbella** (nr licencji:12487),na podstawie §102ust.1pkt1) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR (dalej: **Regulamin**),**postanawia:**

utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie

UZASADNIENIE

I. Orzeczenie KGiD:

Komisja Gier i Dyscypliny PZR (dalej: **KGiD**), wskutek wniesienia w dniu 5 lutego 2022 r. przez klub Edach Budowlani Lublin (dalej: **Budowlani Lublin**) wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego skierowanego wobec zawodnika Jamesa Campbella, dotyczącego rzekomego naruszenia przez ww. zawodnika warunków kontraktu z klubem, które to naruszenie, zgodnie z twierdzeniem ww. wniosku miało polegać na bezpodstawnym zerwaniu przez zawodnika kontraktu z klubem, postanowiła: **odmówić wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.**

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. decyzji znajduje się w treści postanowienia KGiD z dnia 29 marca 2022 r.

II. Zażalenie klubu BudowlaniLublin:

Zażaleniem z dnia 4 kwietnia 2022 r. klub Budowlani Lublin wniósł o uchylenie postanowienia KGiD z 29 marca 2022 r. oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zarzucił mu:

1. brak uwzględnienia treści § 44 Regulaminu w zw. z § 5 pkt. 1 i 2 Regulaminu poprzez:
  - błędną kwalifikację, iż naruszenie Regulaminów PZR, w tym wskazanego w pkt. 2 przytoczonego przepisu określonego w Regulaminie jako „regulaminu zmiany barw klubowych” nie stanowi sprawy dyscyplinarnej;
  - brak podjęcia przez Przewodniczącego działań zmierzających w wypadku stwierdzenia braku do uznania sprawy jako kwalifikującej się do zastosowania trybu dyscyplinarnego skierowania sprawy do trybu sportowego opartego o *Przepisy Polskiego Związku Rugby dotyczące ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad*

*licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby (dalej: **Przepisy PZR**)* związanych z przynależnością zawodnika do określonych barw klubowych wynikających z zakresu przepisów podpisanego kontraktu, którego wzór zawarty jest na stronie PZR;

2. błędną wykładnię przepisów dyscyplinarnych sprzeczną ze stanowiskiem organów nadrzędnych, tj. Komisji Dyscyplinarnej Rugby Europe, która wprost wskazuje na kompetencje i obowiązek rozpatrzenia sprawy przez lokalne władze dyscyplinarne.

Szczegółowe uzasadnienie ww. zarzutów znajduje się w treści zażalenia klubu Budowlani Lublin z dnia 4 kwietnia 2022r.

III. Rozstrzygnięcie Komisji Odwoławczej PZR:

KO po zapoznaniu się z treścią zażalenia, biorąc pod uwagę stan faktyczny przedstawiony w jego treści oraz dokumenty załączone wraz z zażaleniem, uznała, że nie zachodzą w przedmiotowej sprawie przesłanki do uwzględnienia żądań określonych w zażaleniu, w tym w szczególności do zastosowania § 102 ust. pkt. 3 Regulaminu tj. uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

KO w szczególności podziela stanowisko KGID, iż sprawa dotycząca zawodnika Jamesa Cambella w zakresie wskazanym we wniosku klub Edach Budowlani Lublin skierowanym do KGID nie jest sprawą stanowiącą naruszenie Regulaminu Dyscyplinarnego oraz innych regulaminów i przepisów obowiązujących w PZR w sposób pozwalający objąć ją postępowaniem prowadzonym przez organy dyscyplinarne PZR.

Co również istotne, w ocenie KO, przedmiotowa sprawa jest sprawą o charakterze kontraktowym (spór dotyczy oceny poszczególnych postanowień umowy zawartej między zawodnikiem a klubem oraz ważności zawartej umowy) a co za tym idzie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji jakim jest KGiD byłoby całkowicie bezzasadne, gdyż KGiD nie jest organem właściwym do rozpoznania przedmiotowej sprawy.

KO podziela stanowisko KGID, iż przedmiotowa sprawa jest sprawą o charakterze kontraktowym, a zatem dotyczy oceny poszczególnych postanowień umowy zawartej między zawodnikiem a klubem oraz ważności zawartej umowy. KO zwraca jednak przy tym uwagę, iż przed ewentualnym poddaniem przez klub Edach Budowlani Lublin sprawy pod rozstrzygnięcie przez właściwy sąd powszechny, jak wskazuje to w uzasadnieniu swojego postanowienia KGID klub nie powinien tracić z oczu w szczególności postanowienia zawartego w § 25 ust. 3 Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby.

W ocenie KO, KGiD w sposób prawidłowy odmówiła zatem wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w sprawie oraz wskazała, że przedmiotowa sprawa o charakterze kontraktowym wykracza poza przyznany jej zakres kompetencji.

Warto jednak zaznaczyć, iż KO nie podziela stanowiska KGID, iż wobec braku wskazania przez klub Edach Budowlani Lublin konkretnego czynu dyscyplinarnego, jakiego rzekomo miał dopuścić się zawodnik, nie można mówić o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, które stanowiłoby podstawę wszczęcia postępowania przez KGID. W ocenie KO jeżeli KGiD z chwilą wszczęcia postępowania w sprawie złożonej przez uprawniony podmiot nie znajduje przesłanek do jego wszczęcia, winna w uzasadnieniu orzeczenia wskazać w sposób jednoznaczny czy sprawa objęta postępowaniem ma charakter dyscyplinarny czy nie. Nie można przy tym czynić zarzutu stronie składającej wniosek do organu, iż nie wskazuje precyzyjnie którego przepisu regulaminu (lub regulaminów) dotyczy naruszenie gdyż to obowiązkiem KGID jest badanie czy do naruszenia doszło i jaki przepis został naruszony. Żaden przepis regulaminów PZR nie nakłada wprost na zawiadamiającego obowiązek wskazania, który przepis został naruszony i dlatego też na tym polu w ocenie KO stanowisko KGID trudno uznać za zasadne (co jednak nie miało wpływu na zasadność

orzeczenia z dnia 29 marca 2022).

Jednocześnie, zdaniem KO kwestia oceny naruszenia przepisów przez ww. zawodnika w związku reprezentowaniem barw klubowych Harlequin Rugby Club w rozgrywkach organizowanych przez właściwą federację rugby Republiki Południowej Afryki (dalej: RPA) przed uzyskaniem ze strony PZR wymaganego clearanca, pozostaje poza zakresem kompetencji / jurysdykcji organów PZR. W tym zakresie KO stoi na stanowisku, że klub Budowlani Lublin powinien złożyć stosowny wniosek o rozpoznanie sprawy zawodnika przez właściwe organy podmiotu odpowiedzialnego za organizację współzawodnictwa sportowego, w którym uczestniczył James Campbell tj. federacji rugby RPA, gdyż to te organy dopuściły go do udziału we współzawodnictwie sportowym, a nie właściwe organy PZR. Co więcej, w obecnej sytuacji, w której zawodnik ten jest zawodnikiem klubu z RPA, podlega ona jurysdykcji i odpowiedzialności dyscyplinarnej właściwych organów federacji rugby z RPA, a nie PZR.

W tym stanie rzeczy KO orzekła jak na wstępie.

- na oryginale właściwe podpisy -

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Warszawa, dnia 4 maja 2022 r.

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **KO** oraz **PZR**) w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Płoszaj
2. Członek – Andrzej Kuć
3. Członek – Robert Pietrzak
4. Członek – Bartosz Wójciak

Po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 kwietnia 2022 r. zażalenia wniesionego w dniu 4 kwietnia 2022 r. przez klub Edach Budowlani Lublin, na postanowienie Komisji Gier i Dyscypliny PZR wydane w dniu 29 marca 2022 r. w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec zawodnika **Petrusa Vorstera** (nr licencji: 10854), na podstawie § 102 ust. 1 pkt 1) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR (dalej: **Regulamin**), **postanawia:**

Utrzymać w mocy zaskarżone

orzeczenie UZASADNIENIE

I. Orzeczenie KGiD:

Komisja Gier i Dyscypliny PZR (dalej: **KGiD**), wskutek wniesienia w dniu 26 listopada 2021r. przez klub Edach Budowlani Lublin (dalej: **Budowlani Lublin**) wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego skierowanego wobec zawodnika Petrusa Vorstera, dotyczącego rzekomego naruszenia przez ww. zawodnika warunków kontraktu z klubem, które to naruszenie, zgodnie z twierdzeniem ww. wniosku miało polegać na bezpodstawnym zerwaniu przez zawodnika kontraktu z klubem, postanowiła: **odmówić wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.**

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. decyzji znajduje się w treści postanowienia KGiD z dnia 29 marca 2022 r.

II. Zażalenie klubu BudowlaniLublin:

Zażaleniem z dnia 4 kwietnia 2022 r. klub Budowlani Lublin wniósł o uchylenie postanowienia KGiD z 29 marca 2022 r. oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zarzucił mu:

1. brak uwzględnienia treści § 44 Regulaminu w zw. z § 5 pkt. 1 i 2 Regulaminu poprzez:
  - błędną kwalifikację, iż naruszenie Regulaminów PZR, w tym wskazanego w pkt. 2 przytoczonego przepisu określonego w Regulaminie jako „regulaminu zmiany barw klubowych”, nie stanowi sprawy dyscyplinarnej;
  - brak podjęcia przez Przewodniczącego działań zmierzających w wypadku stwierdzenia braku do uznania sprawy jako kwalifikującej się do zastosowania trybu dyscyplinarnego skierowania sprawy do trybu sportowego opartego o *Przepisy Polskiego Związku Rugby*

*dotyczące ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby (dalej: **Przepisy PZR**)* związanych z przynależnością zawodnika do określonych barw klubowych wynikających z zakresu przepisów podpisanego kontraktu, którego wzór zawarty jest na stronie PZR;

2. błędną wykładnię przepisów dyscyplinarnych sprzeczną ze stanowiskiem organów nadrzędnych, tj. Komisji Dyscyplinarnej Rugby Europe, która wprost wskazuje na kompetencje i obowiązek rozpatrzenia sprawy przez lokalne władze dyscyplinarne;
3. naruszenie § 70 pkt. 1 Regulaminu poprzez udział w składzie orzekającym p. Przemysława Filara, czyli osoby bezpośrednio powiązanej z małopolskim związkiem rugby oraz klubem Juwenią Kraków.

Ponadto, w przedmiotowym odwołaniu, klub Budowlani Lublin wskazał, że doszło w ocenie klubu do naruszenia § 30 Przepisów PZR polegającego na dopuszczeniu przez Komisję Licencyjną PZR do udziału po stronie Juwenii Kraków zawodnika nieuprawnionego w związku z tym, iż zawodnik Petrus Vorster zaewidencjonowany został w Systemie Licencyjnym PZR na podstawie nieprawomocnego orzeczenia KGiD z 31 marca 2022 r.

W związku z powyższym, klub Budowlani Lublin wniósł również o uchylenie decyzji Komisji Licencyjnej w przedmiocie zgody na transfer definitywny zawodnika Petrusa Vorstera.

Szczegółowe uzasadnienie ww. zarzutów znajduje się w treści zażalenia klubu Budowlani Lublin z dnia 4 kwietnia 2022r.

III. Rozstrzygnięcie Komisji Odwoławczej PZR:

KO po zapoznaniu się z treścią zażalenia, biorąc pod uwagę stan faktyczny przedstawiony w jego treści oraz dokumenty załączone wraz z zażaleniem, uznała, że nie zachodzą w przedmiotowej sprawie przesłanki do uwzględnienia żądań określonych w zażaleniu, w tym w szczególności do zastosowania § 102 ust. pkt. 3 Regulaminu tj. uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

KO w szczególności podziela stanowisko KGiD, iż sprawa dotycząca zawodnika Petrusa Vorstera w zakresie wskazanym we wniosku klub Edach Budowlani Lublin skierowanym do KGiD nie jest sprawą stanowiącą naruszenie Regulaminu Dyscyplinarnego oraz innych regulaminów i przepisów obowiązujących w PZR w sposób pozwalający objąć ją postępowaniem prowadzonym przez organy dyscyplinarne PZR.

Co również istotne, w ocenie KO, przedmiotowa sprawa jest sprawą o charakterze kontraktowym (spór dotyczy oceny poszczególnych postanowień umowy zawartej między zawodnikiem a klubem oraz ważności zawartej umowy) a co za tym idzie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji jakim jest KGiD byłoby całkowicie bezzasadne, gdyż KGiD nie jest organem właściwym do rozpoznania przedmiotowej sprawy.

KO podziela stanowisko KGiD, iż przedmiotowa sprawa jest sprawą o charakterze kontraktowym, a zatem dotyczy oceny poszczególnych postanowień umowy zawartej między zawodnikiem a klubem oraz ważności zawartej umowy. KO zwraca jednak przy tym uwagę, iż przed ewentualnym poddaniem przez klub Edach Budowlani Lublin sprawy pod rozstrzygnięcie przez właściwy sąd powszechny, jak wskazuje to w uzasadnieniu swojego postanowienia KGiD klub nie powinien tracić z oczu w szczególności postanowienia zawartego w § 25 ust. 3 Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby.

KO wskazuje, iż powyższa argumentacja została ujęta również w wiadomości Panelu Dyscyplinarnego Rugby Europe, dołączonej do zażalenia klubu Budowlani Lublin. Wskazano w niej, że jeśli w wyniku sporu ma zostać nałożona na określony podmiot sankcja sportowa (dyscyplinarna), właściwym do

rozpoznania sprawy będzie lokalny organ sportowy. Natomiast, jeżeli jest to konieczne w wyniku rozpoznania sprawy ma dojść do nałożenia sankcji cywilnej, właściwymi dla rozpoznania sprawy będą sądy cywilne.

W ocenie KO, KGiD w sposób prawidłowy odmówiła zatem wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w sprawie oraz wskazała, że przedmiotowa sprawa o charakterze kontraktowym wykracza poza przyznany jej zakres kompetencji.

Ponadto, KO nie podziela zarzutu klubu Budowlani Lublin w zakresie naruszenia § 70 ust. 1 Regulaminu, poprzez udział w składzie orzekającym p. Przemysława Filara. W treści uzasadnienia zażalenia klub Budowlani Lublin nie wykazał na czym polegać miałyby zarzut naruszenia § 70 ust. 1 Regulaminu, a przede wszystkim wpływu tego naruszenia na wydane postanowienie w trzyosobowym składzie KGiD.

Warto jednak zaznaczyć, iż KO nie podziela stanowiska KGiD, iż wobec braku wskazania przez klub Edach Budowlani Lublin konkretnego czynu dyscyplinarnego, jakiego rzekomo miał dopuścić się zawodnik, nie można mówić o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, które stanowiłoby podstawę wszczęcia postępowania przez KGiD. W ocenie KO jeżeli KGiD z chwilą wszczęcia postępowania w sprawie złożonej przez uprawniony podmiot nie znajduje przesłanek do jego wszczęcia, winna w uzasadnieniu orzeczenia wskazać w sposób jednoznaczny czy sprawa objęta postępowaniem ma charakter dyscyplinarny czy nie. Nie można przy tym czynić zarzutu stronie składającej wniosek do organu, iż nie wskazuje precyzyjnie którego przepisu regulaminu (lub regulaminów) dotyczy naruszenie gdyż to obowiązkiem KGiD jest badanie czy do naruszenia doszło i jaki przepis został naruszony. Żaden przepis regulaminów PZR nie nakłada wprost na zawiadamiającego obowiązku wskazania, który przepis został naruszony i dlatego też na tym polu w ocenie KO stanowisko KGiD trudno uznać za zasadne (co jednak nie miało wpływu na zasadność orzeczenia z dnia 29 marca 2022).

Jednocześnie, KO pragnie w tym miejscu odnieść się również do sprawy dotyczącej wydanej przez KGiD decyzji z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie zmiany barw klubowych przez zawodnika Petrusa Vorstera, o której klub Budowlani Lublin wspominał w złożonym zażaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że przedmiotem niniejszego postępowania jest weryfikacja prawidłowości decyzji KGiD w zakresie odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w związku z opisanym przez klub Budowlani Lublin zachowaniem zawodnika, a nie prawidłowości działania KGiD jako organu uprawnionego, na podstawie Przepisów PZR, do rozpoznania spraw dotyczących zmiany barw klubowych.

W tym stanie rzeczy KO ww. wniosek klubu Budowlani Lublin ocenia jako sformułowany z przekroczeniem granicy dopuszczalnego zakresu zaskarżenia postanowienia KGiD.

Niezależnie od powyższego, KO pragnie przypomnieć i pouczyć klub Budowlani Lublin, że zgodnie z brzmieniem § 25 ust. 2 Przepisów PZR: *w przypadku braku odpowiedzi w przepisowym terminie lub udzielenie przez klub odpowiedzi negatywnej, **zawodnik ma prawo skierować sprawę zmiany barw klubowych o KGiD, która może podjąć decyzję niezależnie od stanowiska klubu.***

Tym samym, w oparciu o powyższą dyspozycję, jeśli klub udzieli odpowiedzi negatywnej na wniosek zawodnika o zmianę barw klubowych (co jak rozumie KO miało miejsce), to wówczas zawodnik uprawniony jest do skierowania sprawy zmiany barw klubowych do KGiD, która ma prawo podjęcia decyzji niezależnie od stanowiska klubu. KO stoi więc na stanowisku, że KGiD – w oparciu o ww. przepis – miała prawo do wydania decyzji w przedmiocie zmiany barw klubowych przez zawodnika.

W tym stanie rzeczy KO orzekła jak na wstępie.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Warszawa, dnia 1 kwietnia 2022 r.

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **KO** oraz **PZR**) w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Płoszaj
2. Członek – Andrzej Kuć
3. Członek – Robert Pietrzak
4. Członek – Bartosz Wójciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 kwietnia 2022 r. sprawy z odwołania wniesionego w dniu 8 lutego 2022 r. przez klub MKS Ogniw Sopot, od orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR, wydanego w dniu 28 stycznia 2022 r., w sprawie protestu pomeczowego klubu Edach Budowlani Lublin z dnia 25 października 2021 r. dotyczącego meczu Ekstraligi Rugby pomiędzy Edach Budowlani Lublin, a MKS Ogniw Sopot, który odbył się w dniu 23 października 2021 r., na podstawie § 102 ust. 1 pkt 4) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR, **postanawia:**

1. **uchylić zaskarżone orzeczenie i umorzyć postępowanie w sprawie,**
2. **zwrócić kaucję pieniężną w kwocie 300,00 zł na rzecz klubu Ogniw Sopot.**

UZASADNIENIE

I. Orzeczenie KGiD:

Komisja Gier i Dyscypliny PZR (dalej: **KGiD**), wskutek wniesienia w dniu 25 października 2021 r. przez klub Edach Budowlani Lublin (dalej: **Budowlani Lublin**) protestu pomeczowego, dotyczącego meczu Ekstraligi Rugby pomiędzy Budowlanymi Lublin a MKS Ogniw Sopot (dalej: **Ogniw Sopot**), który odbył się w dniu 23 października 2021 r. (dalej: **Mecz**), w którym zgodnie z twierdzeniem ww. protestu w drużynie Ogniw Sopot wpisano do udziału w meczu ośmiu zawodników zagranicznych, postanowiła:

1. zweryfikować wynik meczu Ekstraligi Rugby pomiędzy Edach Budowlani Lublin, a Ogniw Sopot jako przegrany walkowerem przez Ogniw Sopot, zmieniając jednocześnie wynik jakim zakończyło się spotkanie na 25:0 dla Edach Budowlani Lublin,
2. ustalić wynik spotkania jako +5 pkt (25:0 w małych punktach) dla drużyny Edach Budowlani Lublin,
3. ustalić wynik spotkania jako -1 pkt (0:25 w małych punktach) dla drużyny Ogniw Sopot.

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. decyzji znajduje się w treści orzeczenia KGiD z dnia 28 stycznia 2022 r.

II. Odwołanie klubu Ogniw Sopot:

Odwołaniem z dnia 8 lutego 2022 r. klub Ogniwo Sopot zaskarżył w całości ww. orzeczenie i zarzucił mu:

1. naruszenie przepisów postępowania, w szczególności Regulation 18.11.1 World Rugby, wprowadzającego zasadę dwuinstancyjności, poprzez jego niezastosowanie i brak pouczenia o możliwości odwołania od orzeczenia KGiD,
2. również naruszenia § 71 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR poprzez jego niezastosowanie, które skutkowało brakiem pouczenia o przysługującym odwołaniu,
3. naruszenie przepisu § 71 w zw. z § 69 *Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby* (dalej: **Przepisy PZR**), polegające na przyjęciu do rozpoznania protestu meczowego pomimo wniesienia go po terminie, co wiązało się z koniecznością odrzucenia protestu,
4. naruszenie przepisu Regulation 18.4 c) World Rugby poprzez dyskryminujące zastosowanie II.7 w zw. z II.8 Regulaminu Ekstraligi Rugby w stosunku do obywatela polskiego i odmowę uznania Pana Władysława Grabowskiego za „zawodnika polskiego”,
5. naruszenie przepisu Regulation 20.6.1. c) World Rugby (również naruszenie § 72 i § 73 ust. 1 i 2 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR) poprzez niezawiadomienie skarżącego klubu o wszczętym postępowaniu, uniemożliwieniu czynnego w nim udziału, możliwości wypowiedzenia się i składania wniosków dowodowych, oświadczeń, etc.,
6. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę polegający na uznaniu obywatela polskiego – Pana Władysława Grabowskiego jako zawodnika zagranicznego a w dalszej kolejności zastosowanie przepisy o braku uprawnień do gry w reprezentacji, podczas gdy w stosunku do obywatela polskiego zapisy te nie mogą mieć zastosowania, o czym świadczy redakcja przepisów II.7 i II.8 Regulaminu Ekstraligi Rugby.

Na podstawie powyższego klub Ogniwo Sopot wniósł do Komisji Odwoławczej PZR o:

1. uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania,
2. orzeczenie o konieczności zwrotu kosztów poniesionych przez MKS Ogniwo Sopot.

Szczegółowe uzasadnienie ww. zarzutów znajduje się w treści odwołania klubu Ogniwo Sopot z dnia 8 lutego 2022 r.

III. Rozstrzygnięcie Komisji Odwoławczej PZR:

KO po zapoznaniu się z treścią odwołania, uznała, że uwzględnienie zarzutu podniesionego przez klub Ogniwo Sopot, dotyczącego naruszenia przepisu § 71 w zw. z § 69 Przepisów PZR, **polegającego na przyjęciu do rozpoznania protestu meczowego pomimo wniesienia go przez klub Budowlani Lublin po terminie**, powoduje konieczność uchylenia zaskarżonego orzeczenia KGiD, jak również umorzenia postępowania w sprawie.

KO w całości zgadza się ze stanowiskiem klubu Ogniwo Sopot, zgodnie z którym doszło do złożenia przez klub Budowlani Lublin protestu pomeczowego dotyczącego Mecz, po terminie przewidzianym w Przepisach PZR.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania wynika, że przedmiotowy Mecz rozpoczął się o godzinie 16:00 w dniu 23 października 2021 r. (świadczy o tym protokół meczowy z przedmiotowego Meczu).

Jednocześnie, KO ustaliła w trakcie postępowania wyjaśniającego, iż w następstwie rozegrania ww. Meczu, w dniu 25 października 2021 r. o godzinie 16:30 wpłynął do KGiD protest pomeczowy klubu Budowlani Lublin dotyczący rozegranego Meczu.

W odniesieniu do przedstawionego wyżej stanu faktycznego wskazać należy na treść § 69 Przepisów PZR, który stanowi, że:

*Jeżeli zdaniem klubu okoliczności dotyczące przeprowadzenia zawodów naruszyły obowiązujące przepisy i regulaminy PZR może on wnieść protest w **ciągu 48 godzin od chwili rozpoczęcia zawodów do KGiD.***

KO pragnie w tym miejscu podkreślić, że ww. przepis wskazuje wprost, iż 48 godzinny termin na wniesienie protestu pomeczowego do KGiD należy liczyć **od chwili rozpoczęcia zawodów.** Przepisy PZR wskazują zatem wyraźnie, w jaki sposób termin dotyczący protestu powinien być każdorazowo ustalany, w tym w szczególności, że nie należy go liczyć od chwili zakończenia określonego spotkania.

Co przy tym również istotne, w ocenie KO, powyższa okoliczność powinna być stanowić podstawę do odrzucenia przez KGiD przedmiotowego protestu bez rozpoznania, z uwagi na niezłożenie go we właściwym terminie, zgodnie z treścią § 71 Przepisów PZR, tym bardziej więc, uzasadnionym jest uchylenie decyzji KGiD i umorzenie postępowania w sprawie (KO wyjaśnia przy tym, że w związku z uchyleniem decyzji KGiD wynik meczu nie powinien być zostać zweryfikowany jako walkower, a co za tym idzie, z chwilą wydania wyroku odpowiednie organy PZR winny dokonać stosownych zmian w klasyfikacji i punktacji uwzględniając wydaną przez KO decyzję).

Jednocześnie, z uwagi na fakt, iż przytoczone wyżej okoliczności sprawy, stanowią w ocenie KO samodzielną oraz wystarczającą podstawę do uchylenia zaskarżonego orzeczenia KGiD, jak również umorzenia postępowania w sprawie, KO wskazują, że na ustaleniach dotyczących prawidłowości terminu wniesienia przedmiotowego protestu przez klub Edach Budowlani Lublin zakończyła postępowanie wyjaśniające.

KO wskazuje również, że z uwagi na uwzględnienie w całości odwołania wniesionego przez klub Ogniwo Sopot, stosownie do treści § 100 ust. 5 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR, uzasadnionym jest zwrot kaucji na rzecz ww. klubu.

W tym stanie rzeczy KO orzekła jak na wstępie.

- na oryginale właściwe podpisy -

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 25 lutego 2022 roku

ORZECZENIE **w postępowaniu dyscyplinarnym**

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Płoszaj
2. Członek – Andrzej Kuć
3. Członek – Robert Pietrzak
4. Członek – Bartosz Wójciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 lutego 2022 roku sprawy z odwołania wniesionego przez klub MKS Ogniwo Sopot, od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR, wydanego w dniu 23 listopada 2021 roku, postanawia:
na podstawie § 102 ust. 1 pkt. 1) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 103 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR.

Na oryginale właściwe podpisy.

- Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby -

Dnia 17 lutego 2022 roku

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący - Piotr Płoszaj
2. Członek – Bartosz Wójciak
3. Członek – Robert Pietrzak
4. Członek – Andrzej Kuć

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 lutego 2022 roku sprawy z odwołania wniesionego w dniu 8 lutego 2022 r. przez klub Rugby Club Lechia Gdańsk od orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR z dnia 20 stycznia 2022 roku, na podstawie § 102 ust. 1 pkt 3) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR, **postanawia:**

uchylić zaskarżone orzeczenie i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

- na oryginalne właściwe podpisy –

- Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 5 października 2021 roku

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **PZR**) w składzie:

1. Członek - Bartosz Wójciak
2. Członek – Piotr Płoszaj
3. Członek – Robert Pietrzak
4. Członek – Andrzej Kuć

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 października 2021 roku sprawy z odwołania wniesionego przez klub MKS Ogniwo Sopot z dnia 17 września 2021 r. od orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR wydanego w dniu 13 września 2021 roku, na podstawie § 102 ust. 1 pkt 3) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR, **postanawia:**

uchylić zaskarżone orzeczenie i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

UZASADNIENIE

I. Orzeczenie KGiD:

Komisja Gier i Dyscypliny (dalej: **KGiD**), wskutek wniosku MASTER PHARM Budowlani Łódź S.A. (dalej: **Budowlani Łódź**) przy udziale MKS Ogniwo Sopot (dalej: **Ogniwo Sopot**) w przedmiocie ustalenia czy niestawiennictwo na zawodach w dniu 29 sierpnia 2021 r. o godzinie 14:00 w Sopocie (dalej: **Mecz**) było zawinione przez Budowlanych Łódź, postanowiła:

1. stwierdzić, że w omawianej sprawie zaszły okoliczności, o których mowa w pkt VI ust. 4 ppkt c) Regulaminu Ekstraligi tj. nieprzybycie na Mecz wynikało z zaistnienia okoliczności niezależnych oraz niezawinionych przez Budowlanych Łódź, których pomimo dochowania należytej staranności nie można było przewidzieć, a uniemożliwiających przeprowadzenie Meczu;
2. wskazać, że Mecz ma się odbyć do zakończenia rundy jesiennej sezonu 2021/2022, jednocześnie określając, że ustalenia dokładnej daty i godziny Meczu powinno nastąpić w drodze ustalenia pomiędzy zainteresowanymi klubami przy udziale organizatora rozgrywek Ekstraligi Rugby - Polskiego Związku Rugby, a w przypadku braku wypracowania takiego porozumienia do końca września 2021 r., wyznaczyć termin Meczu na dzień 9 października 2021 r.;

3. nie stwierdzać dopuszczenia się przez Budowlanych Łódź wykroczenia dyscyplinarnego, o którym mowa w § 50 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR;
4. umorzyć postępowanie w niniejszej sprawie.

Szczegółowe uzasadnienie podstaw ww. decyzji znajduje się w treści orzeczenia KGiD z dnia 13 września 2021 r.

II. Odwołanie klubu Ogniw Sopot:

Odwołaniem z dnia 17 września 2021 r. klub Ogniw Sopot zaskarżył w całości ww. orzeczenie i zarzucił mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę polegającą na mylnym przyjęciu „dochowania należytej staranności” przez Budowlanych Łódź, podczas gdy zdaniem skarżącego właściwa interpretacja zgromadzonego materiału dowodowego winna prowadzić do odmiennych wniosków;
2. naruszenie § 64 a) *Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby* (dalej: **Przepisy PZR**);
3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na określeniu terminu rozgrania meczu w dacie występu Reprezentacji Polski XV w rozgrywkach międzynarodowych na Ukrainie, która to informacja znajduje się na internetowej stronie startowej PZR.

Na podstawie powyższego klub Ogniw Sopot wniósł do Komisji Odwoławczej PZR o:

1. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zastosowanie sankcji przewidzianej w § 64 a) Przepisów PZR i zweryfikowanie meczu jako przegranego walkowerem przez klub Budowlanych Łódź;
2. orzeczenie o konieczności zwrotu kosztów poniesionych przez klub Ogniw Sopot przez klub Budowlanych Łódź w kwocie 10.500 zł.

Szczegółowe uzasadnienie ww. zarzutów znajduje się w treści odwołania klubu Ogniw Sopot z dnia 17 września 2021 r.

III. Rozstrzygnięcie Komisji Odwoławczej PZR:

Komisja Odwoławcza PZR, po zapoznaniu się z treścią odwołania, uznała, że częściowe uwzględnienie argumentów i zarzutów podniesionych przez klub Ogniw Sopot, a przynajmniej pojawiające się uzasadnione wątpliwości w zakresie dot. dochowania należytej staranności przez klub Budowlanych Łódź oraz zakres postępowania dowodowego przeprowadzonego na etapie organu I instancji, powoduje konieczność uchylecia zaskarżonego orzeczenia, celem ponownego rozpoznania sprawy przez KGiD.

Komisja Odwoławcza PZR częściowo zgadza się z argumentacją klubu Ogniw Sopot w zakresie dot. konieczności bardziej dogłębnej weryfikacji kwestii dochowania należytej staranności przez klub Budowlanych Łódź w zaistniałej sytuacji, która powinna być poprzedzona bardziej kompleksowym postępowaniem dowodowym.

Wątpliwości Komisji Odwoławczej PZR, które to jednakże nie zostały rozwiane przez KGiD w trakcie postępowania przed organem I instancji, wzbudza przede wszystkim kwestia:

- 1) faktycznej podróży klubu Budowlani Łódź (tj. faktycznej godziny rozpoczęcia podróży z Łodzi do Sopotu tj. czy o godzinie 7:00 czy o 7:45);
  - 2) faktycznych powodów postoju autokaru klubu Budowlanych Łódź pomiędzy 9:00 a 10:00;
  - 3) faktycznego czasu i miejsca powzięcia przez klub Budowlanych Łódź informacji dot. wypadku;
  - 4) faktycznej możliwości zmiany trasy i skorzystania z alternatywnych tras, po powzięciu informacji dot. wypadku;
- natomiast zdaniem Komisji Odwoławczej PZR powyższe może przełożyć się na finalną ocenę kwestii dochowania należytej staranności po stronie klubu Budowlani Łódź.

Zakres czynności, których wykonanie jest konieczne w sprawie przed podjęciem merytorycznego rozstrzygnięcia (określonych powyżej) wymaga prowadzenia dalszego postępowania (w tym przede wszystkim uzupełniającego postępowania dowodowego) w zakresie przekraczającym ramy postępowania odwoławczego przed Komisją Odwoławczą PZR.

W tym stanie rzeczy Komisja Odwoławcza PZR stoi na stanowisku, że KGiD w toku ponownego rozpoznania sprawy powinna przeprowadzić dodatkowe postępowanie dowodowe w zakresie zmierzającym do wyjaśnienia czy klub Budowlani Łódź odpowiednio wcześniej wyjechał na Mecz, mógł zjechać z autostrady w miejscu i czasie umożliwiającym dotarcie na Mecz o zaplanowanej porze, jak również czy w tym zakresie dochował wszelkiej niezbędnej i należytej staranności oczekiwanej od profesjonalnego klubu sportowego uczestniczącego w najwyższej klasie rozgrywkowej.

Komisja Odwoławcza PZR za uzasadniony uznaje również zarzut klubu Ogniu Sopot w zakresie dotyczącym wyznaczonego terminu rozegrania Meczu, który nie może kolidować z terminami rozgrywania meczy międzypaństwowych. Jednocześnie w sytuacji, gdyby ww. postępowanie nie zmieniło stanowiska KGiD w zakresie dot. wystąpienia okoliczności niezależnych szczegółowo określonych i uzasadnionych przez KGiD w treści orzeczenia 13 września 2021 r., to KGiD powinna wyznaczyć nowy termin na rozegranie Meczu (podstawa regulaminowa: Rozdział VI pkt 5 Regulaminu Ekstraligi) z uwzględnieniem całego kalendarza rozgrywek organizowanych przez PZR, w tym również rozgrywek kadry narodowej. Komisja Odwoławcza PZR dodatkowo rekomenduje, by w sytuacji podjęcia decyzji o wyznaczeniu nowego terminu Meczu, KGiD wyznaczyła go po konsultacji z zainteresowanymi klubami oraz biurem PZR.

Ponadto Komisja Odwoławcza PZR zgadza się ze stanowiskiem klubu Ogniu Sopot, że KGiD w podobnego rodzaju sprawach ma prawo do nałożenia sankcji walkowera, co wynika wprost z § 64 lit.

a) Przepisów PZR: *Zawody należy zweryfikować jako przegrane walkowerem, w sytuacji gdy: a) drużyna, która nie stawia się na zawody lub spóźnia się więcej niż 15 minut (nie dotyczy przypadku, kiedy rozpoczęcie meczu opóźni się za porozumieniem zainteresowanych stron i sędziów oraz § 73 Przepisów PZR: Prawo do weryfikacji rozgrywek ma KGiD.*

Na zakończenie Komisja Odwoławcza PZR, niezależnie od wydanej decyzji KGiD po ponownym rozpoznaniu sprawy, stoi na stanowisku, że przy tego rodzaju sytuacjach organ rozpoznający sprawę powinien każdorazowo w sposób precyzyjny wypowiedzieć się co do zasad ponoszenia kosztów przez uczestników zawodów w przypadku ich powtórzenia lub ogłoszenia walkowera. W ocenie Komisji Odwoławczej PZR orzekanie o kosztach powinno stać się stałą praktyką stosowaną przez KGiD w podobnych przypadkach. Brak takiego rozstrzygnięcia w przyszłości każdorazowo może skutkować

koniecznością uchylecia przez Komisję Odwoławczą PZR zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w zakresie dot. orzeczenia zasad ponoszenia kosztów związanych z daną sprawą.

W tym stanie rzeczy Komisja Odwoławcza PZR orzekła jak na wstępie.

- na oryginale właściwe podpisy -

- Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby -

Dnia 5 października 2021 roku

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby (dalej: **PZR**) w składzie:

1. Członek - Bartosz Wójciak
2. Członek –Piotr Płoszaj
3. Członek –Andrzej Kuć
4. Członek –Robert Pietrzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 października 2021 roku sprawy z odwołania wniesionego przez klub Ochocki Klub Sportowy SKRA Warszawa w dniu 24 września 2021 r. od orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR wydanego w dniu 13 września 2021 roku, postanawia na podstawie § 102 ust. 1 pkt.1) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR:

utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.

UZASADNIENIE

Ochocki Klub Sportowy Skra Warszawa (dalej: **Skarżący**) pismem z dnia 25 sierpnia 2021 r. złożył do Komisji Gier i Dyscypliny (dalej: **KGiD**) wniosek o zawieszenie orzeczonej wobec Skarżącego kary dyscyplinarnej w postaci zakazu pozyskiwania wszelkich zawodników w sezonie 2021/2022.

KGiD po rozpoznaniu złożonego wniosku, na podstawie orzeczenia z dnia 13 września 2021 r., postanowiła umorzyć postępowanie w sprawie. Podstawą wydanej decyzji było uznanie przez KGiD, że dokonanie przed rozpoczęciem sezonu 2020/2021 opłaty licencyjne w kwocie 100.000 zł oraz złożenie oświadczenia o nie uczestniczeniu w sezonie 2021/2022 w systemie rozwoju szkolenia młodzieży skutkuje tym, że przy rozpatrywaniu spełnienia warunku uczestnictwa w szkolenie młodzieży przed następnym sezonem 2022/2023, nie można nałożyć na ten klub sankcji za brak szkolenia w sezonie 2021/2022. Jako potwierdzenie swojego stanowiska KGiD wskazała również na § 84 *Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby* (dalej: **Przepisy PZR**).

Od tak wydanego orzeczenia odwołanie do Komisji Odwoławczej PZR w dniu 24 września 2021 r. wniósł Klub, wnosząc przy tym o zmianę zaskarżonego orzeczenia.

Komisja Odwoławcza PZR, po zapoznaniu się z treścią odwołania, uznała, że nie zasługiwało ono na uwzględnienie z następujących powodów.

Komisja Odwoławcza PZR przyjęła za własne ustalenia faktyczne KGiD. Zgodzić należy się z prezentowanym przez KGiD stanowiskiem, że § 83 Przepisów PZR opisuje sytuację, w której dany klub może uzyskać prawo do uczestnictwa w rozgrywkach Ekstraligi, jeśli przed rozpoczęciem sezonu:

(1) złoży oświadczenie na piśmie o nieuczestnictwie w systemie rozwoju szkolenia młodzieży w danym sezonie oraz (2) wniesienie opłatę licencyjną na konto bankowe PZR w określonej w wysokości.

W konsekwencji, KGiD słusznie uznała, że dokonanie przez Skarżącego przed rozpoczęciem sezonu 2020/2021 opłaty licencyjnej w kwocie 100.000 zł oraz złożenie oświadczenia o nieuczestniczeniu w sezonie 2021/2022 w systemie rozwoju szkolenia młodzieży skutkuje tym, że przy rozpatrywaniu spełnienia warunku uczestnictwa w szkoleniu młodzieży przed następnym sezonem 2022/2023, nie może nałożyć na ten klub sankcji za brak szkolenia w sezonie 2021/2022.

Komisja Odwoławcza PZR w pełni podziela stanowisko KGiD, że wpłata przez Skarżącego 100.000 zł wraz ze złożeniem oświadczenia o nieuczestniczeniu w systemie rozwoju szkolenia młodzieży nie wpływa na sankcje nałożone za brak uczestnictwa w systemie szkolenia młodzieży w już zakończonym sezonie (tj. sezonie 2020/2021).

Zgodzić się przy tym należy, że powyższe można również wywieść z treści § 84 Przepisów PZR, z którego jednoznacznie wynika, że: ***Na potrzeby określenia spełnienia przez kluby obowiązku wynikającego z uczestnictwa w systemie rozwoju szkolenia młodzieży bierze się pod uwagę poprzedni sezon w rozgrywkach młodzieżowych.***

W tym stanie rzeczy Komisja Odwoławcza PZR orzekła jak na wstępie.

- na oryginale właściwe podpisy -

Pouczenie:

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 103 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR.

Ostateczne decyzje dyscyplinarne właściwych organów PZR mogą być na podstawie § 103 ust. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR zaskarżone do Trybunału Arbitrażowego do spraw sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim na warunkach określonych w statucie i regulaminie Trybunału Arbitrażowego. Prawo do wniesienia skargi do Trybunału Arbitrażowego przysługuje stronie postępowania i RD w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 2 września 2021 roku

ORZECZENIE **w postępowaniu dyscyplinarnym**

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Bartosz Wójciak
2. Członek – Piotr Płoszaj
3. Członek – Robert Pietrzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 września 2021 roku sprawy z odwołania Edach Budowlani Lublin od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego dnia 23 lipca 2021 roku.

postanawiana

1. Na podstawie § 102 ust. 1 pkt. 4) Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby uchylić zaskarżone orzeczenie i umorzyć postępowanie w sprawie.
2. Nakazać zwrot kaucji pieniężnej w kwocie 300 zł. wpłaconej przez klub Edach Budowlani Lublin tytułem opłaty od odwołania.

Uzasadnienie

I. Orzeczeniem z dnia 23 lipca 2021 roku, Komisja Gier i Dyscyplin Polskiego Związku Rugby (dalej KGiD PZR) po rozpoznaniu sprawy związanej z weryfikacją protokołu meczu z dnia 07.03.2021 r. pomiędzy Master Pharm Rugby Łódź a Edach Budowlani Lublin, działając z urzędu postanowiła:

- 1) zweryfikować wynik meczu Ekstraligi Rugby pomiędzy Master Pharm Rugby Łódź a Edach Budowlani Lublin jako przegrany walkowerem przez Edach Budowlani Lublin,

utrzymując jednocześnie wynik jakim zakończyło się spotkanie tj. 34:10 dla Master Pharm Rugby Łódź,

2) ustalić wynik spotkania jako +5 pkt (34:10 w małych punktach) dla Master Pharm Rugby Łódź, 3) ustalić wynik spotkania jako -10 pkt (10:34 w małych punktach) dla drużyny Edach Budowlani Lublin.

W uzasadnieniu orzeczenia KGiD PZR wskazała, iż w dniu 07.03.2021 r. w Łodzi odbył się mecz Ekstraligi Rugby pomiędzy Master Pharm Rugby Łódź a Edach Budowlani Lublin. W wyjściowym składzie zespołu z Lublina wpisanych było 5 zawodników, niebędących zawodnikami polskimi w rozumieniu ust. 7 II Uczestnictwo Regulaminu Ekstraligi.

II. Od powyższego orzeczenia odwołanie złożył klub Edach Budowlani Lublin reprezentowany przez Jacka Zalejarza - Prezesa Zarządu i Norberta Tomaszewskiego (dalej: Klub). Klub podniósł zarzuty: naruszenia § 79 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby oraz błędnej oceny zapisów § Regulaminu Ekstraligi dotyczącego braku uznania przez KGiD PZR zawodników UE za zawodników równych w prawach do występowania na boisku zawodnikom polskim. Wskazując na powyższe Klub wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

W uzasadnieniu odwołania Klub podniósł, iż skarżone orzeczenie zostało wydane z naruszeniem § 79 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby w związku z wydaniem go w terminie 4 miesięcy, 2 tygodni i 2 dni /138 dni/ od daty popełnienia zarzucanych Klubowi czynów. W ocenie Klubu termin 30 dniowy na wydanie orzeczenia dyscyplinarnego przez KGiD jako termin zawity, ulec mógł przedłużeniu jedynie w okolicznościach wskazanych w Regulaminie Dyscyplinarnym. W ocenie Klubu naruszenie ww. terminu winno skutkować bezwzględną nieważnością orzeczenia z przyczyn formalnych i skutkiem powyższego winno to skutkować uchyleniem skarżonego orzeczenia. W dalszej części uzasadnienia Klub wskazał, na sprzeczność uregulowań zawartych w Regulaminie Ekstraligi z prawem UE wskazując przy tym, iż rolą PZR oraz KGiD PZR winno być dostosowanie postanowień ww. Regulaminu do postanowień prawa UE oraz prawa powszechnie obowiązującego na terenie RP.

III. Komisja Odwoławcza PZR (KO PZR) uznała odwołanie wniesione przez Edach Budowlani Lublin za zasadne.

W szczególności KO PZR zgadza się z zarzutem Klubu, iż w prowadzonym przez KGiD PZR postępowaniu dyscyplinarnym doszło do naruszenia § 79 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby, który stanowi, iż: *Zakończenie postępowania dyscyplinarnego powinno nastąpić najpóźniej w terminie jednego miesiąca od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, polegającego na naruszeniu przepisów gry w rugby, lub trzech miesięcy od ujawnienia innych wykroczeń dyscyplinarnych. W uzasadnionych przypadkach nadrzędny organ dyscyplinarny może przedłużyć wyżej wymieniony termin.* W toku prowadzonego postępowania KGiD PZR nie wystąpiła do KO PZR z wnioskiem o przedłużenie terminu do zakończenia postępowania. Co prawda w orzeczeniu z dnia 23 lipca 2021 będącym przedmiotem odwołania Klubu, KGiD PZR nie wskazała daty wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, to jednak z racji bezspornego faktu, iż postępowanie dotyczyło weryfikacji protokołu meczu z dnia 07.03.2021 r. i prowadzone było przez KGiD PZR z urzędu, to w ocenie KO PZR należało przyjąć, iż postępowanie takie winne było rozpocząć się niezwłocznie po uzyskaniu przez KGiD PZR dostępu do protokołu z meczu, co powinno nastąpić najpóźniej w ciągu kilku dni po zakończeniu meczu. Ponieważ KGiD PZR w uzasadnieniu decyzji nie wskazała na istnienie obiektywnych przyczyn uniemożliwiających dostęp do protokołu meczu, a co za tym idzie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego bez zbędnej zwłoki, przyjąć należało, iż nastąpiło to niezwłocznie po zakończeniu meczu, który odbył się w dniu 7 marca 2021. W tym stanie rzeczy KO PZR uznała zarzut Klubu podniesiony w odwołaniu za zasadny.

Wobec powyższego rozstrzygnięcie drugiego zarzutu podniesionego przez Klub stało się niezasadne.

O zwrocie wniesionej kaucji orzeczono na podstawie § 100 ust. 5 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR.

Na podstawie powyższego KO PZR orzekła jak w sentencji.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 103 ust.1 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR .

Na oryginale właściwe podpisy.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 9 sierpnia 2021 roku

ORZECZENIE w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący - Bartosz Wójciak
2. Członek – Robert Pietrzak
3. Członek – Andrzej Kuć
4. Członek – Piotr Płoszaj

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 sierpnia 2021 roku sprawy z odwołań wniesionych przez kluby:

1. Budowlani Rugby S.A. Łódź (zespół Ekstraligi: Master Pharm Rugby Łódź)
2. OKS Skra Warszawa,
3. RK Sparta Jarocin,
4. KS Posnania Poznań,
5. RC Legia Warszawa,
6. Rugby Białystok,
7. Wataha RC Zielona Góra

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR, wydanego w dniu 23 lipca 2021 roku, na podstawie § 102 ust. 1 pkt. 1) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.

Uzasadnienie

I. Orzeczeniem z dnia 23 lipca 2021 roku Komisja Gier i Dyscypliny PZR (dalej również „KGiD”), po rozpoznaniu sprawy związanej z brakiem wypełniania wymogów tzw.

Systemu Szkolenia Młodzieży przez kluby Ekstraligi i I ligi, na podstawie § 82 ust. 1 pkt 2) oraz 4) Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby (dalej również „Przepisy PZR”) w związku z § 41, 93 ust. 3, § 97 ust. 1, § 98 Regulaminu Dyscyplinarnego postanowiła:

1. nałożyć na klub Budowlani Rugby S.A. Łódź (zespół Ekstraligi: Master Pharm Rugby Łódź) sankcję w postaci zakazu pozyskiwania wszelkich zawodników w sezonie 2021/2022,
2. nałożyć na klub OKS Skra Warszawa sankcję w postaci zakazu pozyskiwania wszelkich zawodników w sezonie 2021/2022,
3. nałożyć na klub RK Sparta Jarocin sankcję w postaci zakazu pozyskiwania wszelkich zawodników w sezonie 2021/2022,
4. nałożyć na klub KS Posnania Poznań sankcję w postaci podwyższenia limitu zawodników, o których mowa w §32 ust. 2 niniejszych Przepisów do 100% występujących w składzie meczowym,
5. nałożyć na klub RC Legia Warszawa sankcję w postaci podwyższenia limitu zawodników, o których mowa w §32 ust. 2 niniejszych Przepisów do 100% występujących w składzie meczowym,
6. nałożyć na klub Rugby Białystok sankcję w postaci podwyższenia limitu zawodników, o których mowa w §32 ust. 2 niniejszych Przepisów do 100% występujących w składzie meczowym,
7. nałożyć na klub Wataha RC Zielona Góra sankcję w postaci podwyższenia limitu zawodników, o których mowa w §32 ust. 2 niniejszych Przepisów do 100% występujących w składzie meczowym.

II. W uzasadnieniu Orzeczenia KGID podniosła, iż powyższe orzeczenie zapadło w związku i na podstawie sprawozdania, sporządzonego przez Kierownika Wyszkozenia PZR, w sprawie realizacji Systemu Szkolenia Młodzieży (dalej: SSM) przez kluby biorące udział w rozgrywkach organizowanych przez Polski Związek Rugby.

KGID na podstawie ww sprawozdania i ustaliła, iż:

- 1) 3 kluby Ekstraligi i 4 kluby I ligi nie wypełniły SSM Etap IV:
  - a) Master Pharm Łódź (MMM R7 - OK, Młodzik 13 1/4 /Siedlce/, Kadeci - OK) – brak wypełnienia kryterium w zakresie udziału drużyny młodzików w 3 turniejach;
  - b) Skra Warszawa (brak wypełnienia żadnego kryterium, starty zawodników w dziecięcej kategorii mini żaki)

c) Sparta Jarocin (MMM R7 - OK, Młodzik 13 2/4, Kadeci - brak) – brak wypełnienia kryterium w zakresie udziału drużyny młodzika w 2 turniejach i całkowity brak drużyny kadetów.

2) 4 z 6 drużyn I ligi nie wypełniło obowiązków wynikających z SSM Etap II - KS Poznań, Rugby Białystok, Wataha RC Zielona Góra i RC Legia Warszawa nie wypełniły żadnego kryterium SSM spośród 2: udział w minimum 4 Regionalnych Turniejach Dzieci i Młodzieży lub ukończy Międzywojewódzkie Mistrzostwa Młodzików

KGiD wskazała, iż za niewypełnienie powyższych kryteriów, Przepisy PZR przewidują kary regulaminowe w postaci zakazu pozyskiwania wszelkich zawodników w następnym sezonie dla klubów Ekstraligi oraz podwyższenie limitu zawodników, o których mowa w § 32 ust. 2 ww Przepisów do 100% występujących w składzie meczowym. Jednocześnie KGiD zauważyła, że obecnym brzmieniu tych przepisów nie ma możliwości miarkowania tych kar.

Jednocześnie KGiD zawnioskowała do Zarządu o interpretację Przepisów PZR w taki sposób aby uwzględnić gradację kar, gdyż zdaniem KGiD wyrażonym w uzasadnieniu niewłaściwym jest tożsame karanie klubów, które w znacznym stopniu wypełniły obowiązek SSM, z klubami, które w ogóle go nie wypełniły (choćby jednego kryterium). KGiD zawnioskowała o zmianę Przepisów PZR - System Szkolenia Młodzieży, w kolejnych sezonach w taki sposób aby dopuszczały one możliwość gradacji kar np. poprzez dodanie przepisu umożliwiającego KGiD w przypadku nieznacznego uchybienia w realizacji SSM na danym etapie uprawnienie do: a) orzeczenia kary finansowej w granicach 1.000 zł - 10.000 zł, lub b) orzeczenie zakazu transferów z zagranicy lub c) orzeczenie odjęcia do 10 punktów w kolejnym sezonie.

III. Od Orzeczenia KGiD odwołania złożyły wszystkie ukarane kluby. Z uwagi na fakt, iż w uzasadnieniach odwołań kluby podniosły takie same argumenty jako podstawę niespełnienia wymogów zawartych w SSM, Komisja Odwoławcza (dalej: "KO PZR") zdecydowała o rozstrzygnięciu wszystkich odwołań wspólnie niniejszą decyzją.

We wniesionych odwołaniach wszystkie ukarane kluby podniosły, iż brak realizacji SSM nie wynikał ze świadomego działania czy niedbalstwa klubów, ale był spowodowany czynnikiem obiektywnym, jakim jest stan epidemii istniejący na terenie RP od ubiegłego roku. Jak wywodziły to dalej kluby, cały szereg wynikających z tego okoliczności: jak m.in. zamknięcie szkół, odwoływanie turniejów itp. tj. czynniki wprost wynikające z ogłoszonego

stanu epidemii uniemożliwiły klubom realizację regulaminowych obowiązków związanych ze szkoleniem młodzieży zakreślonym w Przepisach PZR.

IV. KO PZR rozpatrując odwołania wniesione przez kluby w pierwszej kolejności podnosi, iż podziela stanowisko KGiD zawarte w uzasadnieniu Orzeczenia z dnia 23 lipca 2021, dotyczące braku przepisów związkowych, które pozwoliłyby organom dyscyplinarnym na gradację kar nakładanych na kluby, po dokonaniu wcześniejszej oceny stopnia wypełnienia lub niewypełnienia wymogów wynikających z SSM. Konsekwencją powyższego, przy rozpatrywaniu wniesionych odwołań, mogło być zatem jedynie dokonanie przez KO PZR oceny, czy orzeczone przez KGiD kary były zasadne i znajdowały pokrycie w przepisach związkowych i w konsekwencji utrzymanie orzeczonej przez KGiD decyzji. KO PZR zauważa przy tym, iż KGiD nie znalazła argumentów na odstępnie od nałożenia kar, a zatem w ocenie tej Komisji nie zaistniały nadzwyczajne okoliczności pozwalające na podjęcie takiego rozstrzygnięcia, które, co warto zauważyć, mogło zakończyć postępowanie w sprawie.

Podobnych okoliczności nie widzi również KO PZR, wskazując przy tym, iż większość klubów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraligi oraz I ligi rugby wymogi związane z SSM spełniła. Oczywiście uwadze KO PZR nie może równocześnie umknąć fakt, iż brak spełnienia wymogów wynikających z SSM nie jest przypadkiem incydentalnym skoro dotyczy aż 7 klubów uczestniczących w rozgrywkach. W ocenie KO PZR nie jest jednak rolą organów dyscyplinarnych dokonywanie subiektywnej oceny intencji, którymi kierowały się organy PZR uchwalające zasady SSM, i które nie zdecydowały się na korektę ww. zasad w sezonie 2020/2021.

Na podstawie powyższego Komisja orzekła jak w sentencji.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 103 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR.

Na oryginale właściwe podpisy.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 9 sierpnia 2021 roku

ORZECZENIE **w postępowaniu dyscyplinarnym**

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący - Bartosz Wójciak
2. Członek – Robert Pietrzak
3. Członek – Andrzej Kuć
4. Członek – Piotr Płoszaj

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 sierpnia 2021 roku sprawy z odwołań wniesionych przez kluby:

1. Budowlani Rugby S.A. Łódź (zespół Ekstraligi: Master Pharm Rugby Łódź)
2. OKS Skra Warszawa,
3. RK Sparta Jarocin,
4. KS Posnania Poznań,
5. RC Legia Warszawa,
6. Rugby Białystok,
7. Wataha RC Zielona Góra

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR, wydanego w dniu 23 lipca 2021 roku, na podstawie § 102 ust. 1 pkt. 1) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 103 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR.

Na oryginale właściwe podpisy.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 6 sierpnia 2021 roku

ORZECZENIE **w postępowaniu dyscyplinarnym**

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący - Bartosz Wójciak
2. Członek – Robert Pietrzak
3. Członek – Andrzej Kuć
4. Członek – Piotr Płoszaj

postanawia, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 lipca 2021 roku sprawy z odwołania wniesionego przez Rugby Club Arka Rumia, od Postanowienia Komisji Gier i Dyscypliny PZR, wydanego w dniu 6 maja 2021 roku,

na podstawie § 102 ust. 1 pkt. 2) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR zmienić zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że na podstawie § 64 lit. a), § 63 ust. 1 lit. d i ust. 2, § 68 i § 46 Przepisów Polskiego Związku Rugby, dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby oraz w zw. z ust. 4 i 5 podrozdziału Punktacja, Rozdział V Klasyfikacja i punktacja Regulaminu I Ligi Rugby, Sezon 2020/2021 oraz na podstawie § 50 ust. 1 lit. c) w zw. z § 7 pkt 9, § 15 ust. 1 i 3, § 27 oraz § 96 ust. 3 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby postanawia:

1. Zweryfikować mecz I ligi rugby pomiędzy Rugby Club Arka Rumia – AZS AWF Warszawa jako przegrany walkowerem przez drużynę AZS AWF Warszawa z uwagi na brak przybycia na mecz w wyznaczonym terminie.
2. Ustalić wynik spotkania jako +5 pkt (25:0 w małych punktach) dla drużyny Rugby Club Arka Rumia.

3. Ustalić wynik spotkania jako -1 pkt (0:25 w małych punktach) dla drużyny AZS AWF Warszawa.
4. Wymierzyć drużynie AZS AWF Warszawa, karę w wysokości 5.000,00 zł, za nieprzybycie na mecz rozgrywek seniorów w I lidze rugby.
5. Zobowiązać Komisję Gier i Dyscypliny PZR do ustalenia terminu na wniesienie kary orzeczonej w pkt. 4. niniejszego orzeczenia pod rygorem odsunięcia drużyny AZS AWF Warszawa od rozgrywek.
6. Zalecić Zarządowi PZR wykonanie niniejszego orzeczenia w zakresie pkt 1-3.

Uzasadnienie

I. Postanowieniem z dnia 6 maja 2021 roku, dotyczącym meczu I Ligi Rugby pomiędzy Rugby Club Arka Rumia i AZS AWF Warszawa, który zgodnie z terminarzem rozgrywek miał odbyć się 10 kwietnia 2021 r. w Rumii, Komisja Gier i Dyscypliny (dalej również „KGiD”) postanowiła nie stwierdzić dopuszczenia się przez AZS AWF Warszawa naruszenia dyscyplinarnego wskazanego w przepisach obowiązujących w Polskim Związku Rugby z uwagi na brak możliwości przypisania winy klubowi oraz umorzyć postępowanie w sprawie. KGiD zobowiązała także RC Arka Rumia i AZS AWF Warszawa do osiągnięcia porozumienia w przedmiocie terminu rozegrania meczu 6 kolejki I Ligi Rugby oraz kosztów poniesionych przez RC Arka Rumia w związku z organizacją meczu z dnia 10 kwietnia 2021 r.

II. W uzasadnieniu Postanowienia KGiD podniosła, iż w dniu 10 kwietnia 2021 r., zgodnie z terminarzem, miał odbyć się mecz 6 kolejki I ligi Rugby pomiędzy RC Arka Rumia, a AZS AWF Warszawa. W dniu 9 kwietnia 2021 r. klub AZS AWF Warszawa, mimo wcześniejszej zapowiedzi przyjazdu na mecz, poinformował o niemożliwości stawienia się w wyznaczonym terminie do rozegrania spotkania. W uzasadnieniu wskazano, iż powodem niestawiennictwa jest podejrzenie COVID-19 u dwóch zawodników, którzy zostali skierowani na test oraz na kwarantannę. W odpowiedzi, RC Arka Rumia poinformowała o braku zgody na niestawiennictwo drużyny z Warszawy i wniosła o przyznanie walkowera oraz zwrot poniesionych strat pieniężnych na korzyść RC Arka Rumia. Na wezwanie KGiD AZS AWF Warszawa przedstawił dokumentację potwierdzającą negatywne wyniki testów dwóch zawodników, przeprowadzonych w dniu 10 kwietnia 2021 r. oraz zapis rozmowy jednego z zawodników z przedstawicielem Sanepidu.

Dokonując oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego KGID podniosła, iż w dniu 12 marca 2020 r. wydała wspólny komunikat z Radą Ekstraligi w przedmiocie interpretacji przepisów związanych z walkowerem za niestawienie się na meczu w związku z zagrożeniem Covid 19 (dalej również: "Komunikat") a po dacie wydania Komunikatu sytuacja epidemiczna na terenie Polski nie zmieniła się. KGID zauważyła, iż co prawda Komunikat wydany był w porozumieniu z Radą Ekstraligi, to w ocenie KGID jego wytyczne winny znaleźć zastosowanie również w przypadku meczów I Ligi Rugby, co w konsekwencji skutkowało tym, iż zdaniem KGiD wystąpienie podejrzenia zakażenia u dwóch zawodników klubu AZS AWF Warszawa było wystarczającym powodem do podjęcia decyzji i odwołaniu wyjazdu przez klub bez negatywnych tego konsekwencji dla klubu. KGID podniosła również, iż z racji obecnej rzeczywistości epidemiologicznej, informacje o obecności koronawirusa wśród osób bezpośrednio związanych z daną drużyną mogą pojawiać się na tyle dynamicznie, iż do zagadnienia związanego z odwoływaniem meczów z powodu wystąpienia potencjalnego zagrożenia zarażeniem nie da się podejść w oparciu o przepisy PZR, dotyczące przenoszenia terminów spotkań. W tych okolicznościach KGiD uznała, że AZS AWF Warszawa nie ponosi winy za nieprzybycie na mecz 6 kolejki I Ligi Rugby do Rumii, a co za tym idzie nie wystąpiły przesłanki do wymierzenia klubowi z Warszawy kary dyscyplinarnej wskazanej w § 50 Regulaminu Dyscyplinarnego. Jednocześnie KGiD uznała, iż skoro w jej ocenie mecz nie odbył się z powodów niezależnych, to zgodnie przepisami, zainteresowane kluby winne ponieść koszty własne, a w przypadku jeśli koszty te będą znaczne i kluby nie dojdą do porozumienia w tej sprawie Komisja podejmie odrębną decyzję w tej sprawie na podstawie § 46 zd. 2 Przepisów PZR. Komisja wezwała przy tym oba kluby do porozumienia w kwestii rozegrania nieodbytego meczu oraz co do powstałych w związku z tym kosztów.

Dodatkowo KGiD wskazała, że co do zasady, klub który wejdzie w posiadanie informacji, że któryś z jego zawodników, członków sztabu trenerskiego lub innych osób związanych z klubem jest bezpośrednio narażony zakażeniem koronawirusem powinien bez zbędnej zwłoki powiadomić KGiD, Kolegium Sędziów, Biuro PZR i najbliższego rywala o takim zagrożeniu, wraz z wnioskiem o przełożenie najbliższego meczu, uprawdopodobnionym stosownymi dowodami. Wnioskujący o powyższe klub powinien w dalszej kolejności przedstawić KGiD odpowiednie dowody, w szczególności pozytywny wynik testu na obecność Sars-Cov-2 ze wskazaniem kogo dotyczy i związku tej osoby z klubem. Jednocześnie kluby powinny porozumieć się, również w uzgodnieniu z PZR i Kolegium Sędziów, w sprawie terminu rozegrania przełożonego meczu oraz co do ewentualnych kosztów. KGiD poinformowała także, iż w przypadku łącznego spełnienia

wyżej wskazanych instrukcji nie będzie podstaw do orzekania walkowerów na niekorzyść drużyny zgłaszającej wniosek o przełożenie zawodów w związku z zagrożeniem koronawirusem. KGiD wskazała również, że w przedmiotowym przypadku jak i w innych, które mogą mieć miejsce w przyszłości, klub powinien znajdować się w okresie kwarantanny zalecanym przez władze państwowe, który w obecnej chwili wynosi 10 dni.

III. Od Orzeczenia odwołanie złożył klub RC Arka Rumia reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika - radcę prawnego p. Annę Bogdanis, wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez jego uchylenie i ukaranie klubu AZS AWF Warszawa karą weryfikacji meczu jako walkower oraz obciążanie klubu AZS AWF Warszawa kosztami poniesionymi przez RC Arka Rumia w związku z organizacją meczu. W uzasadnieniu odwołania, skarżąca wskazała, iż klub AZS AWF Warszawa w zgłoszeniu uzasadniającym nieprzybycie na mecz, nie potwierdził zakażenia koronawirusem u osób bezpośrednio związanych z klubem, a nadto w klubie nie zostały wdrożone żadne procedury związane z ewentualnym ryzykiem wystąpienia zakażenia koronawirusem. Skarżąca wskazała również na fakt, powołania się przez KGiD na procedurę, której winny podporządkować się kluby zgłaszające zagrożenie koronawirusem - w tym również kluby uczestniczące w rozgrywkach I ligi, bez jednoczesnego wskazania źródła tej procedury, przy jednoczesnym nie stosowaniu się do ww. procedury przez klub AZS AWF Warszawa. Dodatkowo skarżąca podniosła, iż uczestniczący w składzie KGiD wydającym skarżoną decyzję - J. Sieradzki, z racji powiązań z klubem AZS AWF Warszawa, powinien wyłączyć się ze składu orzekającego.

III. Komisja Odwoławcza PZR (dalej: "KO PZR") uznała odwołanie wniesione przez klub RC Arka Rumia za częściowo zasadne, dzieląc część argumentów zawartych w jego uzasadnieniu.

W szczególności, w ocenie KO PZR, dokonując oceny zarówno zasadności decyzji wydanej przez KGID jak i zasadności skargi wniesionej przez RC Arka Rumia w pierwszej kolejności należało pochylić się nad problemem jakim w istocie rzeczy jest niestworzenie w PZR procedur jakim winny podlegać kluby (a w ślad za tym organy dyscypliny) w związku z wystąpieniem na terenie kraju stanu epidemii. Powołany w uzasadnieniu skarżonej decyzji Komunikat Przewodniczących KGiD oraz Rady Ekstraligi Rugby z dnia 12 marca 2020 r. zawierający wspólne stanowisko ww. organów odnośnie stosowania par. 64 Przepisów Polskiego Związku Rugby w związku z wystąpieniem na terenie Kraju epidemii wirusa sars-cov2, nie może być potraktowany jako procedura obowiązująca kluby uczestniczące w rozgrywkach Ekstraligi (oraz I ligi) Rugby w sezonie 2020/2021. W ocenie KO PZR nawet

jeśli zamiarem KGiD (oraz Rady Ekstraligi) było stworzenie pakietu zaleceń dla klubów uczestniczących w rozgrywkach organizowanych przez PZR, to konsekwencją Komunikatu winno być uchwalenie stosownych przepisów wiążących uczestników rozgrywek oraz stworzenie przez kluby wewnętrznych procedur, które w trosce o zapewnienie jednolitych zasad winne być zatwierdzone centralnie według ogólnie obowiązującego wzorca. Tymczasem od początku wystąpienia, a następnie od ogłoszenia przez organy władzy państwowej na terenie Kraju stanu epidemii, statutowe organy PZR nie podjęły żadnych instytucjonalnych działań zmierzających do zagwarantowania bezpieczeństwa ciągłości rozgrywek ligowych. Oznacza to zatem, iż klub AZS AWF Warszawa na gruncie obowiązujących w PZR przepisów nie mógł - w zastosowanym przez klub trybie - odmówić przyjazdu na mecz zorganizowany przez RC Arka Rumia bez poniesienia konsekwencji przewidzianych w prawie związkowym, czego skutkiem jest niniejsza decyzja.

W tym miejscu warto podkreślić, iż nie jest rolą KGiD - a tym bardziej KO PZR - tworzenie obowiązujących w PZR procedur czy przepisów. Natomiast bez wątpienia rolą tą jest stanie na straży przestrzegania istniejących rozwiązań zawartych w obowiązującym prawie związkowym. W tym stanie rzeczy KO PZR nie dopuścił to próby stosowania rozwiązań nieznajdujących pokrycia w istniejącym prawie związkowym, co w kontekście rozgrywek ligowych rozpoczynających się już pod koniec sierpnia, winni mieć na uwadze uczestnicy rozgrywek, organy prawotwórcze i wykonawcze PZR oraz związkowe organy dyscyplinarne.

Komisja nie podzieliła jednocześnie, zawartego w skardze, żądania zobowiązania klubu AZS AWF Warszawa do zwrotu skarżącej kosztów poniesionych w związku z przygotowaniem meczu. W ocenie KO PZR, z racji zawarcia w orzeczeniu - stosownie do żądania skarżącej - decyzji o weryfikacji meczu jako przegranego walkowerem przez drużynę AZS AWF Warszawa, niezasadność tego żądania wynika wprost z treści § 46 **Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby**, który stanowi, iż "*Jeżeli zawody z powodu określonych przyczyn nie dojdą do skutku, a jednej z drużyn przyznany zostanie walkower - drużyny nie mogą domagać się rekompensaty finansowej.(...)*"

Na podstawie powyższego Komisja orzekła jak w sentencji.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR.
Na oryginale właściwe podpisy.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 6 sierpnia 2021 roku

ORZECZENIE **w postępowaniu dyscyplinarnym**

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący - Bartosz Wójciak
2. Członek – Robert Pietrzak
3. Członek – Andrzej Kuć

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 lipca 2021 roku sprawy z odwołań wniesionych przez:

1. Klub Sportowy Budowlani Lublin,
2. Rzecznika Dyscyplinarnego PZR

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR, wydanego w dniu 17 maja 2021 roku,
postanawia, na podstawie § 102 ust. 1 pkt. 2) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR zmienić zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że na podstawie § 64 lit. a), § 63 ust. 1 lit. d i ust. 2, § 68 oraz § 46, Przepisów Polskiego Związku Rugby, dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby oraz w zw. z ust. 4 i 5 podrozdziału Punktacja, Rozdział V Klasyfikacja i punktacja Regulaminu I Ligi Rugby, Sezon 2020/2021 oraz na podstawie § 50 ust. 1 lit. a) w zw. z § 7 pkt 9, § 15 ust. 1 i 3, § 27 oraz § 96 ust. 3 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby postanawia:

1. Zweryfikować mecz Ekstraligi rugby pomiędzy RC Lechia Gdańsk – KS Budowlani Lublin jako przegrany walkowerem przez drużynę KS Budowlani Lublin z uwagi na brak przybycia na mecz w wyznaczonym terminie,

2. Ustalić wynik spotkania jako +5 pkt (25:0 w małych punktach) dla drużyny RC Lechia Gdańsk,
3. Ustalić wynik spotkania jako -1 pkt (0:25 w małych punktach) dla drużyny KS Budowlani Lublin,
4. Wymierzyć drużynie KS Budowlani Lublin, karę w wysokości 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych), za nieprzybycie na mecz rozgrywek seniorów w Ekstralidze rugby.
5. Zobowiązać Komisję Gier i Dyscypliny PZR do ustalenia terminu na wniesienie kary orzeczonej w pkt. 4. niniejszego orzeczenia pod rygorem odsunięcia drużyny KS Budowlani Lublin od rozgrywek.
6. Zalecić Zarządowi PZR wykonanie niniejszego orzeczenia w zakresie pkt 1-3.

Uzasadnienie

I. Orzeczeniem z dnia 17 maja 2021 roku, dotyczącym meczu Ekstraligi rugby pomiędzy RC Lechia Gdańsk i KS Budowlani Lublin, który zgodnie z terminarzem rozgrywek miał odbyć się 1 maja 2021 r. w Gdańsku, Komisja Gier i Dyscypliny (dalej również „KGiD”) postanowiła

- 1) zweryfikować mecz Ekstraligi rugby pomiędzy RC Lechia Gdańsk – KS Budowlani Lublin jako przegrany walkowerem przez drużynę KS Budowlani Lublin z uwagi na brak przybycia na mecz w wyznaczonym terminie,
- 2) ustalić wynik spotkania jako +5 pkt (25:0 w małych punktach) dla drużyny RC Lechia Gdańsk,
- 3) ustalić wynik spotkania jako -1 pkt (0:25 w małych punktach) dla drużyny KS Budowlani Lublin,
- 4) odstąpić od wymierzania kary za nieprzybycie na mecz rozgrywek seniorów w Ekstralidze rugby KS Budowlani Lublin w wysokości 10.000,00 zł z uwagi, iż w niniejszej sprawie wymierzenie tej kary byłoby niewspółmierne do wagi popełnionego wykroczenia dyscyplinarnego.

II. W uzasadnieniu Orzeczenia KGiD podniosła, iż w dniu 1 maja 2021 r., zgodnie z terminarzem, miał odbyć się mecz 6 kolejki Ekstraligi Rugby pomiędzy RC Lechia Gdańsk, a KS Budowlani Lublin. W dniu 29.04.2021 r. do KGiD wpłynął mail od KS Budowlani Lublin, w którym klub poinformował, iż drużyna seniorów nie stawia się na zaplanowanym na dzień 01.05.2021 r. mecz z Lechią w Gdańsku. Klub jako argument podał sytuację zdrowotną

zawodników: 6 zawodników z podejrzeniem tzw. grypy jelitowej i rozszerzeniem diagnostyki w kierunku covid 19. Klub poinformował, że zarząd podjął decyzję o zawieszeniu treningów seniorów i juniorów zaplanowanych na kolejne dni i wystąpił do RC Lechia Gdańsk z wnioskiem o przełożenie meczu na inny termin. W dniu 30.04.2021 r. Przewodniczący KGiD wezwał KS Budowlani Lublin o przesłanie dowodów na potwierdzenie zakażenia koronawirusem. Dodatkowo klub Budowlani Lublin zwrócił się do klubu z Gdańska z prośbą o zmianę terminu meczu z dnia 01.05.2021 r. na 08.05.2021 r. z powodu udziału zawodników lubelskich w egzaminach maturalnych. Ostatecznie w dniu 29.04.2021 r. KS Budowlani Lublin poinformował klub z Gdańska mailowo, że nie przybędzie na wyznaczonym, w dniu 01.05.2021 r., meczu z powodu sytuacji zdrowotnej zawodników. W toku prowadzonego postępowania klub z Lublina podniósł, iż KGiD nie jest organem prawodawczym a więc interpretacja procedur dotyczących odwołania meczów z przyczyn covid jako wyłącznej i jedynej podstawy do odwoływania meczów Ekstraligi jest bezzasadna. Ostatecznie, w toku prowadzonego postępowania klub KS Budowlani Lublin stanął na jednoznacznym stanowisku wskazując, iż w jego ocenie nagła choroba zawodników była podstawą do przeniesienia meczu, a ograniczenie przez KGiD możliwości przekładania meczów tylko z powodu covid-19 jest nadużyciem.

KGiD dokonując analizy ustalonego w sprawie stanu faktycznego stanęła na stanowisku, iż kwestię przekładania meczów reguluje §47 ust. 1 Przepisów PZR, który wskazuje, iż „(...) Prośba o zmianę terminu może być wniesiona najpóźniej 14 dni przed wyznaczoną datą zawodów. Zgodę na zmianę terminu meczu po uzgodnieniach między zainteresowanymi klubami wydaje KGiD. Dalszy tok postępowania zgodny z regulaminem rozgrywek na dany sezon”. Zgodnie z wywoдем KGiD zawartym w uzasadnieniu orzeczenia wspomniany przepis jest jedynym przepisem regulującym możliwość zmiany terminu meczu w Ekstralidze rugby. Jak zauważyła KGiD sensem wspomnianego przepisu jest przełożenie meczu przez dwa kluby działające w porozumieniu, to znaczy, kiedy kluby wspólnie uzgodnią warunki, z których najważniejszym jest oczywiście termin, zaś wspomniana w przepisie zgoda KGiD ma jedynie charakter zatwierdzający i nie może mieć charakteru samoistnego, to jest ustalać terminu powtórnego meczu wbrew klubom. Nie ulegało wątpliwości, że kluby nie doszły do porozumienia w sprawie zmiany terminu. Choć wnioskował o to klub z Lublina, nie wyrażała na to zgody gdańska Lechia, a więc uprawnienia do samoistnego ustalenia terminu nie miała również Komisja.

W toku postępowania KS Budowlani Lublin przedłożył dokumenty medyczne zaświadczające na liczne przeszkody natury zdrowotnej, które uniemożliwiały klubowi

skompletowanie kadry na mecz z Lechią. KGiD nie zakwestionowała przedłożonych przez klub z Lublina dokumentów wskazujących na problemy zdrowotne zawodników, zauważyła jednak, iż w prawie związkowym nie znajdują się przepisy, które umożliwiałyby Komisji wydanie wiążącej decyzji w przedmiocie przełożenia meczu z uwagi na chorobę zawodników. KGiD podzieliła przy tym wyrażoną w toku powstępowania przez KS Budowlanych Lublin opinię, iż w prawie związkowym: czy to w Przepisach PZR czy w Regulaminie Ekstraligi powinien znaleźć się zapis przewidujący możliwość przekładania meczów z uwagi na wystąpienie siły wyższej. Zgodziła się również, iż przytoczone przez KS Budowlanych Lublin przykłady z innych sportów wskazują, iż taki zapis jest pożyteczny ponieważ jego celem jest, aby wszystkie mecze w zaplanowanym sezonie się odbyły, a rywalizacja miała miejsce na arenie sportowej. Wobec powyższego KGiD zarekomendowała władnym organom PZR zmianę prawa związkowego w tym przedmiocie, wskazując przy tym, iż niestety w obecnym kształcie, przepisy PZR nadają dla KGiD uprawnienie jedynie do zatwierdzania nowego terminu meczu, uzgodnionego przez zainteresowane kluby, albo orzeczenie kary w związku z nie odbyciem się meczu. Zatem KGiD nie ma uprawnienia do wyznaczenia nowego terminu meczu samoistnie, to znaczy poza porozumieniem między klubami czy w związku ze zdarzeniem losowym czy siłą wyższą, a w ocenie KGiD takie uprawnienie ma jedynie organizator rozgrywek.

Konkludując, KGiD stwierdziła, że mecz Ekstraligi pomiędzy RC Lechia Gdańsk a KS Budowlani Lublin w wyznaczonym przez organizatora (PZR) oraz gospodarza terminie, nie odbył się z uwagi na nieprzybycie na mecz drużyny gości, przez co, orzeczenie kary walkowera dla KS Budowlani Lublin na rzecz RC Lechia Gdańsk, na mocy §64 lit. a) Przepisów PZR, było zasadne. Jednocześnie KGiD odstąpiła od wymierzania kary w wysokości 10.000,00 zł dla klubu KS Budowlani Lublin za nieprzybycie na mecz rozgrywek w Ekstralidze rugby, z uwagi, iż w ocenie KGiD, wymierzenie tej kary byłoby niewspółmierne do wagi popełnionego wykroczenia dyscyplinarnego. W ocenie KGiD klub z Lublina przedstawił szereg dokumentów medycznych, które zdaniem KGiD potwierdziły obiektywne przesłanki niemożności wzięcia udziału w zawodach sportowych i poinformował o tym zainteresowane strony przed terminem rozegrania meczu. W związku z tym, w ocenie KGiD, karanie klubu z Lublina karą finansową, która w zamierzeniu ma przeciwdziałać nieuczciwym praktykom i zmuszać kluby do odpowiedzialnego planowania swojego startu w rozgrywkach, byłoby niesłuszne i niewspółmierne do przewinienia. KGiD zaapelowała również do organizatora rozgrywek Ekstraligi, jak również pozostałych rozgrywek rugby w Polsce, o doprowadzenie do stworzenia procedury związanej z możliwością przełożenia

meczu w sposób inny niż wskazany w § 47 ust. 1 Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmian barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby. KGiD zauważyła, że epidemia koronawirusa czy przykłady z innych sportów drużynowych, powinny doprowadzić do refleksji, iż w uzasadnionych przypadkach organizator danej ligi/rozgrywek powinien mieć możliwość podjęcia decyzji o przełożeniu meczu. Tymczasem aktualny stan prawny określony w przepisach PZR powoduje, iż klub, mający być może nawet realny powód do przełożenia meczu, pomimo przedłożenia potwierdzającej go dokumentacji, np. medycznej, jest skazany na zgodę drugiego klubu, który może kierować się tylko własnym interesem w postaci uzyskania punktów ligowych, ze wskazaniem, iż wspomniany wyżej przepis dotyczy tylko sytuacji do 14 dni przed zaplanowanym spotkaniem, pozostawiając sytuację po tym terminie zupełnie nieuregulowaną.

III. Od Orzeczenia KGiD odwołanie złożyli:

1. Klub Sportowy Budowlani Lublin reprezentowany przez p. Jacka Zalejarza - Prezesa Zarządu i Norberta Tomaszewskiego podnosząc szereg zarzutów formalnych i wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez jego uchylenie w zakresie orzeczonego walkowera i wyznaczenie nowego terminu meczu lub też zobowiązanie organizatora rozgrywek tj. biura PZR do wyznaczenia nowego terminu meczu.

oraz

2. Rzecznik Dyscyplinarny PZR (dalej również "Rzecznik") p. Krzysztofa Czajka wnosząc o zmianę orzeczenia w punkcie 4, poprzez nałożenie na obwiniony klub kary finansowej w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych).

W uzasadnieniu odwołania skarżący Klub Sportowy Budowlani Lublin wskazał m.in., iż w jego ocenie, problemy zdrowotne, które wystąpiły w klubie bezpośrednio przez meczem, w tym w szczególności możliwość wystąpienia epidemii covid i skierowanie zawodników na stosowne testy stanowiło przesłankę do odwołania meczu, zarówno z powodu obiektywnej siły wyższej, jaką w ocenie klubu były problemy zdrowotne zawodników związane z przypadkami grypy żołądkowej, jak również na podstawie i w świetle Komunikatu KGiD oraz Rady Ekstraligi z dnia 10 marca 2020 r., zawierającego wspólne stanowisko ww. organów odnośnie stosowania par. 64 Przepisów Polskiego Związku Rugby w związku z wystąpieniem na terenie Kraju epidemii wirusa sars-cov2 oraz przyjętej i stosowanej do tej pory praktyki. Pośród podnoszonych zarzutów formalnych skarżący Klub wskazał m.in. na

naruszenie przez KGiD art. 32 konstytucji RP oraz art. 8 pkt. 1 i 2 przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, dotyczących zasady równości podmiotów wobec prawa, w związku z wydaniem przez KGiD odmiennego orzeczenia w sprawie meczu RC Lechia Gdańsk - KS Budowlani Lublin, od orzeczenia w sprawie, o podobnym stanie faktycznym - dotyczącej nie stawienia się drużyny gości - AZS AWF Warszawa na mecz z Arką Rumia, w dniu 10 kwietnia 2021 tj. Postanowienia KGiD z dnia 6 maja 2021 r.

Rzecznik Dyscyplinarny PZR wnosząc o nałożenie na obwiniony klub kary finansowej w wysokości 10.000,00 zł zarzucił orzeczeniu KGiD błąd w ustaleniach faktycznych sprawy, polegający na uznaniu przez KGiD, że nałożenie kary finansowej za popełnione przez obwiniony klub wykroczenie dyscyplinarne byłoby niewspółmierne do wagi popełnionego wykroczenia dyscyplinarnego. W uzasadnieniu odwołania Rzecznik wskazał na nieprawidłowe zastosowanie przez KGiD przepisów: § 50 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR, z którego wynika wprost, że: "*Za nieprzybycie na mecz wymierza się klubowi karę pieniężną (...)*", co w ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego oznacza, że wymierzenie kary pieniężnej, w przypadku nieprzybycia przez klub na mecz, powinno być, co do zasady, obligatoryjne. Dalej, zgodnie z wywoдем Rzecznika zawartym w uzasadnieniu, powyższa interpretacja zdaje się korespondować z treścią § 68 Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby, z którego wynika, że: "*W przypadku stwierdzenia walkoweru drużyny zobowiązane są do zapłaty kary regulaminowej w terminie ustalonym przez KGiD pod rygorem usunięcia z rozgrywek*". W ocenie Rzecznika, przepis ten również używa sformułowania wskazującego na obligatoryjne nałożenie na drużynę kary regulaminowej, a KGiD decyduje jedynie o terminie, w jakim określona w regulaminie kara ma być zapłacona.

W odpowiedzi na odwołanie Rzecznika Dyscyplinarnego klub Budowlani Lublin zarzucił Rzecznikowi brak legitymacji do występowania w prowadzonym postępowaniu, z powodu powołania go z naruszeniem przepisów Statutu PZR oraz rażący brak obiektywizmu Rzecznika w sprawie.

III. Komisja Odwoławcza PZR (dalej: "KO PZR") w pierwszej kolejności podnosi, iż nie podzieliła stanowiska klubu Budowlani Lublin co do braku legitymacji Rzecznika Dyscyplinarnego do występowania w sprawie, w szczególności na skutek dokonania jego wyboru w sposób wadliwy tj. niezgodny z przepisami PZR. W tym miejscu KO PZR jedynie

informacyjnie wskazuje, że p. Krzysztof Czajka został powołany na statutowe stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego uchwałą Zarządu PZR z dnia 23 maja 2021 r. na podstawie § 36 pkt 36 Statutu PZR, a akt powołania p. K. Czajki nie budzi wątpliwości formalnych, co w konsekwencji nie czyni legitymacji Rzecznika Dyscyplinarnego do występowania w sprawie w żaden sposób wątpliwym.

W dalszej kolejności KO PZR uznała odwołanie wniesione przez Rzecznika Dyscyplinarnego w całości za zasadne, dzieląc argumentację zawartą w uzasadnieniu odwołania. Ponieważ odwołanie Rzecznika Dyscyplinarnego w swojej istocie dotyczyło formalnego zagadnienia jakim był - w ocenie Rzecznika nieuzasadniony - brak nałożenia przez KGiD na ukarany klub - poza przewidzianą w przepisach związkowych karą walkowera - kary finansowej, KO PZR pozostaje jedynie zgodzić się z argumentacją Rzecznika, iż przepisy związkowe nie dają KGiD możliwości niezastosowania wskazanego przez Rzecznika przepisu § 50 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR w przypadku uznania, iż wystąpiły przesłanki do ukarania klubu karą walkowera z powodu nieuzasadnionego - w myśl przepisów związkowych - nieprzybycia na mecz, co miało miejsce w przypadku nieodbytego meczu pomiędzy RC Lechią Gdańsk a KS Budowlani Lublin. KO PZR podziela również zdanie Rzecznika Dyscyplinarnego, iż w omawianej sprawie nie zaistniały przesłanki do zastosowania przepisu § 96 ust. 3 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR, który również w ocenie KO PZR powinien być stosowany jedynie w najbardziej wyjątkowych przypadkach, a sytuacja taka, w sprawie będącej podstawą wydania Orzeczenia z dnia 17 maja 2021, również w ocenie KO PZR nie miała miejsca.

KO PZR podziela również przy tym szeroko uargumentowane stanowisko KGiD zawarte w uzasadnieniu Orzeczenia z dnia 17 maja 2021, dotyczące braku przepisów związkowych, które pozwoliłyby zarówno klubom jak i organom dyscyplinarnym w instytucjonalny, a przy tym nie budzący kontrowersji sposób, rozwiązywać problemy mogące wystąpić zarówno z powodu wystąpienia zagrożenia zakażeniem koronawirusem, jak również i innych podobnych sytuacji. Dlatego też KO PZR stoi na stanowisku, iż Komunikat Przewodniczących KGiD oraz Rady Ekstraligi Rugby z dnia 12 marca 2020 r. zawierający wspólne stanowisko ww. organów odnośnie stosowania par. 64 Przepisów Polskiego Związku Rugby w związku z wystąpieniem na terenie Kraju epidemii wirusa sars-cov2, nawet jeśli z założenia, zawierać miał pozytywne intencje sygnujących go organów, w żadnym razie nie mógł i nie może być potraktowany jako źródło prawa związkowego. W tym miejscu KO PZR pozostaje jedynie wyrazić zdziwienie, iż Komunikat zawierający sugestie, co do

niestosowania wprost prawa związkowego, nie został w wydany w żaden formalny sposób w porozumieniu i za aprobatą KO PZR.

Ponieważ powyższe rozważania jednoznacznie wskazują dlaczego KO PZR uznała de facto za zasadne zaostrenie wymiaru kary wymierzonej KS Budowlanym Lublin, KO PZR odstąpi od szczegółowych rozważań nad poszczególnymi zarzutami zawartymi w skardze klubu, wskazując jedynie na ich niezasadność, z jednym wyjątkiem: KO PZR podziela stanowisko klubu skarżącego decyzję, iż rażąco niesprawiedliwym było uznanie przez KGiD przypadku nieodbytego meczu w ramach rozgrywek I ligi Rugby pomiędzy Arką Rumia i AZS AWF Warszawa za sytuację - na podstawie przepisów związkowych - odmienną od sprawy objętej decyzją o ukaraniu KS Budowlanych Lublin i po rozpoznaniu odwołania wniesionego przez RC Arka Rumia od Postanowienia KGiD z dnia 6 maja 2021 r. podjęła w przypadku klubu AZS AWF Warszawa decyzję analogiczną do decyzji niniejszej.

Na podstawie powyższego Komisja orzekła jak w sentencji.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR.

Na oryginale właściwe podpisy.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 21 czerwca 2021 roku

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący - Bartosz Wójciak
2. Członek – Robert Pietrzak
3. Członek – Andrzej Kuć
4. Członek – Piotr Płoszaj

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 czerwca 2021 roku sprawy z wniosku Marka Odolińskiego o zawieszenie biegu kary dożywotniej dyskwalifikacji, nałożonej dnia 23 lipca 2014 r. przez Komisję Gier i Dyscypliny PZR, postanawia:

1. Zawiesić częściowo bieg kary dożywotniej dyskwalifikacji nałożonej na Marka Odolińskiego, orzeczonej przez KGiD PZR w dniu 23 lipca 2014 r., tj. w szczególności w zakresie obejmującym: podejmowanie przez Marka Odolińskiego wszelkich aktywności dotyczących pracy w charakterze osoby wspomagającej działalność klubową, w zakresie nie wyłączonym odrębnymi przepisami oraz, w zakresie podejmowania aktywności jako zawodnika w klubie Stowarzyszenie Rugby Club Hegemon Mysłowice bez możliwości zmiany klubu bez uprzedniej zgody Komisji Odwoławczej PZR.
2. Zobowiązać KGiD PZR do podjęcia z urzędu postępowania wobec Marka Odolińskiego w przypadku stwierdzenia naruszenia niniejszej decyzji w zakresie wskazanym w pkt. 1.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 23 lipca 2014 roku Komisja Gier i Dyscypliny PZR orzekła dożywotnią dyskwalifikację Marka Odolińskiego wraz z wnioskiem do Zarządu PZR o pozbawienie Marka Odolińskiego członkostwa w PZR.

Pismem z dnia 1 kwietnia 2021 Marek Odoliński wystąpił do Komisji Odwoławczej PZR (dalej: KO PZR) z wnioskiem o zawieszenie biegu kary dyskwalifikacji.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż na podstawie § 43 ust. 3 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR (dalej: RD) zawodnik, na którego nałożono karę dożywotniej dyskwalifikacji, ma prawo po odbyciu 5 lat kary ubiegać się o zawieszenie dalszego jej biegu i złożyć w tej sprawie wniosek do KO PZR. Ponieważ orzeczenie kary dyskwalifikacji wobec Marka Odolińskiego nastąpiło w dniu 23 lipca 2014 r. oznacza to, iż ukarany zawodnik na skutek upływu czasu w wymiarze wskazanym w RD nabył prawo do złożenia wniosku o zawieszenie biegu orzeczonej kary dyskwalifikacji, przy czym organem właściwym do rozpoznania wniosku, zgodnie z przytoczoną wyżej treścią § 43 ust. 3 RD, jest KO PZR.

W ocenie KO PZR, z racji braku w RD szczegółowych wskazówek co do przedmiotowego lub czasowego zakresu zawieszenia kary dyskwalifikacji, do wyłącznej kompetencji KO PZR należy ustalenie tego zakresu, przy czym w przypadku każdego wniosku kierowanego do KO PZR na podstawie § 43 ust. 3 RD zakres ten powinien być ustalany indywidualnie. Tak też postąpiła KO PZR rozpatrując wniosek złożony przez Marka Odolińskiego, częściowo przychyłając się do wniosku złożonego przez ukaranego zawodnika. KO PZR wydając niniejszą decyzję musiała zrównoważyć uzasadnienie wniosku i opinię środowiska nt. aktualnej postawy ukaranego zawodnika z przesłankami, na podstawie których, Komisja Gier i Dyscypliny PZR nałożyła na niego karę dożywotniej dyskwalifikacji. KO PZR stanęła na stanowisku, iż umożliwiając ukaranemu zawodnikowi na instytucjonalny powrót do środowiska PZR musi jednocześnie jasno wskazać, iż powrót ten jest warunkowy i od dalszej postawy zawodnika, będzie zależało w jakim zakresie i czasie powrót ten będzie się odbywać, co w praktyce oznacza, iż zakres ten może ulec zwiększeniu jak również jednak zawieszenie dyskwalifikacji, nawet w wymiarze określonym w niniejszej decyzji, może zostać cofnięte.

W tym stanie rzeczy KO PZR zdecydowała się zaufać wnioskodawcy i częściowo przychylić się do jego wniosku przy jednoczesnym powierzeniu kontroli przestrzegania wykonania niniejszej decyzji organowi dyscyplinarnemu I instancji.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powyższego Komisja orzekła jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 2 czerwca 2021 roku

ORZECZENIE **w postępowaniu dyscyplinarnym**

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący - Bartosz Wójciak
2. Członek – Robert Pietrzak
3. Członek – Andrzej Kuć
4. Członek – Piotr Płoszaj

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 czerwca 2021 roku sprawy z odwołania wniesionego przez Rugby Białystok od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny PZR, wydanego w dniu 22 kwietnia 2021 roku, postanawia na podstawie § 101 ust. 1 pkt. 2) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR zmienić zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że postanawia:

1. Stwierdzić naruszenie przez KS Posnania Poznań obowiązku wynikającego z § 53 lit. a) Przepisów PZR oraz Rozdziału VII. Różne ust. 2 Regulaminu I Ligi Rugby XV, Sezon 2020/2021 dotyczącego zawiadomienia o terminie, miejscu i godzinie rozgrywanych zawodów drużyny przeciwnej, Biura PZR i Przewodniczącego Kolegium Sędziów nie później jak na 14 dni przed ich rozegranie,
2. Za powyższe naruszenie obowiązku klubu, na podstawie ust. VII pkt. 5 u Regulaminu I Ligi Rugby XV, Sezon 2020/2021 wymierzyć KS Posnaniu Poznań kary: walkowera oraz 1 punktu minusowego do tabeli rozgrywek w Sezonie 2020/2021 oraz zobowiązać KS Posnanię Poznań do wpłacenia kwot w wysokości: 1500,00 zł kary na konto PZR oraz 1500,00 zł. na konto drużyny gości.

3. Ustalić wynik meczu Posnania Poznań – Rugby Białystok na 0:25 dla drużyny Rugby Białystok oraz przyznać drużynie Rugby Białystok 5 punktów do tabeli ligowej.
4. Wszystkie kary określone w pkt. 2 muszą zostać zapłacone nie później niż w terminie 14 dni od opublikowania niniejszej decyzji, pod rygorem nie dopuszczenia Posnania Poznań do dalszej części rozgrywek
5. Zalecić Zarządowi PZR wykonanie niniejszego orzeczenia w zakresie pkt. 2 i 3 oraz zobowiązać Komisję Gier i Dyscypliny PZR do kontroli wykonania pkt. 4 Orzeczenia.

Uzasadnienie

I. Orzeczeniem z dnia 22 kwietnia 2021 roku, dotyczącym meczu I Ligi Rugby pomiędzy KS Posnania Poznań, a Rugby Białystok, który zgodnie z terminarzem rozgrywek miał odbyć się 10 kwietnia 2021 r. Komisja Gier i Dyscypliny (dalej również „KGID”) postanowiła:

1. stwierdzić naruszenie przez KS Posnania Poznań obowiązku wynikającego z § 53 lit. a) Przepisów PZR oraz Rozdziału VII. Różne ust. 2 Regulaminu I Ligi Rugby XV, Sezon 2020/2021 dotyczącego zawiadomienia o terminie, miejscu i godzinie rozgrywanych zawodów drużyny przeciwnej, Biura PZR i Przewodniczącego Kolegium Sędziów nie później jak na 14 dni przed ich rozegraniem,

2. za powyższe naruszenie obowiązku klubu, na podstawie § 63 ust. 1 pkt 1 lit. a) Regulaminu Dyscyplinarnego wymierzyć KS Posnania Poznań karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jednego tysiąca złotych),

3. na podstawie § 49 ust. 2 lit. a) Regulaminu Dyscyplinarnego wymierzyć kierownikowi KS Posnania Poznań karę upomnienia.

W uzasadnieniu Orzeczenia KGID stwierdziła, iż KS Posnania Poznań dopuścił się naruszenia przepisów Regulaminu I Ligi Rugby XV, Sezon 2020/2021 regulujących obowiązki gospodarza meczu, w tym w szczególności poprzez wysłanie informacji o meczu zespołowi przeciwnemu na 8 dni przed zaplanowanym terminem spotkania. W ocenie KGID sposób działania KS Posnania Poznań był wysoce niewłaściwy, zwłaszcza w kontekście bezpośredniej rywalizacji obydwu zespołów o tytuł Mistrza Polski I Ligi Rugby.

KGID wobec stwierdzenia niewykonania obowiązku określonego w Regulaminu I Ligi Rugby XV, Sezon 2020/2021 dotyczącego zawiadomienia o terminie, miejscu i godzinie rozgrywanych zawodów drużyny przeciwnej uznała za zasadne wymierzenie drużynie

Posnania Poznań kar wskazanych w § 63 ust. 1 pkt 1 Regulaminu Dyscyplinarnego, szczegółowo wymienionych w sentencji orzeczenia

II. Od Orzeczenia odwołanie złożył klub Rugby Białystok reprezentowany przez p. Mariusza Perzynę – Prezesa Zarządu wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zastosowanie w sprawie przepisów Rozdziału VII ust. 5 Regulaminu I Ligi Rugby XV, Sezon 2020/2021, a co za tym idzie ukaranie klubu Posnania Poznań karami przewidzianymi w tymże Regulaminie.

III. Komisja Odwoławcza PZR (KO PZR) uznała odwołanie wniesione przez klub Rugby Białystok za zasadne.

W szczególności, ponieważ stan faktyczny w sprawie, precyzyjnie ustalony w postępowaniu prowadzonym przez KGiD, nie budził wątpliwości, KO PZR w toku dokonywania oceny zaskarżonego orzeczenia skoncentrowała się nad zasadnością wysokości kar nałożonych na organizatora meczu tj. klub Posnania Poznań przez KGiD w orzeczeniu z dnia 22 maja 2021.

W ocenie KO PZR w sprawie niniejszej nie wystąpiły żadne nadzwyczajne przesłanki uzasadniające odstępnie przez KGiD od wymierzenia Posnani Poznań kar wprost wskazanych w Rozdziale VII ust. 5 Regulaminu I Ligi Rugby XV, Sezon 2020/2021, o co, w prowadzonym w sprawie postępowaniu, wnioskował klub Rugby Białystok. KO PZR nie podzieliła przy tym, wyartykułowanego w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia, stanowiska KGiD, iż dostrzegając naganność działania przedstawicieli zespołu z Poznania KGiD uważa, że zastosowanie innych kar poza nałożone w orzeczeniu przez KGiD byłoby zbyt surowe.

KO PZR zgadza się, że kara przewidziana Rozdziale VII ust. 5 Regulaminu I Ligi Rugby XV, Sezon 2020/2021 jest karą bardzo dotkliwą, jednak bez wątplenia znalazła się ona w Regulaminie nieprzypadkowo i w ocenie KO PZR próby jej łagodzenia bez wystąpienia ku temu istotnych przesłanek formalnych lub materialnych są niezgodne z intencjami Regulaminu, stąd w ocenie KO PZR zaistniała konieczność zmiany orzeczenia KGiD PZR z dnia 22 maja 2021 w zakresie wskazanym w niniejszej decyzji.

Na podstawie powyższego Komisja orzekła jak w sentencji.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR.

Na oryginale właściwe podpisy.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 28 maja 2021 roku

ORZECZENIE **w postępowaniu dyscyplinarnym**

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Bartosz Wójciak
2. Członek – Andrzej Kuć
3. Członek – Robert Pietrzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 maja 2021 roku sprawy z odwołania Tomasza Rokickiego od Orzeczenia w postępowaniu dyscyplinarnym wydanego przez Komisję Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby w dniu 4 maja 2021 roku

postanawia

Na podstawie § 102 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby: utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 4 maja 2021 roku, Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby (dalej KGiD PZR) po rozpoznaniu sprawy niesportowego zachowania zawodnika Tomasza Rokickiego (nr licencji 1748), na podstawie §44 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby w związku z § 41, 93 ust. 3, § 97 ust. 1, § 98 Regulaminu Dyscyplinarnego postanowiła wymierzyć karę dyskwalifikacji Tomaszowi Rokickiemu w wymiarze 9 tygodni od czasu popełnienia wykroczenia, to jest od meczu rozgrywanego w dniu 11.04.2021 r., ze wskazaniem, iż ukarany zawodnik będzie wolny od kary od dnia 14.06.2021 r.

W uzasadnieniu orzeczenia KGiD PZR wskazała, iż wszczęła z urzędu postępowanie dyscyplinarne przeciwko zawodnikowi Tomaszowi Rokickiemu, reprezentującemu RC Lechię Gdańsk (dalej również „Lechia”). Podstawą wszczęcia postępowania było zachowanie zawodnika polegające w szczególności na uderzeniu zawodników Orkana Sochaczew (dalej również „Orkan”). w tym zawodnika leżącego po szarży oraz uderzenie kolejnych zawodników drużyny Orkana.

Komisja po zapoznaniu się z wyjaśnieniami zawodnika złożonymi za pośrednictwem klubu Lechia oraz sędziego głównego spotkania postanowiła wymierzyć Tomaszowi Rokickiemu karę 9 tygodni dyskwalifikacji.

W ocenie KGiD PZR zawodnik Tomasz Rokicki dopuścił się dwukrotnego uderzenia zawodników Orkana Sochaczew. W obu przypadkach nie można było mówić o przytrzymaniu ani odepchnięciu, a o celowym wymierzeniu ciosu w okolice głowy.

Uzasadniając wymiar kary nałożonej w orzeczeniu na ukaranego zawodnika KGiD wskazała w szczególności, że w najniższym wymiarze zachowanie polegające na uderzeniu pięścią w głowę zawodnika drużyny przeciwnej zagrożone jest, zgodnie z Przepisem 9.12 Załącznika nr 1 do Przepisu 17 Handbooka World Rugby od 6 tygodni (każde uderzenie w głowę lub kark należy rozpatrywać jako „średni zakres”). Komisja orzeka karę dyskwalifikacji w wymiarze 9 tygodni ponieważ zawodnik dopuścił się dwukrotnego uderzenia zawodników Orkana Sochaczew w okolice głowy.

Od powyższej decyzji odwołania ukarany złożył odwołanie.

W odwołaniu T.Rokicki, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika zarzucił orzeczeniu KGiD PZR obrazę przepisów Regulaminu Dyscyplinarnego PZR w tym w szczególności brak bezstronności przewodniczącego KGiD, odrzucenie wniosków dowodowych składanych przez obwinionego oraz zaniechanie zgromadzenia w sprawie pełnego materiału dowodowego. Dodatkowo ukarany zawodnik zarzucił skarżonemu orzeczeniu błędy w ustaleniach faktycznych, które w jego ocenie miały wpływ na wynik sprawy, w tym w szczególności nieuzasadnione uznanie przez KGiD, iż ukarany zawodnik uderzył dwukrotnie zawodników drużyny przeciwnej, podczas gdy uderzenie nie miało miejsca, a także nieuzasadnione przyjęcie przez KGiD, iż rodzaj i rozmiar ujemnych następstw wykroczenia dyscyplinarnego popełnionego przez ukaranego zawodnika były na tyle wysokie, aby orzec karę wskazaną w orzeczeniu podczas gdy z racji całkowitego braku

ujemnych następstw choćby w postaci jakiegokolwiek uszczerbku na zdrowiu oraz niskiej szkodliwości wykroczenia kara nałożona na zawodnika powinna być niższa.

W dalszej kolejności ukarany zawodnik wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania w sprawie a w przypadku braku zgody na uwzględnienie wniosku w tych granicach wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i odstąpienie od wymierzenia kary lub wymierzenie kary w dolnych granicach zagrożenia przewidzianych w Regulaminie Dyscyplinarnym PZR. Dodatkowo ukarany wniósł o zawieszenie wykonania orzeczonej kary.

Po rozpoznaniu wniesionego odwołania, Komisja Odwoławcza PZR dokonując oceny zarówno samego zdarzenia będącego podstawą do wydania w dniu 4 maja 2021 r. orzeczenia przez KGiD PZR, a w ślad za wydanym orzeczeniem odwołania od niego, nie znalazła podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia.

W szczególności KO PZR nie uznała za zasadny, podniesiony w odwołaniu, zarzut bezstronności w sprawie Przewodniczącego KGiD PZR. KO PZR zwraca uwagę, iż decyzja KGiD PZR została podjęta kolegialnie przez organ dyscyplinarny I instancji działający w składzie 3 osobowym. Wszelkie działania Przewodniczącego KGiD PZR prowadzone w celu wydania orzeczenia w postępowaniu dyscyplinarnym lub prowadzone wcześniej w celu podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania w sprawie, nie mogą być uznane za przejaw braku bezstronności członka tegoż organu. W ocenie KO PZR są to działania prawidłowe, w pełni uwzględniające specyfikę i status działania KGiD PZR jako organu dyscyplinarnego posiadającego przymioty jednocześnie organu orzekającego na podstawie zgromadzonego materiału jak również organu mającego prawo ale i także statutowy obowiązek gromadzenia takiego materiału w przypadku postępowań wszczynanych przez ten organ z urzędu.

Podobnie KO PZR nie uznała za zasadny zarzut odrzucenia wniosków dowodowych sformułowanych przez obwinionego zawodnika. KO PZR w tym miejscu pragnie zwrócić uwagę, iż w toku prowadzonego postępowania KGiD PZR, zgodnie treścią § 73 ust. 3 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR: "Na żądanie organu dyscyplinarnego każdy jest zobowiązany przedstawić dowody lub udzielić pisemnych wyjaśnień organom dyscyplinarnym" wezwała zawodnika do złożenia wyjaśnień a zawodnik ze swojego prawa skorzystał. W tym stanie rzeczy w ocenie KO PZR w nie zachodziła już uzasadniona konieczność dopuszczenia w sprawie dodatkowych wyjaśnień składanych bezpośrednio przez zawodnika (on-line). Warto w tym miejscu zauważyć, że ocenie dokonywanej przez KGiD PZR w prowadzonym postępowaniu podlegało zdarzenie utrwalone na zapisie wideo, którego jakość techniczna nie budziła wątpliwości KGiD PZR (nie budziła takich wątpliwości

również w KO PZR), a co za tym idzie w ocenie tejże komisji przebieg i charakter zdarzenia będącego przedmiotem postępowania był na tyle nie budzący wątpliwości, iż nie było uzasadnienia prowadzenia bardziej wyczerpującego postępowania dowodowego ponad to, które przeprowadziła KGiD PZR. W tym również przesłuchiwanie świadków zdarzenia w postaci zawodników biorących udział w meczu.

KO PZR trudno również zgodzić się z podniesionym w odwołaniu zarzutem, iż KGID PZR w sposób nieuzasadniony zastosowała w sprawie wymiar kary nie uwzględniający braku ujemnych następstw czynu dokonanego przez ukaranego zawodnika, w szczególności w postaci braku wystąpienia jakiegokolwiek uszczerbku na zdrowiu oraz niskiej szkodliwości popełnionego wykroczenia. Zarówno KGiD PZR w toku prowadzonego postępowania jak i w dalszej kolejności KO PZR w toku postępowania odwoławczego nie dokonywały bezpośredniej oceny skutku jaki wywołało naganne zachowanie zawodnika, będące podstawą do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Fakt, że w wyniku czynu, popełnionego przez ukaranego zawodnika, nikt nie doznał uszczerbku na zdrowiu jest bez wątpienia, sam w sobie, okolicznością pozytywną, jednak nie mogła być ona potraktowana jako okoliczność łagodząca przy przypisywaniu wymiaru kary należnej za popełniony czyn, którego obiektywnie naganny i nie akceptowalny charakter powodował, iż w sprawie objętej postępowaniem prowadzonym przez KGiD PZR, czyn popełniony przez zawodnika został ukarany wymiarem kary w sposób jednoznacznie wskazującym, iż tenże organ, nie będzie akceptować takich zachowań na boiskach polskiego rugby niezależnie od wymiaru ich negatywnych następstw dla potencjalnych ofiar. Tak jak również nie może zaakceptować takich zachowań KO PZR.

Na podstawie powyższego Komisja orzekła jak w sentencji.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Podpisy:

- na oryginale właściwe podpisy –

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 31 marca 2021 roku

ORZECZENIE **w postępowaniu dyscyplinarnym**

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Bartosz Wójciak
2. Członek – Piotr Płoszaj
3. Członek – Andrzej Kuć
4. Członek – Robert Pietrzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 marca 2021 roku sprawy z odwołania:

1. Jakuba L.
2. Jakuba Sekleckiego

od Orzeczenia w postępowaniu dyscyplinarnym Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego dnia 30 grudnia 2020 roku.

postanawia

Na podstawie § 102 ust. 1 pkt. 1) Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 30 grudnia 2020 roku, Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby (dalej KGiD PZR) po rozpoznaniu sprawy stanowiącej wykroczenie dyscyplinarne polegające na wysoce niesportowym trybie życia, rażącym naruszeniu porządku publicznego, obowiązujących norm etyczno-moralnych i zasad współżycia społecznego, stwierdziła dopuszczenie się przez Panów Jakuba L. i Jakuba Sekleckiego przewinienia dyscyplinarnego wskazanego w § 66 ust. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego, tj.

rażącego naruszenia porządku publicznego, obowiązujących norm etyczno-moralnych i zasad współżycia społecznego i orzekła:

1. Wobec Pana Jakuba L. karę dyscyplinarną określoną w § 9 pkt 6 w zw. z § 17 ust. 3 oraz § 9 pkt 7 w zw. z § 26 Regulaminu Dyscyplinarnego, tj. dyskwalifikację czasową oraz zakaz pełnienia funkcji we wszelkich aktywnościach oraz wszelkich strukturach w ramach Polskiego Związku Rugby (zarówno w ramach kadr narodowych, jak również w klubach zrzeszonych w PZR) w okresie 24 (dwudziestu czterech) miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia;

2. Wobec Pana Jakuba Sekleckiego karę dyscyplinarną określoną w § 9 pkt 6 w zw. z § 17 ust. 3 oraz § 9 pkt 7 w zw. z § 26 Regulaminu Dyscyplinarnego, tj. dyskwalifikację czasową oraz zakaz pełnienia funkcji we wszelkich aktywnościach oraz wszelkich strukturach w ramach Polskiego Związku Rugby (zarówno w ramach kadr narodowych, jak również w klubach zrzeszonych w PZR) na okres 24 (dwudziestu czterech) miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia;

3. Wobec Pana Jakuba Sekleckiego karę dyscyplinarną określoną w § 9 pkt 6 w zw. z § 17 ust. 3 oraz § 9 pkt 7 w zw. z § 26 Regulaminu Dyscyplinarnego, tj. dyskwalifikację czasową oraz zakaz pełnienia funkcji związanych z trenowaniem i wychowaniem młodzieży (tj. zawodników U-18 i młodszych) w ramach Polskiego Związku Rugby na okres 12 (dwunastu) miesięcy od dnia zakończenia kary, o której mowa w pkt 2 powyżej.

W obszernym uzasadnieniu decyzji KGiD PZR wskazała, iż przedmiotem sprawy było w szczególności rozpoznanie i ocena zdarzenia mającego miejsce podczas turnieju „Kraków Sevens” w dniach 04/05.09.2020 r. w trakcie którego, na podstawie ustaleń poczynionych przez KGiD PZR w toku prowadzonego postępowania, ukarane wyżej osoby dopuściły się wykroczenia dyscyplinarnego w postaci doprowadzenia się do upojenia alkoholowego podczas zgrupowania kadry U18. Czyn ten związany był również z pozostawieniem zawodników bez opieki oraz braku sprawowania funkcji trenerskich podczas samego turnieju przez J. Sekleckiego. W ocenie KGiD PZR przypadku Jakuba L. doszło również do rażącego naruszenia Regulaminu Dyscyplinarnego przez aktywnego trenera i działacza klubowego, w tym, co najważniejsze członka zarządu PZR.

Od powyższej decyzji odwołania złożyli obaj ukarani.

W uzasadnieniu swojego odwołania J. Seklecki wskazał m. in., iż nie został udowodniony jego stan nietrzeźwości, a jego zachowanie wynikało z nagłego załamania stanu zdrowia. Jakub L. w swoim odwołaniu również podniósł zarzut, iż nie został mu udowodniony stan nietrzeźwości. Podniósł również szereg zarzutów o charakterze formalnym w tym, w szczególności, zarzut braku oparcia orzeczenia KGiD PZR na obowiązujących przepisach prawa. Podniósł także, iż jego pobyt na zgrupowaniu miał charakter prywatny.

Komisja Odwoławcza PZR dokonując oceny zarówno samego zdarzenia będącego podstawą do wydania w dniu 30 grudnia 2020 r. orzeczenia przez KGiD PZR, jak i samej decyzji organu dyscyplinarnego, a w ślad za nią wniesionych odwołań w pierwszej kolejności wzięła pod uwagę wyjątkowość zdarzenia, a w dalszej kolejności obszerność materiału zebranego w sprawie przez KGiD PZR oraz zakres i poziom wnikliwości KGiD PZR w przeprowadzonym postępowaniu dowodowym. W ocenie Komisji Odwoławczej bez wątpienia KGiD PZR dołożyła wszelkich starań aby w sposób wszechstronny i obiektywny przeprowadzić postępowanie, którego wynikiem stało się wydanie orzeczenia o ukaraniu Panów J. Sekleckiego i Jakuba L.

Po dokonaniu oceny całości zdarzenia oraz po szczegółowym rozpoznaniu wniesionych w sprawie odwołań, Komisja Odwoławcza PZR podzieliła stanowisko KGiD PZR o zasadności wymierzenia kar dyscyplinarnych J. Sekleckiemu i Jakubowi L. Komisja Odwoławcza nie znalazła uchybień w sposobie prowadzenia postępowania w sprawie przez KGiD PZR. Ponieważ Komisja Odwoławcza niniejszą decyzją zdecydowała o utrzymaniu kar nałożonych orzeczeniem KGiD PZR z dnia 31 grudnia 2020 r. jedynie pobieżnie należy w tym miejscu zwrócić uwagę, iż nie uznała za zasadne zarzutów podniesionych w odwołaniu wniesionym przez J. Sekleckiego, w tym w szczególności zarzutu, iż nie zostało udowodnione ażeby J. Seklecki był w stanie nietrzeźwości. Komisja Odwoławcza podzieliła w tym miejscu stanowisko KGiD PZR, iż po przesłuchaniu świadków oraz ocenie całokształtu ustalonego stanu faktycznego, uznać należało, iż niemożność podjęcia czynności trenerskich, jak również zachowanie J. Sekleckiego wskazywały, iż był on w stanie nietrzeźwości. Komisja Odwoławcza nie dała również wiary twierdzeniem J. Sekleckiego, iż jego, szeroko rozumiana niedyspozycja była wynikiem nagłego załamania stanu zdrowia. W tym miejscu Komisja Odwoławcza PZR zwraca dodatkowo uwagę, iż odnosząc się do przedłożonych przez J. Sekleckiego „opinii trenerów ze środowiska”, nie kwestionując dotychczasowych zasług J. Sekleckiego dla środowiska rugby, przedłożone opinie nie miały bezpośredniego związku ze zdarzeniem podlegającym rozpoznaniu przez KGiD PZR. Natomiast przyjęcie tychże opinii,

jako dowodu na korzyść J. Sekleckiego mogłoby prowadzić do stworzenia niebezpiecznego precedensu, polegającego na uznaniu, iż dotychczasowe zasługi ukaranego zwalniają go z odpowiedzialności za naruszenia dyscyplinarne. Podobnie, Komisja Odwoławcza nie uznała za zasadne zarzutów podniesionych w odwołaniu przez Jakuba L., w tym w szczególności zarzutu, iż orzeczenie o jego zawieszeniu nie znajduje formalnej podstawy w przepisach prawa, zarzutu, iż Jakub L. przebywał na zgrupowaniu w charakterze prywatnym, zarzutu naruszenia rozporządzenia RODO i zarzutu braku stwierdzenia także w jego przypadku stanu nietrzeźwości. W tym miejscu należy także wskazać, iż również w kwestii przedstawienia przez Jakuba L. „opinii trenerów ze środowiska”, stanowisko Komisji Odwoławczej jest analogiczne jak w przypadku odwołania J. Sekleckiego.

Dokonując wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodnego, który stanowił podstawę do wydania orzeczenia przez KGiD PZR należy wziąć pod uwagę kilka niezwykle istotnych czynników i okoliczności. Po pierwsze, należy podkreślić, iż KGiD PZR nie miała wcześniej do czynienia ze sprawą, w której stawiane były tak poważne zarzuty. Pamiętać przy tym należy, iż sprawa została wszczęta na podstawie zawiadomienia Zarządu PZR i w oparciu o przedstawione przez członków Zarządu oświadczenia. Należy mieć przy tym na uwadze, że zarówno KGiD PZR jak również członkowie Zarządu PZR obecni na miejscu zdarzenia, nie mieli i nie mają do dyspozycji środków prawnych i narzędzi pozwalających na bezpośrednie zweryfikowanie ew. nietrzeźwości jakichkolwiek osób. Mając to na uwadze, KGiD PZR zdecydowała, iż nie może oprzeć się jedynie na oświadczeniach członków Zarządu PZR i chcąc zapewnić obwinionym prawo do obrony, przeprowadziła szerokie postępowanie obejmujące przesłuchanie świadków. Miało to również na celu zgromadzenie możliwie obszernego materiału dowodowego, który stał się podstawą zarówno do wydania orzeczenia przez KGiD PZR jak i następnie do rozpatrywania przez Komisję Odwoławczą wniesionych od niego odwołań. Komisja Odwoławcza wyraża w tym miejscu nadzieję, że z racji swojej wyjątkowości, żadna podobna sprawa nie będzie już nigdy przedmiotem rozstrzygnięcia przez organy dyscyplinarne PZR, a jednocześnie nie będzie wyrażana, niestety pojawiająca się incydentalnie, mniej lub bardziej głośna, dezaprobatą zarówno dla trybu prowadzenia postępowania przez KGiD PZR jak i dla ostatecznej treści orzeczenia wydanego przez KGiD PZR, dla którego Komisja Odwoławcza wyraża w tym miejscu pełną aprobatę.

Na koniec uzasadnienia warto przypomnieć i podkreślić, że uczestnictwo w ramach PZR jest dobrowolne. Angażując się w działalność pod egidą PZR, wszystkie uczestniczące w tym osoby muszą godzić się na przestrzeganie regulaminów tej organizacji, nawet jeżeli

regulaminy te czasem nie są kompletne i być może wymagają uzupełnienia i doprecyzowania. I w takim też zakresie należy przyjąć do wiadomości, że brak przestrzegania tychże regulaminów zawsze może skutkować podjęciem, wobec osób ich nie przestrzegających, stosownych działań przez statutowe organy związkowe, których zadaniem jest egzekwowanie odpowiedzialności dyscyplinarnej, przy czym organy te są niezależne i w ramach obowiązujących regulaminów posiadają prawo do indywidualnej oceny każdego stanu faktycznego rozpatrywanych spraw.

Na podstawie powyższego Komisja orzekła jak w sentencji.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Podpisy:

- na oryginale właściwe podpisy –

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 10 marca 2021 roku

ORZECZENIE w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Bartosz Wójciak
2. Członek – Piotr Płoszaj
3. Członek – Piotr Kulesza

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 marca 2021 roku sprawy z odwołania OKS Skra Warszawa od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego w dniu 12 października 2020 roku, na podstawie § 101 ust. 1 pkt 2) Regulaminu Dyscyplinarnego postanawia zmienić zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że:

1. Uchyła pkt. 1)-3) zaskarżonego orzeczenia.
2. Wymierza klubowi OKS Skra Warszawa łączną karę w wysokości 750,00 (siedemset pięćdziesiąt) zł.
3. Pkt. 4) zaskarżonego orzeczenia pozostawia bez zmian.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 12.10.2020 roku, w sprawie związanej z weryfikacją protokołu meczu z dnia 03.10.2020 r. pomiędzy OKS Skra Warszawa, a Awenta Pogoń Siedlce, KGID PZR postanowiła:

1. zweryfikować wynik meczu Ekstraligi Rugby pomiędzy OKS Skra Warszawa, a Awenta Pogoń Siedlce jako przegrany walkowerem przez OKS Skra Warszawa,
2. ustalić wynik spotkania jako +5 pkt (25:0 w małych punktach) dla Awenta Pogoń Siedlce,
3. ustalić wynik spotkania jako -1 pkt (0:25 w małych punktach) dla drużyny OKS Skra Warszawa,

4. Wezwać Biuro PZR do zwrotu wpłaconej przez Awenta Pogoń Siedlce kaucji w wysokości 500,00 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia KGiD wskazała, iż w dniu 03.10.2020 r. w Warszawie odbył się mecz Ekstraligi Rugby pomiędzy OKS Skra Warszawa, a Awenta Pogoń Siedlce. W wyjściowym składzie zespołu z Warszawy wpisanych było 12 zawodników polskich, którzy posiadają uprawnienia do gry w reprezentacji Polski, według przepisów World Rugby oraz 3 zawodników nie będących „zawodnikami polskim” w rozumieniu Rozdziału II ust. 7 Regulaminu Ekstraligi. W 45 minucie spotkania zespół Skry Warszawa przeprowadził zmianę, w trakcie której w miejsce Arkadiusza Janeczko (nr 4) wszedł Raimona Tukiterangi (nr 18). Od tego momentu na boisku w zespole gospodarzy znajdowało się 11 zawodników polskich, o których mowa powyżej. Sytuacja taka trwała przez niemal trzy minuty, kiedy to Skra Warszawa przeprowadziła kolejną zmianę, w trakcie której Peeta Vorstera (nr 3) zastąpił Kacper Banasiak (nr 17). A zatem przez prawie trzy minuty skład zespołu Skry Warszawa nie spełniał wymogów wskazanych w Rozdziale II pkt 7 Regulaminu Ekstraligi. Zgodnie zaś z Rozdziałem II ust. 10.5 Regulaminu Ekstraligi dokonanie podczas meczu nieprawidłowej zmiany jest tożsame z grą w tym meczu nieuprawnionego zawodnika, co w konsekwencji, w ocenie KGiD PZR, stanowiło przesłankę do orzeczenia weryfikacji meczu jako walkower na korzyść Awenty Pogoń Siedlce.

Od wskazanego wyżej orzeczenia, pismem z dnia 26 października 2020 r. złożył odwołanie Ochocki Klub Sportowy Skra. W szczególności klub wnoszący odwołanie wskazał w nim w szczególności na nadmierną surowość orzeczonej kary, poprzez zastosowanie przez KGiD PZR przewidzianej w § 53 ust. 1 pkt. b) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR kary weryfikacji zawodów jako walkower. Dodatkowo klub wskazał również na niewłaściwe zastosowanie w sprawie przepisów § § 27, § 53 ust. 1 pkt b) Przepisów Polskiego Związku Rugby. Klub wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uchylenie orzeczonej kary walkowera na karę pieniężną dla klubu w wysokości 500 zł. W uzasadnieniu odwołania, nie kwestionując, co do zasady, zaistniałego naruszenia przepisów, klub wskazał na nieuzasadnienie, w jego ocenie, orzeczenie przez KGiD PZR tak „drakońskiej” kary.

Komisja Odwoławcza zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż niekwestionowanym w sprawie jest zaistnienie w meczu sytuacji kwalifikowanej w przepisach PZR jako udział w zawodach nieuprawnionego zawodnika i w tym kontekście jedynie to wydarzenie podlegało ocenie dokonanej przez KGiD PZR, a w dalszej kolejności, w wyniku wniesionego odwołania, Komisji Odwoławczej PZR.

Komisja Odwoławcza po dokonaniu dokładnej weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności zabezpieczonego w sprawie zapisu wideo z rozegranego w dniu 03.10.2020 r. meczu pomiędzy OKS Skra Warszawa, a Awenta Pogoń Siedlce, potwierdziła ustalenia dokonane przez KGiD PZR, tj. fakt, iż w zespole gospodarzy, na skutek przeprowadzonych zmian, przez niecałe 3 minuty meczu znajdowało się 11 zawodników polskich, co stanowi z naruszenie pkt. II ust. 7 Regulaminu Ekstraligi Rugby, Sezon 2020/2021, a zatem jest równoznaczne z wystawieniem do gry nieuprawnionego zawodnika, co w konsekwencji winno skutkować orzeczeniem jednej z kar przewidzianych w § 53 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR.

Jak wskazano to wyżej, orzeczeniem z dnia 12.10.2020 roku KGID PZR postanowiła zastosować w sprawie karę przewidzianą w § 53 ust. 1 pkt. b) Regulaminu Dyscyplinarnego PZR. tj. zweryfikować wynik meczu Ekstraligi Rugby pomiędzy OKS Skra Warszawa, a Awenta Pogoń Siedlce jako przegrany walkowerem przez OKS Skra Warszawa.

W tym miejscu Komisja Odwoławcza pragnie zwrócić uwagę na fakt, iż zgodnie z treścią § 53 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR weryfikacja zawodów jako walkower to nie jedyna, ale jedna z katalogu kar przewidzianych za naruszenie przepisów będących podstawą do wydania orzeczenia przez KGID PZR. A zatem nie każdy przypadek udziału w meczu nieuprawnionego zawodnika oznacza automatyczną weryfikację zawodów jako walkower. W tym miejscu należy zauważyć, iż Regulamin Dyscyplinarny PZR nie wskazuje żadnych przesłanek, od zaistnienia których powinien zależeć rodzaj czy wymiar kary zastosowanej przez organ dyscyplinarny rozpatrujący takie naruszenie przepisów. Z racji zatem braku określenia sztywnych zasad, które wiązałyby organ dyscyplinarny w określeniu sposobu ukarania za takie przewinienie, to każdorazowo do wyłącznej kompetencji organu dyscyplinarnego należy określenie wymiaru kary zasadnej, w ocenie organu, dla każdego indywidualnego przypadku naruszenia przepisów, przy czym, co istotne, redakcja § 53 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR pozostawia organowi dyscyplinarnemu szerokie pole do stosowania różnego rodzaju kar orzekanych dla: klubów, zawodników lub osób funkcyjnych zarówno indywidualnie ale również i łącznie. Przy takiej zaś konstrukcji przepisu,

umożliwiającej zastosowanie różnego rodzaju kar, w przypadku orzeczenia przez organ dyscyplinarny indywidualnie skonkretyzowanego rodzaju kary, niezbędnym elementem orzeczenia staje się jego uzasadnienie, które w jednoznaczny spójny i logiczny sposób powinno wskazywać czym kierował się organ przyporządkowując ustalony w sprawie stan faktyczny do konkretnej, orzeczonej w swojej decyzji kary. M.in. brak takiego indywidualnego uzasadnienia, dla orzeczonego w decyzji wymiaru kary, zarzucił orzeczeniu KGiD PZR z 12 października 2020 roku wnoszący odwołanie OKS Skra Warszawa i w tym zakresie Komisja Odwoławcza PZR uznała odwołanie wniesione przez klub za zasadne.

Z racji faktu, iż KGiD PZR w uzasadnieniu decyzji nie wskazała nawet w zarysie intencji, którymi kierowała się podejmując decyzję o orzeczeniu kary weryfikacji meczu jako walkower dla drużyny Awenta Pogoń Siedlce oceny tej podjęła się Komisja Odwoławcza PZR i po dokonaniu wszechstronnej oceny zaistniałej sytuacji, podzieliła stanowisko OKS Skra Warszawa, iż niedopilnowanie przez klub zmian przeprowadzonych w trakcie meczu, skutkiem czego w składzie OKS Skra Warszawa przez ponad 2 minuty meczu występowało 11 zawodników polskich, nie jest przewinieniem, które winno zostać ukarane walkowerem. Przy dokonaniu powyższej oceny Komisja Odwoławcza PZR kierowała się m.in. faktem, iż po upływie ok. 2,5 minuty klub OKS Skra Warszawa przeprowadził zmianę, która przywróciła ilość występujących w meczu zawodników do stanu zgodnego z przepisami. Komisja wzięła również pod uwagę fakt, iż przebywanie na boisku przez niecałe 3 minuty, nieuprawnionego zawodnika w barwach OKS Skra Warszawa, nie miało istotnego wpływu na przebieg meczu, a co za tym idzie nie wpłynęło też na jego wynik.

Powyższe nie zmienia oczywiście faktu, iż doszło do naruszenia przepisów, jednak jak wskazano to wyżej, nie w zakresie, który uzasadniałby pozbawienie drużyny punktów zdobytych na boisku, dlatego też Komisja Odwoławcza PZR zdecydowała o zmianie kary nałożonej na OKS Skra Warszawa przez KGiD PZR. W tym miejscu Komisja Odwoławcza PZR pragnie zauważyć jednak, iż zmiana wymiaru orzeczonej kary nie oznacza pobłażliwości w dokonywaniu przez Komisję Odwoławczą oceny naruszenia przepisów przez kluby uczestniczące w rozgrywkach organizowanych przez PZR i nawet traktując naruszenie przepisów gry przez OKS Skra Warszawa jako błąd, a nie czyn popełniony z premedytacją, w przyszłości podobne naruszenia będą karane z większą stanowczością.

Na podstawie powyższego Komisja orzekła jak w sentencji.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Z uwagi na częściowe uwzględnienie odwołania Komisja Odwoławcza PZR pozostawia KGiD PZR podjęcie ostatecznej decyzji, co do zasad zwrotu kaucji wniesionej wraz z odwołaniem.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Podpisy:

- na oryginale właściwe podpisy –

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 8 lutego 2021 roku

ORZECZENIE w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Bartosz Wójciak
2. Członek – Piotr Płoszaj
3. Członek – Andrzej Kuć
4. Członek – Robert Pietrzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 lutego 2021 roku sprawy z odwołania Edach Budowlani Lublin od Postanowienia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego dnia 17 września 2020 roku.

postanawiana

1. Na podstawie § 101 ust. 1 pkt. 1) Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.
2. Nakazać zwrot kwoty 300 zł. wpłaconej przez klub Edach Budowlani Lublin tytułem opłaty od odwołania.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 września 2020 roku, Komisja Gier i Dyscyplin Polskiego Związku Rugby (dalej KGiD PZR) na skutek wniosku zawodnika Jakuba Budnika (nr licencji 4368) postanowiła zawiesić mu bieg kary dyskwalifikacji orzeczonej przez Komisję Odwoławczą Polskiego Związku Rugby w dniu 12 sierpnia 2020 r.

Skutkiem powyższego orzeczenia wskazany wyżej zawodnik wziął udział w rozegranym w dniu 20 września 2020 r. meczu Extraligi pomiędzy drużynami: Orkan Sochaczew i Edach Budowlani Lublin, reprezentując barwy Orkana Sochaczew.

W dniu 21 września 2020 r. klub Edach Budowlani Lublin skierował do KGiD PZR protest pomeczowy, wskazując w nim, iż zawodnik Jakub Budnik był zawodnikiem nieuprawnionym do udziału w meczu, w szczególności na skutek nieważności postanowienia KGiD PZR z dnia 17 września 2020 r.

Z uwagi na fakt, iż do swojej skuteczności, zgodnie z brzmieniem § 75 Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby: „*Wraz z protestem na piśmie należy złożyć kaucję w wysokości 500 zł.*”, a wskazana kaucja nie została złożona przez klub – protest Edach Budowlani Lublin pozostał nie rozpoznany przez KGiD PZR, bez nadawania mu formalnego biegu.

W dniu 28 grudnia 2020 r. klub Edach Budowlani Lublin skierował do KGiD PZR (datowane na dzień 23 grudnia 2020) pismo stanowiące w ocenie Komisji Odwoławczej PZR odwołanie od Postanowienia KGiD PZR z dnia 17 września 2020 r. w sprawie zawieszenia kary dla zawodnika Jakuba Budnika. Powyższe potwierdza również fakt, iż wraz z ww. pismem klub dokonał wpłaty kaucji w wysokości 300 zł. stanowiącej element niezbędny do nadania biegu odwołaniu.

Pismem z dnia 15 stycznia 2021 r. klub Edach Budowlani Lublin uzupełnił swoje wcześniejsze stanowisko w sprawie, podnosząc, iż jego pismo z dnia 21 września 2020 r. nie było w istocie rzeczą protestem w rozumieniu § 75 Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich odmianach rugby, a zawiadomieniem dotyczącym naruszenia przepisów Regulaminu dyscyplinarnego PZR, skierowanym do KGiD PZR. Jak wskazał to klub piśmie, w jego ocenie KGiD PZR winna dokonać odpowiedniej kwalifikacji pisma i nadać mu stosowny bieg. Klub dodatkowo podniósł, iż był zwolniony z obowiązku składania kaucji w wysokości 500 zł., skoro pismo z dnia 17 września 2020 r. dotyczyło gry nieuprawnionego zawodnika. Klub dodatkowo wskazał na poważne niezgodności treści Regulaminu dyscyplinarnego z Kodeksem postępowania karnego, podkreślając przy tym, iż zgodnie z treścią wskazanego wyżej Kodeksu postępowania karnego, KGiD winna wezwać klub do usunięcia braku formalnego pisma, jeżeli obarczone zostało one brakami uniemożliwiającymi nadanie mu właściwego biegu. Klub wskazał wreszcie na istnienie sporu kompetencyjnego pomiędzy KGiD PZR a Komisją Odwoławczą

PZR, które w ocenie klubu winno skutkować odroczeniem rozpoznania sprawy i przekazaniem zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia przez Walne Zgromadzenie Delegatów.

Komisja Odwoławcza PZR po dokonaniu analizy zebranego w sprawie materiału w pierwszej kolejności podziela w pełni prawidłowe stanowisko KGiD PZR, o nie nadawaniu biegu protestowi klubu Edach Budowlani Lublin z dnia 21 września 2020 r. W ocenie Komisji Odwoławczej PZR, w pierwszej kolejności nie istnieją przesłanki do wzywania klubu wnoszącego protest do usuwania braków formalnych wniesionego pisma. Bezsportny fakt jakim jest brak w Regulaminie Dyscyplinarnym PZR procedury wzywania stron do usuwania braków formalnych wnoszonych pism wymagających wniesienia kaucji, nie skutkuje automatycznie obowiązkiem kreowania przez KGiD PZR takiej procedury w oparciu o inne akty prawne. Obowiązek wnoszenia kaucji wraz z pismami wszczynającymi postępowanie znany jest od dawna, i powinien być być oczywisty również dla klubu wnoszącego protest w dniu 21 września 2020. Warto przy tym zauważyć, iż wraz z pismem przesłanym do KGiD PZR w dniu 28 grudnia 2020 klub Edach Budowlani Lublin dokonał wpłaty kaucji wymaganej do rozpoznania sprawy przez Komisję Odwoławczą, zatem na chwilę złożenia odwołania również i dla wnoszącego odwołanie klubu wiedza ta była oczywista.

Koncentrując się bezpośrednio na wniesionym w dniu 28 grudnia 2020 r. odwołaniu klubu Edach Budowlani Lublin, wypada jedynie lakonicznie stwierdzić, iż winno ono zostać oddalone z powodów formalnych: zgodnie bowiem z postanowieniem § 99 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR *„Od orzeczenia o ukaraniu wydanego przez organ dyscyplinarny I instancji stronom przysługuje odwołanie do organu II instancji.”* Ponieważ bezsprzecznym w sprawie jest fakt, iż klub wnoszący odwołanie nie był stroną postępowania a skarżone postanowienie KGiD PZR nie było orzeczeniem o ukaraniu, Komisja Odwoławcza PZR postanowiła orzec jak w sentencji.

W tym miejscu Komisja Odwoławcza PZR pragnie zauważyć, że w jej ocenie w przedmiotowej sprawie najważniejszym byłoby odrzucenie odwołania z powodów wskazanych powyżej, z racji jednak faktu, iż Regulamin Dyscyplinarny PZR nie przewiduje takiego rozwiązania w ocenie Komisji Odwoławczej PZR w sprawie niniejszej należało orzec jak wyżej lub, czego Komisja chciała uniknąć, pozostawić sprawę bez rozpoznania.

W tym stanie rzeczy, wobec braków formalnych odwołania, które uniemożliwiło Komisji wydanie orzeczenia zawierającego merytoryczne rozstrzygnięcie podniesionych w

nim zarzutów, Komisja Odwoławcza PZR zdecydowała dodatkowo o zwrocie klubowi Edach Budowlani Lublin całości kaucji wpłaconej na poczet rozpoznania wniesionego odwołania.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Podpisy:

- na oryginale właściwe podpisy –

Dnia 18 grudnia 2020 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący - Bartosz Wójciak
2. Członek – Robert Pietrzak
3. Członek – Andrzej Kuć
4. Członek – Piotr Płoszaj

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 listopada 2020 roku sprawy z odwołania wniesionego przez Stowarzyszenie RC Wojskowi Warszawa od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego w dniu 12 października 2020 roku postanawia:

na podstawie § 101 ust. 1 pkt 2) Regulaminu Dyscyplinarnego zmienić zaskarżone orzeczenie poprzez:

1. Obniżenie kary finansowej orzeczonej dla Legii Warszawa w pkt. 2 orzeczenia do kwoty 2.500 zł. (słownie: dwa tysiące pięćset złotych)
2. Uchylenie pkt. 6 orzeczenia

w pozostałej części utrzymując orzeczenie w mocy.

Uzasadnienie

I. Orzeczeniem z dnia 9.10.2020 roku, w sprawie przebiegu meczu I Ligi Rugby z dnia 26 września 2020 r. pomiędzy RC Legia Warszawa, a Posnanią Poznań, na podstawie § 46 w związku z § 7 pkt. 11, § 27, § 28, § 41, § 47 ust. 1, ust. 2 lit. a) 92 ust. 2, 3, § 97 ust. 1, § 98 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby KGID PZR postanowiła:

1. wymierzyć Mateuszowi Jamrozowi (nr licencji 746) karę dyskwalifikacji w wymiarze 5 meczów,
2. ukarać RC Legia Warszawa karą finansową w wymiarze 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), która powinna zostać zapłacona w terminie 30 dni od dnia wydania niniejszego orzeczenia,
3. zweryfikować wynik meczu I Ligi Rugby pomiędzy RC Legia Warszawa, a Posnanią Poznań jako przegrany walkowerem przez RC Legia Warszawa,

4. ustalić wynik spotkania jako +5 pkt (25:0 w małych punktach) dla Posnania Poznań,
5. ustalić wynik spotkania jako -1 pkt (0:25 w małych punktach) dla drużyny RC Legia Warszawa,
6. orzec zakaz rozgrywania meczów I Ligi Rugby organizowanych przez RC Legia Warszawa na obiektach sportowych w Warszawie przez następne 3 mecze rozgrywek tejże klasy rozgrywek,
7. rekomendować Kolegium Sędziów PZR bardziej odpowiedzialny dobór obsady sędziowskiej na mecz I Ligi Rugby.

II. Od postanowienia odwołanie złożyło Stowarzyszenie RC Wojskowi Warszawa reprezentowane przez p. Daniela Gajdę - Prezesa Zarządu wnosząc o:

- ponowne rozpatrzenie sprawy przez KGiD,
- powtórzenie spotkania między Legia Warszawa a Posnanią Poznań,
- o anulowanie zarówno kary finansowej jak i kary polegającej na zakazie organizacji przez klub trzech spotkań domowych na terenie Warszawy.

W uzasadnieniu strona wnosząca odwołanie podniosła w szczególności, iż co prawda trener gospodarzy wchodząc na boisko i rozpoczynając rozmowę z arbitrem na temat jakości jego pracy złamał powszechnie obowiązujące w rugby zasady, to został jednak przez sędziego ukarany czerwoną kartką, po czym niezwłocznie opuścił płytę boiska. Jednak w ocenie klubu wnoszącego odwołanie wejście trenera na boisko było ściśle związane z fatalnym, a wręcz niespotykanym na polskich boiskach rugby sędziowaniem arbitra głównego i obawą o związane z tym zdrowie zawodników gospodarzy. W ocenie klubu wnoszącego odwołanie bójka zawodników, była tak naprawdę krótką szamotaniną, jakich na polskich boiskach na każdym poziomie rozgrywek nie brakuje i występują praktycznie w każdej kolejce rozgrywek a zarzewiem całego zamieszania był atak na trenera schodzącego z boiska zaraz po ukaraniu czerwoną kartką, co w ocenie wnoszącego odwołanie było bezpośrednią przyczyną dalszych zajść. W odwołaniu wskazano także, iż kolejną przyczyną zakończenia spotkania przed czasem, była postawa i jakość pracy sędziego,

III. Odnosząc się bezpośrednio do odwołania wniesionego przez Stowarzyszenie RC Wojskowi Warszawa wskazać należy, iż w toku prowadzonego postępowania dyscyplinarnego Komisja

Gier i Dyscypliny PZR dokonała analizy protokołu meczowego spotkania I Ligi Rugby pomiędzy RC Legia Warszawa, a Posnanią Poznań, rozegranego w dniu 26 września 2020 r. W protokole zaznaczono, iż w czasie spotkania trener gospodarzy Mateusz Jamroz wszedł na boisko, używając wulgaryzmów w stosunku do sędziego spotkania, za co został wykluczony definitywnie (czerwona kartka). Następnie wywiązała się ogólna bójka, po której arbiter chciał wznowić zawody, lecz został zaatakowany przez nieznaną mu osobę ubraną w bluzę zespołu Legii, która wyszła z ławki rezerwowych drużyny gospodarzy i uderzyła sędziego Tomasza Nowaka głową w twarz. W konsekwencji tego zdarzenia sędzia podjął decyzję o zakończeniu meczu przy stanie 0:10 dla Posnanii Poznań.

W złożonych w toku prowadzonego postępowania dyscyplinarnego przed KGiD wyjaśnieniach trener Mateusz Jamroz wskazał, że atmosfera była nerwowa już przed spotkaniem, co w dużej mierze spowodowane było zachowaniem arbitra spotkania, który impulsywnie reagował na opóźnienie w udostępnienie mu szatni, kwestionował rozmiar piłek meczowych, jak również kierował pretensje do ratownika medycznego. Ponadto trener zespołu z Warszawy zaznaczył, że sędzia spotkania mógł znajdować się pod wpływem środków psychoaktywnych. Odnosząc się do przebiegu spotkania wskazał, że arbiter podejmował błędne decyzje związane z przewinieniami zespołu gości, jak również ze zmianą czasową zawodnika zmieniającego szkło kontaktowe. Potwierdził, że wszedł na boisko w trakcie spotkania, formułując pretensje w stosunku sędziego spotkania dotyczącego jakości jego pracy. Zanegował naruszenie nietykalności sędziego. Jednocześnie zaznaczył, że schodząc z boiska został zaatakowany przez trenera zespołu gości, który kopnął go z wyskoku. Zdarzenie to było ogniskiem zapalnym, które doprowadziło do ogólnej bójki obu zespołów, będącej przyczyną zakończenia przez sędziego meczu. Mateusz Jamroz podniósł również, że wezwał policję celem zbadania arbitra na obecność w jego organizmie środków psychoaktywnych, jednak nie zna rezultatów tej interwencji.

W swoich wyjaśnieniach RC Legia Warszawa wyraził także sprzeciw dotyczący bliskiego związku sędziego spotkania z drużyną gości. Ponadto zwrócił uwagę na kwestionowanie przez sędziego rozmiaru piłek, pretensje dotyczące opóźnienia w udostępnieniu szatni, a także szereg przewinień dotyczących decyzji stricte meczowych.

W swoich wyjaśnieniach klub Posnania Poznań wskazał, że trener gospodarzy wszedł na boisko i podszedł do sędziego wyzywając go, za co sędzia ukarał go czerwoną kartką. Następnie jego zachowanie doprowadziło do przepychanki zawodników obu drużyn,

jednakże uspokojonej przez chwili. W dalszej części wyjaśnień wskazano, że mecz został zakończony ze względu na uderzenie sędziego przez osobę z ławki rezerwowych drużyny gospodarzy.

W związku z powyższym, Orzeczeniem z dnia 9 października 2020 r. KGiD PZR postanowiła orzec jak wskazano powyżej.

W toku postępowania odwoławczego Komisja Odwoławcza PZR w dużej mierze podzieliła stanowisko KGiD, co do zasadności kar nałożonych zarówno personalnie jak i na klub. W szczególności w ocenie Komisji Odwoławczej nie do zaakceptowania było zachowanie trenera Mateusza Jamroza, które absolutnie naruszało standardy na jakich powinno opierać zachowanie trenera zespołu sportowego, który swoim zachowaniem być zapoczątkował serię bulwersujących wydarzeń, które miały miejsce podczas meczu.

Komisja Odwoławcza podziela również stanowisko KGiD, co do zasadności ukarania organizatora zawodów RC Legia Warszawa, który pełniąc rolę gospodarza, nie zapewnił bezpieczeństwa uczestnikom meczu. W tym stanie zasadnym było nałożenie na RC Legia Warszawa zarówno kary walkowera jak i kary finansowej. Jednak w ocenie Komisji Odwoławczej nałożenie na klub maksymalnej kary finansowej przewidzianej w Regulaminie Dyscyplinarnym jest karą zbyt wysoką, stąd decyzja Komisji Odwoławczej o jej obniżeniu.

Komisja Odwoławcza postanowiła natomiast uchylić w całości orzeczoną przez KGiD w pkt. 6 Orzeczenia z dnia 9 października 2020 r. zakaz rozgrywania meczów I Ligi Rugby organizowanych przez RC Legia Warszawa na obiektach sportowych w Warszawie przez następne 3 mecze rozgrywek tejże klasy rozgrywek. W ocenie Komisji Odwoławczej łączny wymiar wszystkich kar orzeczonych wobec RC Legia Warszawa, które nie zostają uchylone niniejszą decyzją jest bez wątpienia surowy i klub z pewnością wyciągnie z tychże kar wystarczające wnioski na przyszłość. W tym stanie rzeczy dodatkowa kara - organizowania 3 meczy przez ukarany klub poza Warszawą - jest karą, od wymierzenia której, w ocenie Komisji Odwoławczej należało odstąpić. Koszty zorganizowania przez ukarany klub 3 meczów w roli gospodarza poza Warszawą są trudne do oszacowania, a dodatkowo sytuacja epidemiologiczna w Kraju na chwilę obecną wciąż stawia przyszłość organizacji wszelkich wydarzeń sportowych pod sporym znakiem zapytania. Komisja Odwoławcza wyraża w tym miejscu nadzieję, iż sytuacja, która miała miejsce podczas meczu RC Legia Warszawa, a Posenią Poznań jest tylko pożałowania godnym incydentem, który na boiskach polskiego rugby więcej nie będzie mieć miejsca.

W tym miejscu należy podkreślić, iż Komisja Odwoławcza w pełni podziela stanowisko wyrażone przez KGiD na marginesie Orzeczenia, iż Kolegium Sędziów winno wykazywać się większą starannością i realną oceną wszelkich korelacji sędziów z uczestnikami zawodów w celu uniknięcia w przyszłości jakichkolwiek podejrzeń czy wątpliwości co do bezstronności sędziów prowadzących zawody.

Na podstawie powyższego Komisja orzekła jak w sentencji.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu. Z uwagi na nieuwzględnienie odwołania opłata od odwołania nie podlega zwrotowi.

Na oryginale właściwe podpisy.

Dnia 21 października 2020 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący - Piotr Kulesza
2. Członek - Piotr Płoszaj
3. Członek – Robert Pietrzak
4. Członek – Andrzej Kuć
5. Członek – Bartosz Wójciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 października 2020 roku sprawy odwołania wniesionego przez Rugby Club Lechia Gdańsk od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego w dniu 30 września 2020 roku

postanawiana

na podstawie § 101 ust. 1 pkt 1) Regulaminu Dyscyplinarnego utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.

Uzasadnienie

I. Orzeczeniem z dnia 30.09.2020 roku, Komisja Gier i Dyscypliny PZR, po rozpoznaniu sprawy występu nieuprawnionego zawodnika OSK Skra Warszawa - Bercho Botha (nr licencji 10851) - poprzez udział w meczu mistrzowskim w dniu 15.08.2020 r. przeciwko RC Lechia Gdańsk, na podstawie §84 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby (dalej również „Regulamin Dyscyplinarny”) w związku z w art. 5 § 2, art. 17 Kodeksu Postępowania Karnego w zw. z § 95 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego postanowiła:

1. umorzyć postępowanie dyscyplinarne przeciwko OKS Skra Warszawa,
2. zobowiązać Polski Związek Rugby do wprowadzenia odpowiednich procedur związanych z wystawianiem tzw. clearanców powrotnych do federacji macierzystych, w terminie 30 dni od dnia wydania niniejszego orzeczenia.

II. Od postanowienia odwołanie złożył Rugby Club Lechia Gdańsk reprezentowany przez p. Macieja Olszewskiego –Wiceprezesa Zarządu wnosząc o zmianę decyzji KGiD PZR poprzez

weryfikację wyniku meczu OKS Skra Warszawa – RC Lechia Gdańsk, który odbył się w dniu 15.08.2020 r. jako walkower dla Lechii Gdańsk.

W uzasadnieniu strona wnosząca odwołanie podniosła w szczególności, iż w toku prowadzonego postępowania KGiD PZR pozyskało opinię Rugby Europe i World Rugby, z której, w ocenie strony skarżącej, wynika, iż jeżeli nowy klub (OKS Skra Warszawa), świadomie lub w wyniku zaniedbania, wystawił do gry nieuprawnionego zawodnika, powinien ponieść konsekwencje określone w Regulaminie Dyscyplinarnym. Strona skarżąca zaznaczyła, iż co prawda opinia wskazuje na możliwą trudność, wynikającą z wystawionego clearance przez SA Rugby, jednak jednocześnie zaznacza, że jeżeli klub był świadomy sankcji nałożonej przez polską ligę powinien skorzystać z możliwości wyjaśnienia z zawodnikiem czy PZR czy kara została odbyta. Strona skarżąca uważa, iż z przekonaniem bliskim pewności należy stwierdzić, że OKS Skra Warszawa – klub występujący w Ekstralidze Rugby oraz mający bogate doświadczenie w pozyskiwaniu graczy z Polski i zagranicy – miał świadomość sankcji nałożonej na zawodnika w trakcie występów w polskiej lidze oraz mógł zweryfikować jej odbycie. Przy tym, w ocenie strony skarżącej brak tej wiedzy, przy dostępnych możliwościach jej nabycia i weryfikacji choćby poprzez przegląd opublikowanych na stronie www.pzrugby.pl orzeczeń KGiD i potwierdzenie w trakcie bezpośredniej rozmowy z zawodnikiem liczby rozegranych/opuszczonych przez niego meczów (niezależnie czy w Polsce czy zagranicą), należało uznać za rażące zaniedbanie oraz brak dochowania należytej staranności, które nie może być powodem odstąpienia od wymierzenia kar określonych w Regulaminie Dyscyplinarnym. Wobec powyższego, w ocenie strony skarżącej, wynik meczu OKS Skra Warszawa – RC Lechia Gdańsk, który odbył się w dniu 15.08.2020 r. powinien zostać zweryfikowany jako walkower dla Lechii Gdańsk.

III. Odnosząc się bezpośrednio do odwołania wniesionego przez Rugby Club Lechia Gdańsk wskazać należy, iż ze stanu faktycznego ustalonego przez KGiD PZR w sposób nie budzący wątpliwości wynika, iż w dniu 15.08.2020 r. w Warszawie odbył się mecz Ekstraligi Rugby pomiędzy drużynami OKS Skra Warszawa – RC Lechia Gdańsk. W drużynie OKS Skra Warszawa wystąpił nieuprawniony zawodnik- Bercho Botha. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez KGiD PZR w toku prowadzonego postępowania, w dniu zawodów, na zawodniku ciążyła kara nałożona orzeczeniem dyscyplinarnym z dnia 06.06.2019 r., zgodnie z którą zawodnik otrzymał wówczas 4 mecze dyskwalifikacji. Na podstawie zebranego w

sprawie materiału ustalono, iż zawodnik Bercho Botha wystąpił w meczu mistrzowskim w dniu 15.08.2020 r. mimo, iż nie odbył nałożonej na niego orzeczeniem dyscyplinarnym z dnia 06.06.2019 r. kary dyskwalifikacji w 4 kolejnych meczach. W związku z powyższym Orzeczeniem z dnia 17.09.2020 r. KGiD PZR postanowiła wymierzyć zawodnikowi Bercho Bothcie (nr licencji 10851) karę dyskwalifikacji w wymiarze 4 tygodni od czasu wydania orzeczenia. Jednocześnie w związku z wysokim poziomem skomplikowania sprawy, szczegółowo opisanym w uzasadnieniu Orzeczenia z dnia 17.09.2020 r. KGiD PZR postanowiła ewentualne przewinienie dyscyplinarne OKS Skra Warszawa wyłączyć do odrębnego postępowania, którego wynikiem stało się Orzeczenie zapadłe w dniu 30.09.2020 r., od którego to Orzeczenia odwołanie wniósł Rugby Club Lechia Gdańsk.

W szczególności, aby dokonać precyzyjnej oceny zasadności Orzeczenia KGiD PZR z dnia 30.09.2020 r. (a co za tym idzie zasadności odwołania wniesionego przez Rugby Club Lechia Gdańsk) należy skupić się na zapoznaniu się oraz ocenieniu stanu faktycznego ustalonego w sprawie przez KGiD PZR.

I tak: KGiD PZR działając z urzędu poddała analizie protokół z meczu OKS Skra Warszawa – RC Lechia Gdańsk, który odbył się w dniu 15.08.2020 r. W meczu tym, z numerem 5 wystąpił zawodnik Bercho Botha. Komisja w dniu 20.08.2020 r. zwróciła się do OKS Skra Warszawa z wezwaniem do złożenia wyjaśnień w przedmiocie odbycia kary nałożonej orzeczeniem dyscyplinarnym z dnia 06.06.2019 r. za kopnięcie rywala. Zawodnik otrzymał wówczas 4 mecze dyskwalifikacji. W dniu 20.08.2020 r. klub oświadczył, iż nie posiadał wiedzy o karze dla zawodnika Bothy, nie został powiadomiony przez KGiD o takiej karze, a sam zawodnik jest zawodnikiem nowym, pozyskanym z Master Pharm Rugby Łódź. W piśmie Skra wskazała również, iż Polski Związek Rugby powinien poinformować federację RPA o karze dla zawodnika.

Komisja sprawdziła w biurze PZR czy został przesłany tzw. clearance powrotny. W odpowiedzi Komisja otrzymała jedynie clearance z federacji macierzystej Bercho Bothy, w tym clearance z dnia 28.01.2020 r. Komisja nie otrzymała clearance'ów powrotnych.

Komisja w dniu 26.08.2020 r. wezwała zawodnika Bothę do złożenia wyjaśnień. W dniu 27.08.2020 r. zawodnik przesłał wyjaśnienia, w których podkreśla, że nie posiada osobistego menedżera, a korzysta z pomocy klubów, w których gra. Zawodnik oświadczył, iż został poinformowany przez kierownika drużyny Master Pharm Rugby Łódź, że nie może zagrać w jednym meczu z uwagi na karę. Następnie, co wynika z listy zgłoszeniowej Master

Pharm Rugby Łódź zawodnik nie był zgłoszony na rundę jesienną co wynika z list zgłoszeniowych. Następnie zawodnik został zgłoszony do rundy wiosennej. W okresie lockdownu powrócił do swojej federacji gdzie rozgrywał mecze w drużynie Quins-Boobies Rugby Club. Klub z RPA nie poinformował go o konieczności pauzowania lub niedopuszczenia go do rozgrywek z uwagi na w/w karę. Zawodnik, w związku z tym, że wiedział o instytucji clearance stwierdził, że skoro nikt nie poinformował go o niemożności gry to jest uprawniony do gry. Nie wnikał jakie były ustalenia między federacją polską a południowo afrykańską. Zawodnik Bercho Both kiedy ponownie przyleciał do Polski zaczął występować w nowym klubie – OKS Skra Warszawa. W tym klubie również nikt nie poinformował go o konieczności pauzowania lub niedopuszczenia do rozgrywek za przedmiotową karę. Zawodnik wspomina, że już po wystosowaniu wezwania od KGiD do klubu został odsunięty od gry aby nie narazić klubu na negatywne sankcje. Zawodnik zaproponował, iż w ramach czynnego żalu zobowiązuje się do prowadzenia zajęć z młodzieżą Skry w terminie ustalonym przez kierownictwo klubu z KGiD.

W dniu 28.08.2020 r. Komisja otrzymała również wyjaśnienie z klubu Budowlani Rugby Łódź S.A., w którym czytamy, iż klub ten na bieżąco informował o prowadzonym wobec zawodnika Bothy postępowaniu dyscyplinarnym i zawodnik został poinformowany o wyniku tego postępowania oraz wysokości nałożonej na niego kary. W oświadczeniu jest również informacja, że władze klubu były przeświadczone, że skoro zawodnik otrzymał kartkę w sezonie 2019, to sprowadzając go wiosną 2020 kara jest już za nim i została odbyta jesienią 2019 r.

Z uwagi na złożoność materii sprawy w dniu 1.09.2020 r. Komisja zwróciła się z pytaniem do Jose Gorrotxategiego, rugby services managera (Rugby Europe) z prośbą o interpretację zaistniałej sytuacji.

W dniu 18.09.2020 r. Komisja otrzymała odpowiedź, zgodnie z którą to nowy klub zawodnika powinien zostać poddany szczegółowej ocenie by wyjaśnić czy był on świadomy, że zawodnik nie odbył swojej sankcji przed wyznaczeniem go do gry, lub czy brak tej wiedzy wynika z niedbalstwa leżącego po stronie nowego klubu zawodnika. W opinii Rugby Europe, zaznaczono, iż może to okazać się trudne jeśli clearance otrzymany od SA Rugby nie wskazywał sankcji. W opinii Rugby Europe należało za zatem skupić się na ocenie, czy istnieją wystarczające dowody na to, że klub świadomie lub w wyniku zaniedbania wystawił zawieszono gracza, i w takim wypadku powinien zostać również oskarżony o niewłaściwe

postępowanie i postawiony przed Komisją Dyscyplinarną, który może nałożyć na klub stosowne sankcje.

Jak zatem słusznie zauważyła to KGiD PZR niezależnie od ustaleń dotyczących kwestii odpowiedzialności samego zawodnika, należało w sprawie odrębnie ocenić kwestię ew. odpowiedzialności dyscyplinarnej obecnego klubu zawodnika – OKS SKRA Warszawa, która to ocena jest kluczowa w kontekście nałożenia kary bezpośrednio na klub.

Jak zatem ustaliła to KGID PZR: OKS SKRA Warszawa, w oparciu o dokument „clearance” przedstawiony przez zawodnika, dopuściła nieuprawnionego zawodnika Bercho Bothę do rozgrywek w bieżącym sezonie. Zawodnik rozegrał w barwach OKS SKRA Warszawa jeden mecz – w dniu 15.08.2020 r. przeciwko Lechii Gdańsk. Wobec poinformowania OKS SKRA Warszawa o wątpliwościach w przedmiocie kary dyscyplinarnej ciążyącej na zawodniku, klub ten zdecydował o niedopuszczaniu zawodnika do rozgrywek, celem uniknięcia ew. naruszenia dyscypliny. Zgodnie ze stanem faktycznym ustalonym przez KGiD PZR w sposób nie budzący wątpliwości OKS SKRA Warszawa w chwili dopuszczenia zawodnika do rozgrywek pozostawała w przeświadczeniu, iż na zawodniku nie ciąży żadne ograniczenia do gry. Przeświadczenie to wynikało z faktu, iż w znanym temu klubowi „clearance” (tj. wystawionemu przez federację RPA dla PZR) nie zawarto informacji o ciążyących na zawodniku zaległych karach. Rozstrzygnięcie zatemo winie lub jej braku w tym przypadku sprowadzało się do ustalenia, czy OKS SKRA Warszawa mogła (przy zachowaniu należytej staranności) dowiedzieć się o ciążyących na zawodniku ograniczeniach i tym samym uniknąć wystawienia do zawodów zawodnika nieuprawnionego. W ocenie KGID PZR, klub zrzeszony w PZR może polegać na domniemaniu prawdziwości informacji zawartych w dokumentach „clearance”. Z dokumentu tego nie wynikały jakiegokolwiek ograniczenia w tym przedmiocie. Z wiedzy KGID PZR wynika również, że w polskim środowisku rugby nie wykształciła się praktyka weryfikowania oficjalnych dokumentów wystawionych przez obce federacje rugby zrzeszone w World Rugby. Dodatkowo KGiDPZR zweryfikowała, iż zawodnik w rundzie jesiennej 2019 r. nie został zgłoszony do polskich rozgrywek i w tym czasie przebywał w RPA. W związku z zasadami ciągłości kary w rugby, które są zaznaczane właśnie na clearancach, zawodnik winien był pauzować odpowiednią liczbę meczów w rozgrywkach federacji macierzystej. W związku z brakiem odpowiednich procedur w PZR, co za tym idzie, brakiem tzw. „clearance powrotnego” zawodnik nie kontynuował kary w RPA. Zawodnik pojawił się w Polsce przed rundą wiosenną sezonu 2019-2020, czyli po ponad 6 miesiącach od

orzeczeniakary. Nie rozegrał żadnego meczu z uwagi na przerwanie rozgrywek. Następnie zmienił barwy klubowe w Polsce, stając się zawodnikiem Skry Warszawa. Informacje uzyskane od poprzedniego klubu (Master Pharm Rugby Łódź) były jednoznaczne co potwierdziło oświadczenie Mirosława Żórawskiego, Dyrektora Sportowego: „(...) *Równocześnie informujemy, że kara dotyczyła sezonu 2019, a sprowadzając tego zawodnika wiosną 2020 nasz Klub był przeświadczony, że kara została odbyta jesienią 2019*”. Czyli Skra typując do gry Bercho Bothe w dniu 15.08.2020 r. przeciwko Lechii Gdańsk podjęła decyzję po 14 miesiącach od orzeczenia kary z dnia 06.06.2019 r. W tym miejscu Komisja Odwoławcza stwierdza, iż podziela stanowisko KGiD PZR, iż w chwili dopuszczenia Zawodnika do zawodów, OKS SKRA Warszawa nie miała informacji mogących wskazywać na ciążące na zawodniku ograniczenia, oraz biorąc pod uwagę upływ czasu trudnym było zweryfikowanie, że kara orzeczona w czerwcu 2019 r. nadal obowiązuje, tym bardziej, że zawodnik rozegrał co najmniej rundę w macierzystej federacji. Komisja Odwoławcza podziela stanowisko KGiD PZR, iż to właśnie w tym czasie zawodnik powinien karę odbyć. Nie bez znaczenia w sprawie była postawa OKS SKRA Warszawa po wszczęciu postępowania (tj. dobrowolne niedopuszczenie zawodnika do rozgrywek do chwili wyjaśnienia zaistniałych wątpliwości) wskazująca na czyste intencje klubu w tym zakresie oraz na dochowanie należytej staranności – tj. w chwili powzięcia wątpliwości, klub ten nie dopuścił zawodnika do rozgrywek, nawet pomimo braku stosownego orzeczenia w tym zakresie. Po analizie całości materiału w sprawie Komisja Odwoławcza podziela stanowisko KGiD PZR, iż nie sposób przypisać OKS SKRA Warszawa ani winy ani niedbalstwa w działaniu polegającym na dopuszczeniu do rozgrywek zawodnika nieuprawnionego.

W tym miejscu, stronie wnoszącej odwołanie od decyzji KGiD PZR z dnia 30.09.2020, Komisja Odwoławcza pragnie zwrócić uwagę, iż zdecydowanie prawidłowa jest, zawarta w uzasadnieniu skarżonego Orzeczenia analiza treści §53 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby. Z treści wskazanego przepisu Regulaminu wynika wprost, iż udział w meczu nieuprawnionego zawodnika nie oznacza automatycznej weryfikacji wyników zawodów. Ewentualny walkower, o który wnioskuje we wniesionym odwołaniu Rugby Club Lechia Gdańsk, jest jedną z kar, która może być orzeczona przez KGiD PZR w toku prowadzonego postępowania w związku z udziałem w zawodach nieuprawnionego zawodnika. Inną dopuszczalną karą przewidzianą za takie przewinienie jest, zgodnie z treścią §53 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby, kara dyskwalifikacji, która może

być wymierzona nieuprawnionemu zawodnikowi, i taką też karę orzekła KGiD PZR w Orzeczeniu z dnia 17.09.2020 r. wyłączając przy tym sprawę odpowiedzialności klubu do odrębnego postępowania, co było działaniem jak najbardziej celowym i słusznym w kontekście wyjątkowej i skomplikowanej materii całej sprawy.

W tym miejscu, Komisja Odwoławcza pragnie podkreślić, iż również w pełni podziela zawarte w uzasadnieniu Orzeczenia KGiD PZR, skierowane do władz Polskiego Związku Rugby, zobowiązanie, do opracowania i wdrożenia odpowiednich procedur, związanych z wystawianiem tzw. clearanców powrotnych. Komisja Odwoławcza podziela pogląd, iż obecny stan prawny i faktyczny narażają kluby z federacji, z których pochodzą zawodnicy sprowadzeni do lig polskich, jak i kluby polskie, na pozostawanie w ciągłej niepewności co do statusu prawnego zawodników. W strukturach Polskiego Związku Rugby musi istnieć mechanizm, który zapewni mechanizm kontroli ciągłości wykonywania kar orzeczonych w rozgrywkach polskich jak i zagranicznych. Tylko takie rozwiązanie zapewni pewność i transparentność w wymianie zawodników pomiędzy federacjami.

W tym stanie rzeczy, argumenty zawarte w uzasadnieniu odwołania, nie mogły zostać uznane przez Komisję Odwoławczą za zasadne, a co za tym idzie odwołanie wniesione przez Rugby Club Lechia Gdańsk nie może zostać uwzględnione.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu. Z uwagi na nieuwzględnienie odwołania opłata od odwołania nie podlega zwrotowi.

Na oryginale właściwe podpisy.

Dnia 25 września 2020 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Kulesza
2. Członek – Andrzej Kuć
3. Członek – Bartosz Wójciak
4. Członek – Robert Pierzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 września 2020 roku sprawy z odwołania Miejskiego Klubu Sportowego Ogniwo Sopot i Piotra Zeszutka od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego w dniu 7 września 2020 roku

postanawiana:

na podstawie § 101 ust. 1 pkt 1) Regulaminu Dyscyplinarnego utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie w całości.

Uzasadnienie

I. Orzeczeniem z dnia 7 września 2020 roku, Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby (dalej również „KGiD PZR”), po rozpoznaniu sprawy uderzenia kolanem w głowę przez Piotra Zeszutka (nr licencji 2481) zawodnika Sparty Jarocin w meczu mistrzowskim, na podstawie § 45 ust. 1 lit. b) oraz § 44 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby (dalej również „Regulamin Dyscyplinarny”) w związku z § 41, 92 ust. 2, 3 i 5, § 97 ust. 1, § 98 Regulaminu Dyscyplinarnego postanowił wymierzyć Piotrowi Zeszutkowi karę dyskwalifikacji w wymiarze 7 tygodni od czasu popełnienia wykroczenia, to jest od meczu rozgrywanego w dniu 29.08.2020 r.,

II. Od postanowienia odwołanie złożył Miejski Klub Sportowy Ogniwo Sopot oraz Piotr Zeszutek reprezentowani przez p. Jana Kozłowskiego Prezesa Zarządu i p. Bartosza Marczyńskiego Członka Zarządu MKS Ogniwo Sopot, wnosząc o uchylenie orzeczenia w całości i umorzenie postępowania.

W uzasadnieniu strony wnoszące odwołanie zarzuciły orzeczeniu KGiD PZR naruszenie przepisów postępowania, w tym w szczególności przepisu 17.11.1 World Rugby Handbook w

związku z faktem, iż na meczu, podczas którego doszło do zdarzenia objętego orzeczeniem KGiD PZR nie powołano funkcji „Citing Commissioner”, niezastosowanie przepisu 17.17.4 b World Rugby Handbook w sytuacji, gdy sędzia główny zawodów odnotował zdarzenie i ukarał zawodnika żółtą kartką. Skarżący zarzucili ponadto orzeczeniu błędy w ustaleniach faktycznych w szczególności poprzez mylne przyjęcie, iż ukarany zawodnik uderzył kolaniem w głowę zawodnika Stelmaszka. W odwołaniu skarżący wskazali, że uderzenie rzeczywiście nastąpiło, jednak w ich ocenie trafiło nie w głowę ale w ramię leżącego zawodnika. Dodatkowo skarżący podnieśli, iż w ich ocenie KGiD PZR błędnie oceniła, iż uderzenie kolaniem było celowym działaniem ukaranego zawodnika, gdyż w rzeczywistości, to leżący zawodnik Sparty Jarocin ściągnął na siebie kolano ukaranego zawodnika.

III. Odnosząc się bezpośrednio do argumentów zawartych w uzasadnieniu odwołania wniesionego przez Miejski Klub Sportowy Ogniwo Sopot oraz Piotra Zeszutka wskazać należy co następuje.

W pierwszej kolejności, należy przypomnieć, iż, zgodnie z § 70 Regulaminu dyscyplinarnego KGiD PZR jest organem niezależnym, który zgodnie z § 84 Regulaminu Dyscyplinarnego prowadzi postępowanie dyscyplinarne na podstawie przepisów tegoż Regulaminu. Na podstawie przepisu wskazanego w zdaniu poprzednim oraz na podstawie § 44 Regulaminu Dyscyplinarnego KGiD PZR może stosować bezpośrednio przepisy World Rugby w tym w szczególności Handbook World Rugby. Jeżeli jednak KGiD PZR miała by w toku postępowania zastosować procedurę z Handbook World Rugby, przewodniczący tegoż organu w drodze zarządzenia winien określić procedurę jaka będzie zastosowana przy rozpoznaniu sprawy. W sprawie P. Zeszutka taka procedura nie została zastosowana. Zgadzając się przy tym z faktem, iż w rozgrywkach Ekstraligi rugby nie ma funkcji Citing Commissioner, wskazać należy, iż w takim przypadku zastosowanie m przepis 17.11 Handbooka WR, który wskazuje, iż w przypadku gdy nie powołano funkcji Citing Commissioner drużyny biorące udział w zawodach, upoważnieni urzędnicy/funkcjonariusze lub związek mogą wezwać do wszczęcia postępowania w związku z przewinieniem. Zdaniem Komisji Odwoławczej powyższe upoważnienie obejmuje swym zakresem działanie KGiD PZR. W tym zakresie jak wskazano to wyżej KGiD PZR jest organem niezależnym od jakichkolwiek innych organów PZR i prowadziła postępowanie na podstawie postanowień Regulaminu Dyscyplinarnego.

W ocenie Komisji Odwoławczej chyby jest także zarzut skarżących, iż z racji faktu ukarania zawodnika przez sędziego w trakcie meczu żółtą kartką, postępowanie wszczęte przez KGiD PZR nie powinno być prowadzone. Sędzia prowadzący mecz nie jest delegatem czy też innego rodzaju funkcjonariuszem KGiD PZR a jego praca również może podlegać ocenie KGiD PZR. W tym stanie rzeczy ukaranie zawodnika żółtą kartką w trakcie meczu nie może uniemożliwiać wszczęcia postępowania przez KGiD PZR, który, jak już to kilkakrotnie podkreślono, jest w swym działaniu organem niezależnym.

Komisja Odwoławcza, po przeanalizowaniu materiału wideo nie zgadza się ze stwierdzeniem zawartym w odwołaniu, iż nie nastąpił kontakt kolana Piotra Zeszutka z głową Sama Stelmaszka i w tym zakresie w pełni podziela stanowisko KGiD PZR. Komisja Odwoławcza zwraca przy tym uwagę, iż nagranie przekazane przez skarżących zostało zmodyfikowane w sposób mogący wywołać inny - mylny odbiór niż nagranie w żaden sposób nie modyfikowane.

Zdaniem Komisji Odwoławczej biorąc nawet pod uwagę fakt, iż faul Piotra Zeszutka został sprowokowany przez leżącego w przegrupowaniu i trzymającego jego nogę Sama Stelmaszka pozostaje absolutnie niedopuszczalnym jakiejkolwiek samodzielne wymierzanie kary przez faulowanego zawodnika. Poza jakimkolwiek sporem jest fakt, iż w trakcie meczu organem upoważnionym do wymierzania indywidualnych kar zawodnikom jest sędzia prowadzący mecz, zaś po zakończeniu meczu organem takim jest KGiD PZR. Wskazać przy tym należy, iż ukarany zawodnik jako reprezentant Polski tym bardziej winien wykazać się daleko idącą powściągliwością, nawet w przypadku, gdy w jego indywidualnej ocenie jest faulowany.

W sprawie ukaranego zawodnika Komisja Odwoławcza nie zgadza się również z podniesionym przez skarżących argumentem, iż ukarany zawodnik został ściągnięty przez leżącego zawodnika Sparty Jarocin Sama Stelmaszka. Komisja Odwoławcza podziela stanowisko KGiD PZR, iż zawodnik Zeszutek dokonując uderzenia kolaniem sam starał się wymierzyć sprawiedliwość. Zdaniem Komisji Odwoławczej nie ma tu mowy o ściągnięciu kolana zawodnika na swoje ciało (zdaniem KGiD PZR głowę) jak sugerują skarżący. Kilkakrotne przyduszenie kolaniem leżącego zawodnika było poważnym faulem, który mógł mieć bardzo groźne reperkusje dla faulowanego zawodnika. To, że ostatecznie zawodnikowi nic się nie stało jest, być może, okolicznością łagodzącą, ale fakt, że faulu dokonał członek kadry narodowej musiał być jednak w tej konkretnej sprawie potraktowany jako okoliczność obciążająca faulującego zawodnika.

W tym stanie rzeczy, argumenty zawarte w uzasadnieniu odwołania, nie mogły zostać uznane przez Komisję Odwoławczą za zasadne.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu. Z uwagi na nieuwzględnienie odwołania opłata od odwołania nie podlega zwrotowi.

Na oryginale właściwe podpisy.

Dnia 19 sierpnia 2020 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Członek – Robert Pietrzak
2. Członek – Piotr Płoszaj
3. Członek – Bartosz Wójciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 sierpnia 2020 roku sprawy z odwołania Rzemieślniczego Klubu Sportowego Juvenia Kraków od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego w dniu 9 lipca 2020 roku

postanawiana

na podstawie § 101 ust. 1 pkt 1) Regulaminu Dyscyplinarnego utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie w całości.

Uzasadnienie

I. Orzeczeniem z dnia 9 lipca 2020 roku, KGiD PZR, po rozpoznaniu sprawy o złamanie przez zespół juniorów Juvenii Kraków, ust. 10 Rozdział II Uczestnictwo - Regulaminu Mistrzostw Polski Juniorów Rugby 15 - Sezon 2019/2020 Mistrzostwa Polski Juniorów U18 w zw. z § 92 ust. 3 i 5 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby, to jest dopuszczenie do gry w I linii formacji młyna w meczu Mistrzostw Polski Juniorów z dnia 20.06.2020 r. przeciwko drużynie Pogoni Siedlce, zawodnika Radiona Yavorshchuka (nr lic. 10014) postanowiła:

1. na podstawie § 97 ust. 1, § 98 ust. 3 oraz § 53 ust. 1 lit b) Regulaminu Dyscyplinarnego w zw. z ust. 10.1 Roz. III Uczestnictwo Regulaminu MPJ w zw. z 10.3 i 10.4 Roz. III Uczestnictwo Regulaminu MPJ oraz §41 Regulaminu Dyscyplinarnego **zweryfikować mecz MPJ pomiędzy Juvenią Kraków a Pogonią Siedlce jako przegrany walkowerem przez drużynę Juvenii Kraków** z uwagi na wystawienie do gry zawodnika nieuprawnionego (zawodnik nieoznaczony jako uprawniony do gry w I linii młyna),

2. na podstawie ust. 1 Rozdział VI. Klasyfikacja Regulaminu MPJ w zw. z § 63 ust. 1 lit. d) Przepisów Polskiego Związku Rugby dotyczących ewidencji, przynależności i zmiany barw klubowych zawodników, zasad licencyjnych oraz organizacji zawodów we wszystkich

odmianach rugby **ustalić wynik spotkania na 25:0 dla Pogoni Siedlce i przyznać 3 pkt Pogoni Siedlce i 0 pkt Juwenii Kraków,**

3. na podstawie § 97 ust. 1, § 98 ust. 3 oraz § 53 ust. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego w zw. z §41 oraz §95 ust. 3 Regulaminu Dyscyplinarnego **odstąpić od wymierzania kary zawodnikowi Radionowi Yavorshchukowi,**

4. na podstawie § 97 ust. 1, § 98 ust. 3 oraz § 53 ust. 3 lit. b) Regulaminu Dyscyplinarnego **wymierzyć karę dyskwalifikacji w wymiarze 2 miesięcy trenerowi Łukaszowi Kościelniakowi za wystawienie do gry nieuprawnionego zawodnika** na pozycję w I linii formacji młyna,

5. na podstawie §57 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego **wymierzyć sędziemu Mateuszowi Ingardenowi karę upomnienia** za niewłaściwe wypełnianie obowiązków sędziego, polegających na braku odpowiedniej reakcji na przedłożone dokumenty przez trenera Juwenii Kraków przed meczem, dopuszczenie po meczu do sytuacji rodzącej uzasadnione podejrzenia, iż może dojść do próby fałszerstwa protokołu oraz za błędne, niezgodne z przepisami oraz ustalonym zwyczajem, pominięcie w protokole meczowym zachowanie trenera Juwenii Kraków, skutkujące odesłaniem go na trybuny, co łącznie należy rozumieć jako niewłaściwe sporządzenie sprawozdania z zawodów,

6. na podstawie §75 Przepisów PZR nakazanie zwrotu wpłaconej przez klub Pogoń Siedlce kaucji w wysokości 500,00 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia.

II. Od postanowienia odwołanie złożył Rzemieślniczy Klub Sportowy Juwenia Kraków reprezentowany przez p. Mariusza Tumieła Członka Zarządu wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W uzasadnieniu strona wnosząca odwołanie powtórzyła, podnoszą w toku postępowania przed KGiD PZR argumentację, iż przekazanie sędziemu niewłaściwego protokołu z meczu było błędem, a nie zamierzonym działaniem, spowodowanym w dużej mierze natłokiem obowiązków przedmeczowych, w tym pandemią covid-19, jak również, że

po przekazaniu sędziemu zawodów nie doszło do próby jakiegokolwiek próby podrobienia protokołu. W dalszej treści odwołania strona podniosła, iż w jej ocenie w Polskim Związku Rugby brak jest procedur i wytycznych, którymi powinny kierować się osoby wypełniające protokoły meczowe jak i sędziowie zawodów.

III. Odnosząc się bezpośrednio do argumentów zawartych w uzasadnieniu odwołania wniesionego przez Rzemieślniczy Klubu Sportowy Juvenia Kraków wskazać należy w pierwszej kolejności, iż ze stanu faktycznego ustalonego przez KGiD PZR w sposób nie budzący wątpliwości wynika, iż w dniu 20.06.2020 r. w Krakowie odbył się mecz Mistrzostw Polski Juniorów pomiędzy drużynami Juvenii Kraków i Pogoni Siedlce. Mecz zakończył się wynikiem 17:14 dla Juvenii Kraków. W dniu 22.06.2020 r. na skrzynkę elektroniczną Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wpłynął opłacony protest złożony przez klub Pogoń Siedlce. Protest ten zawierał dwa zarzuty: udział nieuprawnionego zawodnika w meczu oraz próbę zafałszowania protokołu meczowego. Klub Pogoń Siedlce wskazał, iż w wyniku wykluczenia czasowego zawodnika I linii młyna – Oliwera Łętowskiego, w I linii formacji młyna zespołu z Krakowa wystąpił zawodnik Radion Yavorshchuk. Zdaniem klubu z Siedlec zawodnik ten nie był uprawniony do gry w I linii młyna, ponieważ w protokole meczowym nie był odpowiednio oznaczony. Nadto, zdaniem klubu wnoszącego protest, już po meczu miało dojść do próby zafałszowania protokołu poprzez próbę jego podmiany przez trenera Juvenii Kraków Łukasza Kościelniaka na taki, w którym zawodnik ten był oznaczony jako uprawniony do gry w I linii młyna. Po przeprowadzonym postępowaniu KGiD PZR wydała orzeczenie, które stało się przedmiotem odwołania.

Komisja Odwoławcza w pełni podziela stanowisko zawarte w Orzeczeniu KGiD PZR z dnia 9 lipca 2020 r. i w ocenie Komisji Odwoławczej zarzuty zawarte w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie. Komisja Odwoławcza w pełni podziela ustalenia faktyczne oraz argumentację prawną dokonaną przez Komisję Gier i Dyscypliny PZR. Odnosząc się do treści bezpośrednio do treści zarzutów należy wskazać, iż ponad wszelką wątpliwość obowiązkiem trenera jest przekazanie sędziemu zawodów właściwego protokołu z listą zawodników zgłoszonych do zawodów. Zawodnicy rezerwowi formacji I linii młyna mogący występować w tej formacji winni zostać zgłoszeni sędziemu prowadzącemu zawody przed meczem, co wynika z przepisów dyscypliny. Nawet, jeśli sędzia zawodów popełnił błąd nie zwracając uwagi trenerowi przekazującemu mu protokoły, iż nie są one odpowiednie, tak jak słusznie

zauważa to KGiD "(...) błąd sędziego nie może zwalniać z odpowiedzialności trenera czy kierownika drużyny, który te dokumenty przedkłada. To właśnie na dostarczającym dokumenty spoczywa największa odpowiedzialność zachowania poprawności merytorycznej i formalnej całości składanej sędziemu dokumentacji, a w przypadku braku zgodności z przepisami jest on odpowiedzialny za wszelkie sankcje, które mogą dotknąć zarówno jego jak i klub."

Komisja Odwoławcza w pełni podziela także stanowisko KGiD zawarte w uzasadnieniu orzeczenia, iż "(...) przepisy w rugby, a zwłaszcza w rugby młodzieżowym układane są przede wszystkim z uwagi na bezpieczeństwo zawodników." Zatem zadaniem zarówno KGiD jak i Komisji Odwoławczej jest dbanie o respektowanie przepisów dyscypliny nie tylko dla samych zasad, ale być może w pierwszej kolejności w trosce o zdrowie, zwłaszcza młodych, zawodników. Dodatkowo jak całkowicie słusznie podniesiono to w Orzeczeniu z dnia 9 lipca 2020 r. KGiD we wcześniej sprawie, dotyczącej trenera Pogoni Siedlce sygnalizowała, iż do każdej tego typu sprawy podchodzić będzie rygorystycznie, co w pełni popiera Komisja Odwoławcza. Dodatkowo Komisja Odwoławcza odnosząc się do treści odwołania pragnie zauważyć, iż trener z 10 letnim stażem w pierwszej kolejności, ponad wszelką wątpliwość, powinien doskonale wiedzieć, jaka jest prawidłowa treść protokołu przekazywana sędziemu zawodów. Jeśli zaś w ocenie klubu istniejące procedury są niedoskonałe, klub winien wystąpić ze stosowną formalną inicjatywą dokonania ich zmian. W ocenie Komisji Odwoławczej również wskazywanie błędów w innych, zaszłych protokołach nie jest w żadnym stopniu elementem łagodzącym. Podobnie jak również wskazywanie na sytuację związaną z covid-19.

W tym stanie rzeczy, argumenty zawarte w uzasadnieniu odwołania, nie mogły zostać uznane przez Komisję Odwoławczą za zasadne.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu. Z uwagi na nieuwzględnienie odwołania opłata od odwołania nie podlega zwrotowi.

Na oryginale właściwe podpisy.

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby

Dnia 12 sierpnia 2020 roku

ORZECZENIE

w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Piotr Kulesza
2. Członek – Piotr Płoszaj
3. Członek – Bartosz Wójciak
4. Członek – Andrzej Kuć
5. Członek – Robert Pietrzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 sierpnia 2020 roku sprawy z odwołania KS Budowlani Lublin oraz RC Orkan Sochaczew od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego w dniu 27 kwietnia 2020 roku.

Postanawiana

1. na podstawie § 46 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR w związku z § 18 ust. 1, 19 ust. 1, 41, 92 ust. 2, 3 i 5, § 97 ust. 1, § 98 Regulaminu Dyscyplinarnego oraz zapisów Handbook'a World Rugby: przepis 17 załącznik 1 oraz przepisy 17.19.2, 17.19.4 i 17.19.5,
  - **nałożyć na zawodnika Bartłomieja Jasińskiego karę dyskwalifikacji w wymiarze 3 meczów**, wliczając w to rozgrywki ligowe rugby XV, a także rozgrywki rugby 7, licząc jeden turniej rugby 7 jak jeden mecz rugby XV;
  - **nałożyć na zawodnika Jakuba Budnika karę dyskwalifikacji w wymiarze 5 meczów** wliczając w to rozgrywki ligowe rugby XV, a także rozgrywki rugby 7, licząc jeden turniej rugby 7 jak jeden mecz rugby XV;
2. na podstawie § 101 ust. 1 pkt 4) Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby **uchylić zaskarżone orzeczenie i umorzyć postępowanie w danej sprawie.**

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 27 kwietnia 2020 roku, Komisja Gier i Dyscyplin Polskiego Związku Rugby, po rozpoznaniu sprawy bójkii pomiędzy zawodnikami KS Budowlani Lublin a Orkan Sochaczew w meczu rozegranym w dniu 08.03.2020 r. w Lublinie, postanowiła:

- anulować czerwoną kartkę błędnie przyznaną zawodnikowi RC Orkan Sochaczew Mateuszowi Pawłowskiemu;
- nałożyć na zawodnika Jakuba Bobruka karę dyskwalifikacji w wymiarze 4 meczów, wliczając w to rozgrywki ligowe rugby XV, a także rozgrywki rugby 7, licząc jeden turniej rugby 7 jak jeden mecz rugby XV;
- nałożyć na zawodnika Jakuba Budnika karę dyskwalifikacji w wymiarze 5 meczów, wliczając w to rozgrywki ligowe rugby XV, a także rozgrywki rugby 7, licząc jeden turniej rugby 7 jak jeden mecz rugby XV;
- nałożyć na zawodnika Michała Kępę karę dyskwalifikacji w wymiarze 4 meczów, wliczając w to rozgrywki ligowe rugby XV, a także rozgrywki rugby 7, licząc jeden turniej rugby 7 jak jeden mecz rugby XV;
- nałożyć na zawodnika Mateusza Pawłowskiego karę dyskwalifikacji w wymiarze 3 meczów, wliczając w to rozgrywki ligowe rugby XV, a także rozgrywki rugby 7, licząc jeden turniej rugby 7 jak jeden mecz rugby XV;
- nałożyć na zawodnika Piotra Psuja karę dyskwalifikacji w wymiarze 3 meczów, wliczając w to rozgrywki ligowe rugby XV, a także rozgrywki rugby 7, licząc jeden turniej rugby 7 jak jeden mecz rugby XV;
- nałożyć na zawodnika Bartłomieja Jasińskiego karę dyskwalifikacji w wymiarze 3 meczów, wliczając w to rozgrywki ligowe rugby XV, a także rozgrywki rugby 7, licząc jeden turniej rugby 7 jak jeden mecz rugby XV.

Od przedmiotowego orzeczenia w dniu 11 maja 2020 roku V-ce Prezes Zarządu KS Budowlani Lublin - Norbert Tomaszewski, wniósł odwołanie w imieniu Jakuba Borsuka, Piotra Psuja i Bartłomieja Jasińskiego podnosząc naruszenie przez organ I instancji § 72 oraz § 73 pkt. 1 i 2 Regulaminu Dyscypliny Polskiego Związku Rugby w związku z § 6 kodeksu postępowania karnego oraz naruszenie § 79 Regulaminu Dyscypliny Polskiego Związku Rugby.

W dniu 12 maja 2020 roku od w/w orzeczenia Robert Małolepszy działając jako pełnomocnik Mateusza Pawłowskiego, Michała Kępa oraz Jakuba Budnika, również wniósł odwołanie zarzucając naruszenie przez KGiD PZR § 73 pkt. 1 oraz § 79 Regulaminu Dyscypliny Polskiego Związku Rugby.

W wyniku przeprowadzonej analizy stanu faktycznego Komisja Odwoławcza PZR nie przychyliła się do zarzutu podnoszonego zarówno przez KS Budowlani Lublin oraz RC Orkan Sochaczew dotyczącego naruszenia § 72 Regulaminu Dyscypliny Polskiego Związku Rugby przez KGiD PZR. W ocenie Komisji strony otrzymały postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i uzyskały tym samym przymiot strony. W związku z powyższym uzyskały prawo do udziału we wszystkich fazach postępowania, dostępu do akt sprawy oraz do zadawania pytań i składania oświadczeń, z którego w ocenie Komisji w trakcie postępowania dyscyplinarnego nie skorzystały.

W przedmiotowej sprawie na uznanie jednak zasługuje zarzut podnoszony przez w/w kluby dotyczący naruszenia przez KGiD PZR § 79 Regulaminu Dyscypliny Polskiego Związku Rugby. Jak słusznie podnoszono w odwołaniach do zaskarżonego zdarzenia doszło 8 marca 2020 roku natomiast orzeczenie organu I instancji zostało wydane dnia 27 kwietnia 2020 r. Mając na uwadze, iż zakończenie postępowania dyscyplinarnego powinno nastąpić najpóźniej w terminie jednego miesiąca od popełnienia przewinienia, polegającego na naruszeniu przepisów gry w rugby, lub trzech miesięcy od ujawnienia innych przewinień, Komisja Odwoławcza uznała, iż w przedmiotowym przypadku postępowanie dyscyplinarne nie zostało zakończone w przewidzianym terminie i tym samym nie została spełniona przesłanka o której mowa w § 79 Regulaminu.

Mając na uwadze powyższe zasadnym jest przyjęcie, iż **w mocy pozostają postanowienia zawarte w protokole meczowym z dnia 08 marca 2020 r. oraz oświadczenia z dnia 09 marca 2020 r.** odnośnie wykluczenia definitywnego (czerwonych kartek) dla zawodników: **Bartłomieja Jasińskiego** oraz **Jakuba Budnika**.

Tym samym Komisja Odwoławcza na podstawie §46 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR w związku z § 18 ust. 1, 19 ust. 1, 41, 92 ust. 2, 3 i 5, § 97 ust. 1, § 98 Regulaminu Dyscyplinarnego oraz zapisów Handbook'a World Rugby: przepis 17 załącznik 1 oraz przepisy 17.19.2, 17.19.4 i 17.19.5, postanawia:

- **nałożyć na zawodnika Bartłomieja Jasińskiego karę dyskwalifikacji w wymiarze 3 meczów**, wliczając w to rozgrywki ligowe rugby XV, a także rozgrywki rugby 7, licząc jeden turniej rugby 7 jak jeden mecz rugby XV, za uderzenie kolanami zawodnika Budowlanych Lublin, który pozostawał w zwarciu;

- **nałożyć na zawodnika Jakuba Budnika karę dyskwalifikacji w wymiarze 5 meczów**, wliczając w to rozgrywki ligowe rugby XV, a także rozgrywki rugby 7, licząc jeden turniej rugby 7 jak jeden mecz rugby XV, za ciosy pięścią w okolice głowy Jakuba Bobruka.

Na podstawie powyższego Komisja orzekła jak w sentencji.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Podpisy:

- na oryginale właściwe podpisy –

Dnia 12 grudnia 2019 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 grudnia 2019 roku sprawy z odwołania Macieja Bandurskiego od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego w dniu 2 grudnia 2019 roku

postanawia

na podstawie § 101 ust. 1 pkt 1) Regulaminu Dyscyplinarnego utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie w całości.

Uzasadnienie

1. Postanowieniem z dnia 15 listopada 2019 roku KGiD PZR wymierzyła Maciejowi Bandurskiemu, kierownikowi Poznani Poznań karę dyskwalifikacji wynoszącej 9 miesięcy.

2. Od postanowienia, obwiniony reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł odwołanie. W podsumowaniu odwołania postawiono zarzut naruszenia par. 70 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR poprzez złamanie zasady koncentracji materiału dowodowego i wyrokowanie jedynie na podstawie części materiału oraz par. 72 i par. 73 ust. 1 poprzez uniemożliwienie odwołującemu zabrania stanowiska w sprawie i udziału na prawach strony w całym postępowaniu przed organem I instancji.

3. W ocenie Komisji Odwoławczej zarzuty zawarte w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie. Komisja Odwoławcza w pełni podziela ustalenia faktyczne oraz argumentację prawną Komisji Gier i Dyscypliny PZR.

4. Odnosząc się do treści zarzutów należy wskazać, że obwinionemu umożliwiono zajęcie stanowiska w sprawie. Przewodniczący KGiD w mailu z dnia 30 października 2019 roku poinformował o wszczęciu postępowania oraz o możliwości złożenia wyjaśnień. Ani klub, ani obwiniona osoba nie złożyli wyjaśnień. Nie złożono również żadnych wniosków dowodowych. Nie wnoszono o zapoznanie ich ze zgromadzonymi dowodami. Nie odniesiono się do treści protokołu i notatki.

KGiD dysponowała zatem protokołem zawodów oraz notatką jednego sędziów.

Zachowanie obwinionego miało miejsce w trakcie turnieju, a jego świadkiem był jeden z sędziów turniejowych Piotr Misiak. Dla oceny mocy dowodowej sporządzonej przez niego notatki nie ma znaczenia, że nie sędziował meczu, w trakcie którego miało miejsce przedmiotowe zdarzenie.

Komisja podkreśla, że w odwołaniu nie zakwestionowano ustaleń KGiD zgodnie z którymi obwiniony użył słów powszechnie uznanych za obelżywe (wskazanych w uzasadnieniu postanowienia KGiD). W odwołaniu starano się jedynie bagatelizować użycie określonych słów przez obwinionego sprowadzając je do „rozmowy prywatnej” niejako podsłuchanej przez jednego z sędziów. Starano się również wskazać, na prowokacyjne zachowanie sędziego.

Komisja Odwoławcza zwraca uwagę, że kierownik drużyny, w trakcie zawodów nie jest osobą postronną, kibicem. Obowiązują go reguły zachowania opisane w Regulaminie Dyscyplinarnym oraz Word Rugby Handbook.

Publiczne komentowanie decyzji sędziów, z użyciem słów wulgarnych, stanowi naruszenie zasad dyscyplinarnych. W ocenie Komisji biorąc pod uwagę treść tez dowodowych zawartych w odwołaniu oraz stanowisko zaprezentowane w odwołaniu, brak jest podstaw do uwzględnienia wniosków dowodowych zawartych w odwołaniu. Nie zmierzają one bowiem do wykazania, że obwiniony nie wypowiedział sformułowań, za które został ukarany. Okoliczność ta nie jest kwestionowana.

Zauważyć należy, że w samym odwołaniu wskazano na niestosowane zachowanie obwinionego. W odwołaniu opisano zachowanie obwinionego, zgodnie z którym obwiniony zarzucił jednemu z sędziów turniejowych brak bezstronności, z uwag na pochodzenie z jednego z ośrodków rugby w Polsce.

Komisja Odwoławcza zwraca uwagę, że praktycznie każda osoba działającą w polskim rugby w przeszłości była zawodnikiem i jako taka była związana z jednym lub z większą ilością klubów. Zwracanie się do sędziego turniejowego w sposób opisany w odwołaniu Komisja uznaje również za niedopuszczalne. Fakt, że sędzia wywodzi się z danego ośrodka rugby nie może stanowić dla członka sztabu drużyny uczestniczącej w turnieju podstawy, do kwestionowania jego bezstronności.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Z uwagi na nieuwzględnienie odwołania opłata nie podlega zwrotowi.

Na oryginale właściwe podpisy.

Dnia 19 listopada 2019 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 listopada 2019 roku sprawy z odwołania:

- 1) Zbigniewa Grądysa
- 2) Elżbiety Wolschendorf - Łazowskiej

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego w dniu 28 sierpnia 2019 roku

postanawia

na podstawie § 101 ust. 1 i ust. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego:

1) zmienić zaskarżone postanowienie:

- w pkt. 3 w części, w ten sposób, że okres dyskwalifikacji wynosi 9 (dziewięć) miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia, czyli od daty wydania orzeczenia przez Komisję Odwoławczą, tj. do dnia 19 sierpnia 2020 roku;

- w pkt. 4 w części, w ten sposób, że z treści sentencji usuwa się słowa o treści „oraz wszelkich innych osób, które mogły się poczuć urażone jego zachowaniem”

2) w pozostałym zakresie zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.;

3) zarządzić zwrot kaucji na rzecz Elżbiety Wolschendorf-Łazowskiej.

Uzasadnienie

1. Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2019 roku KGiD PZR wymierzyła Zbigniewowi Grądysowi karę nagany, dyskwalifikacji czasowej na okres 3 miesięcy oraz obowiązek przeproszenia osób wskazanych z imienia i nazwiska oraz wszelkich osób, które mogły się poczuć urażone jego zachowaniem.

2. Odwołanie od orzeczenia wniosły obie strony.

Pani Elżbieta Wolschendorf – Łazowska nie kwestionując ustaleń faktycznych postawiła zarzuty dotyczące wymiaru kary.

Pan Zbigniew Grądys postawił zarzuty związane z:

- ustaleniami faktycznymi;
- możliwością zapoznania się z materiałem dowodowym.

3. W ocenie Komisji zarzuty przedstawione, przez Zbigniewa Grądysa nie są uzasadnione.

Nie jest uzasadniony zarzut, zgodnie, z którym Z. Grądys nie mógł zapoznać się ze wszystkimi dowodami. Dowody zgromadzone w sprawie zostały mu udostępnione, na jego wniosek, w dniu 16 września 2019 roku. Organy dyscyplinarne nie mają obowiązku, z własnej inicjatywy udostępniać dowodów stronom. Strony mają prawo je uzyskać, jednakże powinny w tym celu wykazać inicjatywę. Po uzyskaniu dostępu do dowodów Z. Grądys nie podjął żadnych dodatkowych czynności w

postępowaniu, a w szczególności takich działań, które zmierzałyby do podważenia wiarygodności przedstawionych dowodów.

Pozostałe zarzuty dotyczące ustaleń faktycznych sprowadzają się do polemiki z ustaleniami faktycznymi KGiD. Polemika ta nie mogła jednak okazać się skuteczna. Należy zwrócić uwagę, że Z. Grądzys, w toku postępowania, poza swoimi pisemnymi wyjaśnieniami nie przedstawił żadnych dowodów. Nie zgłosił żadnych świadków, nie przedstawił oświadczeń, osób, które mogłyby być świadkami, nie przedstawił również np. notatki Policji (organy dyscyplinarne PZR nie mogą samodzielnie uzyskiwać takich dokumentów od organów ścigania).

Wątpliwości Z. Grądzysa odnośnie do wiarygodności świadków same w sobie nie mogą być podstawą do podważenia wiarygodności świadków. Nawet w sytuacji, gdy świadkowi ci są związani z osobą pokrzywdzoną (ojciec, mąż). Komisja Odwoławcza zgadza się z twierdzeniem, że do zeznań takich osób należy podchodzić z szczególną uwagą, jednakże wobec braku jakichkolwiek innych zeznań lub dowodów, nie było podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Zeznania osób najbliższych pokrzywdzonej były zgodne z innymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie i się wzajemnie uzupełniały.

Komisja Odwoławcza, chce podkreślić, że to Z. Grądzys powinien wykazać inicjatywę w celu podważenie kwestionowanych przez siebie zeznań. Należy zwrócić uwagę, że dowody mogły być przeprowadzane również przed organem II instancji. Gdyby w odwołaniu zawarto wnioski o przesłuchanie świadków lub dołączono do niego inne dowody (notatka policyjna, oświadczenia) dowody takie zostałyby wzięte pod uwagę.

Twierdzenia dotyczące obsługi baru VIP nie mają związku ze sprawą i brak jest podstaw do odnoszenia się do nich.

Mając powyższe na uwadze Komisja Odwoławcza nie znalazła podstaw do zmiany ustaleń faktycznych KGiD i przyjmuje je za swoje. Z opisanych wyżej powodów Komisja Odwoławcza nie znajduje również podstaw do uchylecia zaskarżonego postanowienie. W toku postępowania przed organem I instancji nie doszło do naruszenia przepisów, które uzasadniałoby takie działanie.

4. Zarzut zawarty w odwołaniu E. Wolschendorf – Łazowskiej dotyczył naruszenia § 66 ust. 2 Regulaminu PZR poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, poprzez nałożenie najniższej kary przewidzianej za to przewinienie.

Komisja Odwoławcza podziela stanowisko odwołującej, że w ustalonym stanie faktycznym wymierzona kara jest zbyt niska.

Zgodnie z § 66 ust. 2 regulaminu kara dyskwalifikacji może wynosić od 3 miesięcy do 2 lat.

Zmieniając orzeczenie organu I instancji, Komisja Odwoławcza wzięła pod uwagę, że zachowania p. Zbigniewa Grądzysa:

- miały miejsce publicznie i pod wpływem alkoholu;
- wydarzyły się w trakcie międzynarodowej imprezy rugby – Mistrzostw Europy Rugby 7 Grand Prix Series;
- skierowane zostały do osób mu obcych, w tym do małoletniej dziewczyny;
- zwracał się do kobiet słowami, które naruszają zasady etyczne – moralne;
- opuścił miejsce zdarzenia dopiero na skutek działań ochrony.

Zachodzi zatem kumulacja wielu zachowań, które w sposób oczywisty rażąco naruszają zasady współżycia społecznego. W tym stanie rzeczy wymierzenia kary w najniższym możliwym wymiarze stanowiło niewłaściwe zastosowanie § 66 ust. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego. Kara w wymiarze 9 miesięcy dyskwalifikacji jest w ocenie Komisji Odwoławczej adekwatna do popełnionego czynu.

5. Stosownie do § 97 ust. 3 ukarany może zostać zobowiązany do przeproszenia pokrzywdzonego. W ocenie Komisji Odwoławczej, obowiązek przeprosin musi zostać skierowany do określonych osób, tzn. do pokrzywdzonych. Nie można natomiast nałożyć obowiązku przeprosin wobec bliżej niezidentyfikowanej grupy osób, np. wobec „wszelkich osób, które mogły się poczuć urażone”. W toku postępowania ustalono, że pokrzywdzonymi były p. Elżbieta Wolschendorf-Łazowska oraz p. Wiktoria Mamcarz. W ocenie organu II instancji przeprosiny powinny zostać skierowane wobec nich.

6. Wobec uwzględnienie odwołania E. Wolschendorf – Łazowskiej, stosownie do § 99 ust. 4 kaucja powinna zostać zwrócona.

Na oryginale właściwe podpisy

Dnia 30 października 2019 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 października 2019 roku sprawy z odwołania:

- 1) klubu Orkan Sochaczew;
- 2) klubu Master Pharm Rugby Łódź
- 3) klubu Juvenia Kraków;
- 4) klubu Ogniwo Sopot

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego w dniu 14 września 2019 roku

postanawia

na podstawie § 101 ust. 1 pkt 1) Regulaminu Dyscyplinarnego utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie w całości.

Uzasadnienie

1. Postanowieniem z dnia 14 września 2019 roku KGiD PZR wymierzyła klubom wymienionym w sentencji niniejszego orzeczenia karę po 3000 zł oraz karę 6000 zł w odniesieniu do Ogniwa Sopot, za nieprzekazanie w terminie materiałów vide z meczów domowych do Biura PZR.

Obowiązek przekazania takich materiałów wynika z Rozdziału VIII pkt. 2.1. Regulaminu Ekstraligi Rugby, sezon 2019/2020, natomiast pkt. 2.2. ustanawia karę w wysokości 3000 zł, za każde niewykonanie obowiązku z pkt. 2.1.

2. Od postanowienia z dnia 14 września 2019 roku odwołanie wniosły wszystkie ukarane kluby.

2.1. Klub Orkan Sochaczew podnosił, że mecz był transmitowany przez telewizję Polsat Sport, a uzyskanie zapisu od telewizji wymaga długich zabiegów. Wskazano również na problemu organizacyjne oraz na fakt, że PZR nie wykorzystuje materiałów przesłanych przez kluby w celach marketingowych. Wskazano również, że klub prowadzi regularne transmisje ze swoich meczów.

2.2. Klub Master Pharm Rugby Łódź postanowieniu zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania polegającą na oparciu orzeczenia na nieistniejącym dowodzie – rekomendacji Rady Ekstraligi Rugby dotyczącej obowiązku przesyłania zapisów z meczy ligowych oraz kar za nieprzestrzeganie tego obowiązku;
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, gdyż finalnie materiał z meczu został przesłany do biura PZR;
- działanie bezcelowe – materiał z przesłanego meczu nie był konieczny do jakiegokolwiek postępowania.

2.3 Klub Juvenia Kraków wskazywał, że regulamin opublikowano na 9 dni przed startem rozgrywek, a ponadto, że wysokość kary jest nieadekwatna do wykroczenia. Poddano również w wątpliwość stanowisko organu I instancji zgodnie, z którym zapisy rozdziału VIII pkt 2 regulaminu wprowadzono na wniosek klubów.

2.4. Klub Ogniw Sopot zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania polegającą na oparciu orzeczenia na nieistniejącym dowodzie – rekomendacji Rady Ekstraligi Rugby dotyczącej obowiązku przesyłania zapisów z meczy ligowych oraz kar za nieprzestrzeganie tego obowiązku;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia a mający istotny wpływ na jego treść, polegający na mylnym przyjęciu, że klub MKS Ogniw Sopot nie wypełnił obowiązku dostarczenia nagrania z meczu Ogniw Sopot – Arka Gdynia, podczas gdy link do zapisu został przesłany na mail związkowy w dniu 2.09.2019.; z meczu Ogniw – Masterpharm Rugby Łódź w dniu 9.09.2019 r. a zatem terminowo zgodnie z zapisem regulaminu;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia a mający istotny wpływ na jego treść, polegający na mylnym przyjęciu, że klub MKS Sopot nie wypełnił obowiązku dostarczenia nagrania z meczu Ogniw Sopot Masterpharm Rugby Łódź, podczas gdy zapis został dodatkowo wysłany na mail związkowy w dniu 13.09.2019, na pierwsze wezwanie organu dyscyplinarnego.

Do odwołania dołączono maile:

- z dnia 2 września 2019 roku wysłany na adres poczta@ekstraliga.pl zawierający zapis meczu z Arką Gdynia;

- z dnia 9 września 2019 roku wysłany na adres ekstraliga@pzrugby.pl zawierający zapis meczu z Masterpharm Łódź.

3. W ocenie Komisji Odwoławczej złożone odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Regulamin Ekstraligi w rozdziale VIII pkt. 2.1. i pkt. 2.2. jest jednoznaczny. Gospodarz meczu ma obowiązek w terminie 48 godzin po zakończeniu meczu przekazać do biura PZR materiału video z meczu na nośniku zewnętrznym lub w formie przekazu internetowego. Nie wykonanie tego obowiązku skutkuje karą 3000 zł.

Regulamin jest jednoznaczny i nie daje organom dyscyplinarnym możliwości odstąpienia od orzeczenia kary lub też jej miarkowania.

Z tego względu Komisja Odwoławcza nie może uwzględnić zarzutów związanych z wysokością kary lub jej nieadekwatnością. Organy dyscyplinarne nie miały możliwości orzeczenia kary w wysokości innej niż 3000 zł.

Czynem podlegającym karze jest nieprzesłanie w terminie 48 godzin po zakończeniu meczu nagrania. Nie ma zatem znaczenia, czy nagranie przesłano z niewielkim uchybieniem terminu. Istotne jest czy wykonano to w ciągu 48 godzin od zakończenia meczu.

Komisja Odwoławcza nie może uznać, że zarzutów Klubu Ogniw Sopot, Juvenii Kraków oraz Budowlanych Rugby S.A. związanych z rekomendacjami Rady Ekstraligi Rugby za zasadne. W ocenie organu II instancji uzasadnienie organu I instancji istotnie nie powinno zawierać dywagacji na tematy niezwiązane bezpośrednio z przedmiotem rozstrzygnięcia. Uwagi wskazujące na to, na czyj wniosek wprowadzono zapisy w regulaminie nie mają jednak znaczenia dla sprawy. Istotne jest, że regulacje takie zostały wprowadzone i obowiązują.

Komisja nie uwzględnia zarzutu zbyt późnego opublikowania regulaminu. Obowiązkiem klubów było zapoznanie się z regulaminem i stosowanie się do jego zapisów. Zauważyć należy, że regulamin nie reguluje jedynie obowiązków związanych z rejestracją spotkań, ale również cały szereg innych

obowiązków oraz zasad rozgrywania spotkań. Regulamin liczy 7 stron. Nie ma obiektywnych przeszkód do zapoznania się z tym dokumentem i stosowania do jego zapisów.

Komisja zauważa, że celem wprowadzenia regulacji zawartych w rozdziale VIII pkt 2.1. i 2.2. było zasadnicze ułatwienie organom dyscyplinarnym rozstrzygnięcia spornych kwestii i zapewnienia dostępu do zapisu spotkań.

Doświadczenia z lat poprzednich wskazują, że w sytuacjach spornych organy I i II instancji nie dysponowały nagraniami z meczów i nie mogły jednoznacznie ocenić sytuacji na boisku. Zdarzało się, że nagrania były w bardzo złej jakości, nie miały charakteru ciągłego lub też zniknęły z popularnych platform internetowych, gdy miały być podstawą rozstrzygnięcia. Zdarzało się również, że pomimo publikacji fragmentów nagrań, później okazywało się, że nagrania takie nie są dostępne.

Obowiązek nagrania meczy w sposób ciągły, w jakości HD może być spełniony przy pomocy większości smartfonów. Nie wymaga zatem jakichś specjalnych przygotowań. Nagranie meczu w sposób ciągły, ze śledzeniem gry pozwala ocenić każdą sytuację, również taką, która ma miejsce w trakcie przerw w grze. Śledzenia gry w taki sposób nie zapewnia nagranie telewizyjne, zawierające np. powtórki czy zbliżenia. Nie obejmuje zatem całej gry i może prowadzić do pominięcia spornych sytuacji. Z tego względu nie można uwzględnić zarzutu Klubu Orkan Sochaczew, że był zmuszony oczekiwać na nagranie z telewizji Polsat. Obowiązkiem klubu jest sporządzenie własnego nagrania na warunkach określonych w pkt. 2 rozdział VIII regulaminu.

Komisja nie uwzględniła zarzutów, zgodnie z którymi nagrania nie były wykorzystane, ani potrzebne. Obowiązek sporządzenia nagrania oraz jego przesłania do biura PZR ma charakter prewencyjny. Chodzi o zapewnienie **możliwości** obejrzenia spornych fragmentów meczu. Ponadto pkt. 2.2. z rozdziału VIII wynika, że kara jest nakładana w każdym przypadku nieterminowego przekazania nagrania. Nie ma znaczenia to czy zaistniała potrzeba wykorzystania nagrania czy też nie.

Komisja Odwoławcza nie zgodziła się z zarzutami Ogniwa Sopot dotyczącymi błędów w ustaleniach faktycznych z uwagi na przesłanie narań do biura PZR.

Do odwołania klubu dołączono skany dwóch maili. Nie są one kompletne, widoczna jest część wysłanych wiadomości. Trudno ocenić jak wyglądała cała wiadomość. Niezależnie od tego Komisja stwierdza, że adres mailowy o treści poczta@ekstraliga.pl, na który miano wysłać nagranie meczu z Arką Gdynia nie istnieje. PZR nie korzysta z takiego adresu poczty elektronicznej. Z tej przyczyny wysłanie maila na ten adres nie może być uznane za skuteczne.

Drugi z adresów ekstraliga@pzrugby.pl jest aktywny i używany przez PZR. Na ten mail miało być wysłane nagranie meczu z Masterpharm Łódź. PZR nie odnotował jednak wpływu maila wysłanego 9 września 2019 roku z linkiem do zapisu meczu. Wobec tego, w toku postępowania odwoławczego, dwukrotnie zwrócono się do przedstawicieli Ogniwa Sopot, o przesłanie maila z 9 września 2019 roku, nie jako skanu, a w formie „przekazania” wysłanej wiadomości. Prośba ta pozostała bez odpowiedzi ze strony klubu. Wobec tego ustalenia faktyczne organu I instancji muszą być uznane za prawidłowe.

Finalnie Komisja Odwoławcza zauważa, że przepisy pkt. 2.1. i 2.2. z rozdziału VIII wiążą organy dyscyplinarne PZR i przy spełnieniu się warunków tam opisanych nie dają możliwości zmniejszenia kary lub odstąpienia od jej wymierzenia.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Na oryginale właściwe podpisy.

Dnia 15 lipca 2019 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 18 czerwca 2019 roku oraz na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 lipca 2019 roku sprawy z odwołania:

Roberta Kacprowicza z dnia 26 kwietnia 2019 roku
od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 14 kwietnia 2019 roku

postanawia:

1. na podstawie § 101 ust. 1 pkt 1 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie w części, w zakresie pkt. 1.
2. na podstawie §101 ust. 1 pkt 2 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby zmienić zaskarżone orzeczenie w części, w zakresie pkt. 2 i nadać mu treść: „ustalić ekwiwalent za wyszkolenie zawodnika należny KS Budowlani Łódź na kwotę 18.000 zł (słownie: osiemnaście tysięcy złotych).
3. na podstawie § 99 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego ustalić, że kaucja nie podlega zwrotowi.

Uzasadnienie

1. Orzeczeniem z dnia 14 kwietnia 2019 roku KGiD PZR postanowiła
  - w pkt. 1 „określić przynależność klubową Roberta Kacprowicza (nr licencji 5234) do Budowlani Łódź S.A. pod warunkiem wypłaty przez ten klub ekwiwalentu za wyszkolenie na rzecz KS Budowlani Łódź;
  - w pkt. 2 „ustalić ekwiwalent za wyszkolenie zawodnika należny KS Budowlani Łódź na kwotę 22.500 zł (słownie: dwadzieścia dwa tysiące pięćset złotych 00/100).

2. Robert Kacprowicz wniósł w terminie należycie opłacone odwołanie.

W odwołaniu podniesiono zarzut naruszenia §84 ust. 2 Regulaminu w zw. z art. 7 KPK „poprzez dokonanie dowolnej nie zaś swobodnej oceny materiału dowodowego oraz nierozpatrzenie wszechstronne materiału dowodowego wyrażające się pominięciem faktu niewywiązania się przez klub macierzysty Odwołującego z postanowień kontraktu, prowadzące do jego rozwiązania”.

Wniesiono o zmianę zaskarżonego orzeczenia i wyrażenie zgody na zmianę przynależności klubowej bez obowiązku zapłaty ekwiwalentu za wyszkolenie oraz ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ I instancji.

3. W dniu 18 czerwca 2019 roku odbyło się posiedzenie jawne, na które stawili się: zawodnik wraz z pełnomocnikiem – radcą prawnym, pełnomocnik klubu odstępującego – radca prawny oraz członek zarządu klubu pozyskującego.

Uczestnicy przedstawili swoje stanowisko, a dodatkowo zawodnik złożył wyjaśnienia dotyczące okoliczności faktycznych sprawy.

Pełnomocnikom klubu odstępującego oraz zawodnika udzielono tygodniowego terminu na zajęcie stanowiska w zakresie:

- braku obowiązku zapłaty ekwiwalentu za wykszolenie;
- obowiązku zapłaty po stronie klubu pozyskującego

również z uwzględnieniem przepisów World Rugby.

Stanowisko w sprawie zostało przedstawione przez pełnomocnika klubu odstępującego.

Stanowisko stron przedstawione za posiedzeniu jawnym oraz w piśmie stanowiło w istocie doprecyzowanie i powielenie stanowiska przedstawianego w postępowaniu przed KGiD.

4. Komisja Odwoławcza PZR uznała, że zaskarżone orzeczenie jest co do zasady prawidłowe, natomiast pewnej korekty wymaga ustalona kwota ekwiwalentu za wykszolenie.

Zarzut wyrażony explicite w odwołaniu był oczywiście niezasadny. Umowa zawarta pomiędzy zawodnikiem, a klubem odstępującym obowiązywała do 31 grudnia 2018 roku i z tą datą wygasła.

Przy wyjaśnieniu decyzji KO PZR, w pierwszej kolejności należy przytoczyć definicje zawarte w Przepisach PZR, a które w pewnym zakresie wyznaczają również obowiązki stron.

Zgodnie z § 3 ust. 7 Przepisów PZR „Ekwiwalent za wykszolenie – należy przez to rozumieć łączną sumę opłat za wykszolenie i rozwój zawodnika jaką **klub pozyskujący zobowiązany jest zapłacić** klubowi odstępującemu.”

Zgodnie z § 3 ust. 8 Przepisów PZR „Klub odstępujący – klub sportowy, którego barwy do chwili zmiany barw klubowych zawodnik reprezentował”.

Zgodnie z § 3 ust. 9 Przepisów PZR „Klub pozyskujący – klub sportowy, którego barwy klubowe **zawodnik zamierza reprezentować.**”

Jest poza sporem, że w piśmie, które wpłynęło do KS Budowlanych Łódź w dniu 2 stycznia 2019 roku zawodnik wskazał, że od sezonu 2019 roku chce reprezentować barwy „Master Pharm Budowlani SA Łódź”. Oznacza to, że Klubem pozyskującym jest klub wskazany przez zawodnika, zgodnie z § 3 ust. 9 Przepisów PZR.

W niniejszej sprawie do rozstrzygnięcia pozostawały dwie zasadnicze kwestie:

- 1) czy za wykszolenie Roberta Kacprowicza należy jest ekwiwalent;
- 2) jeśli tak, to w jakiej wysokości.

Ad. 1. W ocenie Komisji Odwoławczej, za wykszolenie Roberta Kacprowicza należy jest ekwiwalent.

Wynika to z wprost z przepisów PZR zawartych w rozdziale IV. Nie ma tu znaczenia fakt zawarcia umowy pomiędzy zawodnikiem, a klubem odstępującym. Przepisy PZR nie są w tym zakresie sprzeczne z przepisami World Rugby, a w szczególności z przepisami „Regulation 4: Player Status, Player Contracts and Player Movement” (Status zawodnika, umowy zawodnika i transfer zawodnika).

Konieczność zapłaty ekwiwalentu za wykszolenie nie jest również sprzeczna z zasadą swobody przepływu pracowników ustanowionemu przez art. 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 marca 2010 roku, sygn. akt C-325/08 wskazano, że: „*Artykuł 45 TFUE nie stoi na przeszkodzie istnieniu systemu, który aby zrealizować cel polegający na wspieraniu naboru i szkolenia młodych piłkarzy, gwarantuje klubowi szkoleniowemu odszkodowanie, w przypadku gdy młody piłkarz podpisze po zakończeniu swojego okresu szkoleniowego umowę w charakterze zawodowego piłkarza z klubem innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że omawiany system jest w stanie zagwarantować realizację wskazanego celu i nie wykracza poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia.*”

Niewątpliwie takie uregulowanie stanowi ograniczenie swobodnego przepływu pracowników, zagwarantowanego wewnątrz Unii zgodnie z art. 45 TFUE, ponieważ może zniechęcić gracza do wykonania przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się i czyni wykonanie tego prawa mniej atrakcyjnym, nawet gdy nie uniemożliwia z formalnego punktu widzenia zawarcia przez tego gracza umowy w charakterze zawodowego piłkarza z klubem innego państwa członkowskiego. System taki może jednak co do zasady zostać uzasadniony celem polegającym na wspieraniu naboru i szkolenia młodych piłkarzy, ponieważ perspektywa otrzymania odszkodowania za szkolenie ma charakter zachęcający kluby piłki nożnej do poszukiwania talentów i zapewniania szkolenia młodych graczy.”

Jakkolwiek cytowane orzeczenie odnosi się do piłkarzy, to nie ma żadnych przeszkód, aby miało ono odniesienie również do zawodników rugby.

Ad. 2) W ocenie Komisji Odwoławczej kwota ekwiwalentu ustalona w decyzji KGiD została zawyżona. Wynika to ze sprzeczności pomiędzy regulacjami Przepisów PZR, a przepisami World Rugby.

W §35 ust. 7 Przepisów PZR, wzór dotyczący wyliczenia wysokości ekwiwalentu zawiera m. in. liczbę lat szkolenia zawodnika pomiędzy 16 i jeden dzień, a 23 rokiem życia.

W przepisach World Rugby, dolna granica wieku, od której liczy się liczbę lat szkolenia to 17 lat – vide wzór zawarty w pkt. 4.7.4. Regulation 4:

“ $A = B \times C$

Where A = the compensation payable;

B = the Standard Annual Development Investment of £5,000[6];

C = the number of years, between the ages of 17 and 23, a player has spent in development programmes of the Current Union.”

W ocenie Komisji Odwoławczej, w razie sprzeczności pomiędzy Przepisami PZR, a World Rugby pierwszeństwo mają przepisy World Rugby, jako przepisy nadrzędne, wyższego stopnia. Wynika to również z preambuły do Przepisów PZR, w której zapisano „Poniższe Przepisy zostały dostosowane do Przepisów World Rugby”. Jeśli zatem poszczególne zapisy nie są dostosowane, w ocenie KO należy stosować wprost przepisy World Rugby.

Biorąc pod uwagę wiek Roberta Kacprowicza (urodzony 16. 07. 1998 r.) okres szkolenia w KS Budowlanych od ukończenia 17 lat trwał 4 rozpoczęte lata na poziomie C. Za jeden rok szkolenia na tym poziomie ekwiwalent wynosi 4.500 zł (§35 ust. 6 lit. c) pkt. 3.3), a zatem cały ekwiwalent wynosi $4 \times 4.500 = 18.000$ zł.

5. Treść pkt. 1 orzeczenia KGiD pozostała bez zmian z uwagi na treść definicji zawartych w § 3 ust. 7, 8 i 9 Przepisów PZR. Wskazanie Budowlani Łódź S.A. w treści orzeczenia wynika z treści wniosku zawodnika oraz definicji klubu przejmującego.

Warunek określony w pkt. 2 orzeczenia wynika z kolei z treści § 38 ust. 2 Regulaminu PZR, o treści „Do czasu pełnej zapłaty ekwiwalentu oraz wszystkich opłat wynikających z niniejszych Przepisów, zawodnik nie może otrzymać licencji zawodniczej uprawniającej do gry w barwach klubu pozyskującego.”

Komisja Odwoławcza zwraca uwagę, że niniejsze orzeczenie nie tworzy po stronie klubu odstępującego roszczenia o zapłatę, a po stronie klubu pozyskującego obowiązku zapłaty. Niniejsze orzeczenie określa jedynie warunek, pod którym zawodnik stanie się zawodnikiem klubu przejmującego. Jeśli ten warunek (zapłata ekwiwalentu) nie zostanie spełniony, zawodnik nie zostanie uprawniony do gry w barwach klubu przejmującego.

Leszek Zabłocki

Wiesław Piotrowicz

Wojciech Gulski

Na oryginale właściwe podpisy

Dnia 15 lipca 2019 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 lipca 2019 roku sprawy z odwołania:

Miejskiego Klubu Sportowego Pogoń Siedlce z dnia 12 czerwca 2019 roku
od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 30 maja 2019 roku

postanawia:

- 1) na podstawie §101 ust. 1 pkt 1 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie
- 2) na podstawie § 99 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego ustalić, że kaucja nie podlega zwrotowi.

Uzasadnienie

1. Orzeczeniem z dnia 30 maja 2019 roku KGiD PZR:
  - zweryfikowała mecz MPJ pomiędzy Juvenią Kraków a Pogonią Siedlce jako przegrany walkowerem przez Pogoń Siedlce z uwagi na wystawienie do gry zawodnika nieuprawnionego (kadet w I linii młyna);
  - ustaliła wynik spotkania na 25:0 dla Juvenii Kraków i przyznała 3 pkt. Juvenii Kraków oraz 0 pkt. Pogoni Siedlce;
  - odstąpiła od wymierzenia kary zawodnikowi Dawidowi Podfigórnemu;
  - wymierzyła karę dyskwalifikacji 6 miesięcy trenerowi Pawłowi Kuligowskiemu, którą to karę zawieszono na okres 2 lat.

2. MKS Pogoń Siedlce wniósł w terminie należycie opłacone odwołanie.

W odwołaniu nie kwestionowano ustaleń faktycznych dokonanych przez KGiD. Poza sporem pozostaje zatem, że w trakcie meczu, który był rozgrywany w ramach MPJ, w dniu 27 kwietnia 2019 roku, w I linii młyna Pogoni Siedlce wystąpił zawodnik Dawid Podfigórny, który był zakwalifikowany jako kadet. Kadet nie może występować w I linii młyna w rozgrywkach juniorów.

Zarzuty podniesione w odwołaniu dotyczą kwestii formalnych. W ocenie klubu postępowanie nie powinno być wszczęte i prowadzone, gdyż:

- protest meczowy został złożony po terminie i nie był należycie opłacony
- KGiD PZR nie mogła wszcząć postępowania z urzędu.

W odwołaniu powołano się na szczegółowo wskazane przepisy mające uzasadniać takie stanowisko.

3. Komisja Odwoławcza nie podziela stanowiska zawartego w odwołaniu.

Zauważyć należy, że stosownie do § 92 ust. 3 Regulaminu Dyscyplinarnego wszczęcie postępowania następuje z urzędu lub na wniosek uprawnionego podmiotu. W ust. 5 § 92 doprecyzowane jedynie, że jeśli wniosek nie pochodzi od podmiotu uprawnionego, organ dyscyplinarny rozważy, czy mimo tego nie wszcząć postępowania z urzędu.

Przepisy Regulaminu Dyscyplinarnego dają organom dyscyplinarnym dużą swobodę w zakresie wszczynania postępowań dyscyplinarnych. Nawet wadliwy, niepełny, nieopłacony czy spóźniony wniosek może stanowić dla KGiD podstawę do wszczęcia z urzędu postępowania.

Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

Samodzielną podstawą prawną do wszczęcia postępowania przez KGiD był § 92 ust. 3 Regulaminu Dyscyplinarnego.

Zauważyć należy, że ocena, czy protest meczowy był złożony w terminie czy też nie oraz czy były spełnione inne warunki formalne, nie ma znaczenia. Dla KGiD istotne było, że doszło (co jest bezsporne) do naruszenia przepisów dotyczących bezpieczeństwa zawodników.

Komisja Odwoławcza w całości podziela stanowisko KGiD w zakresie ustaleń faktycznych oraz wymierzonej kary. Dodać należy, że przepisy dotyczące ograniczania występowań zawodników w I linii młyna dotyczą nie tylko grup młodzieżowych, ale również rugby seniorskiego. Nie każdy zawodnik może zagrać na tych pozycjach, co wynika z troski o bezpieczeństwo zawodników. Nie ma potrzeby dokładniejszego wyjaśnienia, że w I linii młyna na zawodników działają największe siły. Nie ma również potrzeby dokładniejszego wyjaśnienia, że nawet 1 rok różnicy w rozwoju młodego zawodnika, zarówno pod względem fizycznym jak i technicznym stwarza dużą różnicę. Z tej też przyczyny wprowadzono przepisy ograniczające możliwość gry w I linii.

Komisja Odwoławcza akceptuje działania KGiD dotyczące wszczęcia i prowadzenia postępowania z urzędu, jak również wymierzenia kary, za naruszenie przepisów, a przy tym za narażenie zdrowia zawodnika.

Komisja Odwoławcza przychyliła się również do stanowiska KGiD, że wymierzona kara nie jest surowa. Kara ta ma mieć funkcję tzw. prewencji generalnej, a zatem wskazywać, że w podobnych sytuacjach w przyszłości organy dyscyplinarne PZR będą wymierzać kary.

Leszek Zabłocki

Wiesław Piotrowicz

Wojciech Gulski

Na oryginale właściwe podpisy

Dnia 30 maja 2019 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 maja 2019 roku sprawy z odwołania:

Rugby Club Lechia Gdańsk z dnia 23 maja 2019 roku
od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 17 maja 2019 roku

postanawia:

- 1) na podstawie §101 ust. 1 pkt 1 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie
- 2) na podstawie § 99 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego ustalić, że kaucja nie podlega zwrotowi.

Uzasadnienie

1. Orzeczeniem z dnia 17 maja 2019 roku KGiD PZR zweryfikowała mecz Ekstraligi rugby pomiędzy RC Lechia Gdańsk – KS Budowlani Łódź jako przegrany walkowerem przez RC Lechia Gdańsk, ustalić wynik spotkania jako 25:0 dla KS Budowlani Łódź oraz przyznać zwycięzcom +5 punktów, a przegranym -1 punkt w tabeli.

Przyczyną walkowera było nie zapewnienie w dniu meczu obecności opieki medycznej – karetki pogotowia oraz minimum 2 osób uprawnionych.

2. RC Lechia Gdańsk w terminie wniosła należycie opłacone odwołanie.

W odwołaniu podniesiono, że klub dochował należytej staranności, gdyż zawarł umowę z profesjonalnym podmiotem na świadczenie usług medycznych w zakresie udostępnienia karetki oraz obsługi. Powołano się również na art. 429 kodeksu cywilnego, podnosząc, że powierzenie określonej czynności profesjonalistcie oznacza zachowanie się z należyłą starannością, a zatem klub jest zwolniony z odpowiedzialności. Klub zarzucił również nieprawidłową interpretację §60 i 61 Przepisów PZR, podnosząc, że zapewnienie opieki medycznej polega na zapewnieniu lekarza medycznego lub ratownika oraz dostarczenia środków transportu w razie konieczności odwiezienia do szpitala. Klub podniósł, że takie środki zapewnił. Wskazano również, że w odległości około 1000 metrów od miejsca meczy znajduje się pogotowie ratunkowe.

3. W ocenie Komisji Odwoławczej odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na uwadze treść odwołania należy zauważyć, że spór dotyczy interpretacji przepisów i sprowadza się do dwóch kwestii:

- a) czy obowiązkiem klubu było zapewnienie karetki w obrębie stadionu w trakcie meczu?
a jeśli tak, to
- b) czy klub był zwolniony z tego obowiązku na skutek zawarcia umowy z profesjonalnym podmiotem?

Ad. a) W ocenie Komisji, zgodnie z obowiązującymi przepisami, klub był zobowiązany do zapewnienia karetki. W orzeczeniu KGiD z dnia 17 maja 2019 roku jako podstawę prawną powołano m. in. Rozdział VII Regulaminu Ekstraligi Rugby, Sezon 2019 (dalej: Regulamin Ekstraligi). W odwołaniu nie odniesiono się do tych przepisów.

Regulamin Ekstraligi jest uchwalany na podstawie §36 pkt 18 Statutu PZR przez Zarząd PZR.

Regulamin Ekstraligi w rozdziale VII doprecyzowuje obowiązki związane z zapewnieniem opieki medycznej oraz dostarczenia środków transportu. W pkt. 4 rozdziału VII postanowiono: „Gospodarz zobowiązany jest do zapewnienia opieki medycznej w zakresie min. 2 osób uprawnionych (ratownik medyczny, lekarz) oraz karetki pogotowia do dyspozycji w/w osób.” Zapis ten doprecyzowuje obowiązki wymienione w art. 60 i 61 Przepisów PZR. Należy zatem stwierdzić, że obowiązkiem klubu było zapewnienie karetki.

Ad. b) W relacjach regulaminowych oraz dyscyplinarnych pomiędzy PZR, a klubami nie ma zastosowania kodeksu cywilnego. Zupełnym źródłem regulacji są przepisy wewnętrzne PZR oraz pomocniczo, w postępowaniu dyscyplinarnym, przepisy kodeksu postępowania karnego.

Oznacza to, że klub nie może uwolnić się od odpowiedzialności regulaminowej/dyscyplinarnej powołując się na art. 429 kc. Na marginesie należy jedynie zauważyć, że przepis ten dotyczy odpowiedzialności odszkodowawczej, której źródłem jest powstanie szkody. W toku niniejszego postępowania nie jest ustalana szkoda, poszkodowany ani obowiązek naprawy szkody. Niniejsze postępowanie ma charakter zbliżony do postępowania karnego, a nie cywilnego.

Obowiązkiem klubu było zapewnienie karetki rozumiane jako osiągnięcie określonego rezultatu – karetka powinna znajdować się w obrębie stadionu w okresie trwania zawodów, niezależnie od trybu w jakim to osiągnięto. Obowiązkiem klubu nie było natomiast jedynie podjęcie działań zmierzających do zapewnienia karetki. Istotny był określony rezultat, a nie prowadzące do niego działania, czy też należyta staranność ze strony klubu.

Celem pkt. 4 z rozdziału VII Regulaminu Ekstraligi jest zwiększenie bezpieczeństwa zawodników oraz zapewnienie możliwe szybkiego transportu do szpitala w przypadku poważnych kontuzji.

Komisja rozumie sytuację Klubu, który zawarł umowę z profesjonalnym podmiotem. Klub, jeśli uzna to za stosowne będzie mógł wystąpić, na drodze cywilnej, z określonymi żądaniami wobec tego podmiotu. Nie zmienia to jednak faktu, że z powodu braku karetki mecz się nie odbył, a skutkiem tego jest walkower.

Leszek Zabłocki

Wiesław Piotrowicz

Wojciech Gulski

Na oryginale właściwe podpisy

Dnia 15 maja 2019 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 maja 2019 roku sprawy z odwołania:

Rzemieślniczego Klubu Sportowego Juvenia Kraków z dnia 23 kwietnia 2019 roku
od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 30 marca 2019 roku

postanawia na podstawie §101 ust. 1 pkt 3 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby:

- 1) uchylić w całości orzeczenie Komisji Gier i Dyscypliny PZR z dnia 30 marca 2019 roku i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia;
- 2) z związku z uwzględnieniem odwołania, na podstawie § 99 ust. 4 Regulaminu ustalić, że kaucja podlega zwrotowi na rzecz odwołującego Klubu.

Uzasadnienie

1. Orzeczeniem z dnia 30 marca 2019 roku KGiD PZR ukarała RZKS Juvenia Kraków karą pieniężną w wysokości 2000 zł za uniemożliwienie zawodnikom uczestnictwa w zajęciach kadry narodowej.

2. Juvenia Kraków wniosła w terminie odwołanie, podnosząc, że klub nie był z odpowiednim wyprzedzeniem poinformowany o akcji szkoleniowej kadry U-18. Orzeczeniu KGiD zarzucono również oparcie ustaleń faktycznych jedynie na wyjaśnieniach trenera kadru U-18 Krzysztofa Krzywickiego.

3. W ocenie Komisji Odwoławczej odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Przyczyną uchylenia orzeczenia I instancji jest w ocenie KO konieczność istotnego uzupełnienia materiału dowodowego, a następnie, na podstawie uzupełnionych dowodów ponowna ocena sprawy.

4. Zgodnie z treścią orzeczenia I instancji kara została wymierzona na podstawie § 68 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego, zgodnie z którym: „Za uniemożliwienie zawodnikowi uczestnictwa w zajęciach kadry narodowej powołanej do reprezentowania barw Polski w zawodach sportowych **rozgrywanych w oficjalnych terminach World Rugby**, wymierza się kary: a) klubowi – karę pieniężną do 5.000,00 zł; b) działaczom – karę pieniężną do 2.000,00 zł; c) trenerom – karę pieniężną do 1.000,00 zł.”

KGiD nie wyjaśniła w treści orzeczenia, czy termin akcji szkoleniowej zaplanowanej w dniach 8 – 17 marca 2019 roku mieścił się w oficjalnych terminach World Rugby. Jest to podstawowy warunek, bez którego spełnienia nie jest możliwe ukaranie na podstawie § 68 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego.

Podnieść należy również, że tryb powoływania zawodników do reprezentacji reguluje Regulamin Powoływania Zawodników Do Kadry Narodowej oraz Reprezentacji Polski Polskiego Związku Rugby, dalej Regulamin Powoływania. Regulamin Powoływania definiuje m. in.:

- Kadre Narodową - §2 pkt 3 – listę zawodników zakwalifikowanych przez właściwy organ PZR do grona zawodników powoływanych na akcje szkoleniowe kadry narodowej organizowanych przez PZR;

- Akcję Szkoleniową - §2 pkt 10 oraz § 4 ust. 3;

- tryb i okres na jaki powoływana jest Kadra Narodowa - § 3 ust. 1 oraz §4 ust. 1 i 2

Z treści orzeczenia KGiD nie wynika, czy zawodnicy, którzy nie stawili się na akcji szkoleniowej byli członkami Kadry Narodowej, a zatem czy wobec nich spełniono warunki z §3 ust. 1 Regulaminu Powoływania.

KGiD nie wskazał również w uzasadnieniu ilu zawodników z RzKS Juvenia Kraków nie stawiało się na grupowania i którzy, wskazani z imienia i nazwiska zawodnicy, to byli.

Komisja nie zgadza się natomiast z zarzutami odwołania, że klub nie został poinformowany o akcji szkoleniowej z odpowiednim wyprzedzeniem. Zgodnie z §4 ust. 3 Regulaminu Powoływania: „Klub oraz Zawodnik informowani są w formie pisemnej przez Biuro PZR o powołaniu Zawodnika Kadry Narodowej na określoną Akcję Szkoleniową **nie później niż na 7 dni przed datą jej rozpoczęcia**, z zastrzeżeniem sytuacji gdy okres pomiędzy zaplanowanymi Akcjami Szkoleniowymi jest krótszy niż 7 dni oraz sytuacji nagłych, a w szczególności kontuzji lub choroby innego członka Kadry Narodowej.” Z pisma klubu datowanego na 1 marca 2019 roku wynika, że informacja o akcji szkoleniowej planowanej na 8 – 17 marca 2019 roku, klub otrzymał w dniu 28 lutego 2019 roku. Oznacza to, że został zachowany termin wyznaczony w §4 ust. 3 Regulaminu Powoływania.

KGiD nie ustaliła jednak, czy powiadomienie takie dotarło do zawodników powołanych na akcję szkoleniową. Z powołanego wyżej przepisu wynika jednoznacznie, że informacja powinna dotrzeć zarówno do klubu jak i do zawodnika. W ocenie Komisji Odwoławczej poinformowanie jedynie klubu nie jest wystarczające, gdyż nie spełnia wymogów regulaminowych.

Należy się zgodzić z treścią odwołania, że dokonywania ustaleń jedynie w oparciu o wyjaśnienia trenera kadry U-18 było wadliwe, jednak zakres tych ustaleń nie zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

5. Komisja Odwoławcza wskazuje, że nie jest jej rolą ocena, czy obowiązujące przepisy są słuszne, czy też nie. Rolą Komisji jest ocena, czy zgodnie z obowiązującymi regulacjami zaistniały przesłanki do nałożenia na klub kary pieniężnej. Zebrane dowody nie są wystarczające, aby to stwierdzić.

W związku z tym, przy ponownym rozpoznaniu sprawy KGiD ustali:

1) czy akcja szkoleniowa wyznaczona w dniach 8 – 17 marca spełniała warunki, których mowa w §68 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego, tj. czy miała miejsce w oficjalnych terminach Word Rugby; a następnie, w przypadku pozytywnych ustaleń:

2) jacy zawodnicy, wskazani z imienia i nazwiska, zostali powołani na akcję szkoleniową kadry U-18 w dniach 8 – 17 marca;

3) czy byli oni zawodnikami Kadry Narodowej w rozumieniu Regulaminu Powoływania;

4) czy zawiadomienie spełniło warunki, o których mowa w §4 ust. 3 Regulaminu Powoływania.

Ponadto KGiD w uzasadnieniu decyzji wskaże, na podstawie jakich dokumentów lub innych źródeł informacji dokonała ustaleń faktycznych będących podstawą nowej decyzji. Wskazanie to powinno umożliwiać weryfikację dokonanych ustaleń.

Komisja Odwoławcza nie rozstrzyga, czy praktyka powoływania zawodników odbiega od treści regulaminów. Komisja zauważa jedynie, że ukaranie klubu jest możliwe tylko w sytuacji, gdy zawodnicy oraz klub zostali prawidłowo zawiadomieni o akcji szkoleniowej, a akcja szkoleniowa spełniała warunki wskazane w §68 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego, gdyż tylko wówczas, klub ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną.

Jedynie w sytuacji, w której podmioty ustalające skład Kadry Narodowej dochowają należytych procedur, możliwe jest ukaranie klubu, za naruszenie obowiązków nałożonych na klub.

Leszek Zabłocki

Wiesław Piotrowicz

Wojciech Gulski

Na oryginale właściwe podpisy

Dnia 25 marca 2019 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 marca 2019 roku sprawy z odwołania:

Rugby Club Lechia Gdańsk od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego w dniu 31 sierpnia 2018 roku, w sprawie określenia przynależności klubowej zawodnika Konstantyn Bezverkhyi postanawia na podstawie § 101 ust. 1 pkt 3) Regulaminu Dyscyplinarnego uchylić zaskarżone orzeczenie w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzeni przez organ I instancji.

Uzasadnienie

1. Orzeczeniem wydanym w trakcie posiedzenia z dnia 31 sierpnia 2018 roku Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby ustaliła przynależność klubową zawodnika Konstantyn Bezverkhyi (nr licencji 8762) do MKS Ogniwo Sopot.

Lechia Gdańsk wniosła odwołanie w dniu 17 września 2018 roku. Odwołanie przekazano Komisji Odwoławczej w dniu 18 marca 2019 roku, pół roku po wniesieniu odwołania. Po wniesieniu odwołania zostały ukończone rozgrywki ligowe sezonu 2018 oraz rozpoczął się nowy sezon rozgrywek.

Z uwagi na treść odwołania, stanowisko KGiD z dnia 14 marca 2019 roku, znaczący upływ czasu od wszczęcia postępowania oraz przede wszystkim fakt, że zaskarżone orzeczenie dotyczy sezonu 2018, uznać należy że sprawa powinna zostać rozpoznana ponownie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy KGiD powinna wziąć pod uwagę:

- aktualne stanowisko Lechii Gdańsk, Ogniwa Sopot oraz zawodnika;
- zawarta umowy i innego rodzaju porozumienia;
- wszystkie dowody w tym te, które zostały ujawnione po wydaniu orzeczenia w I instancji;
- przepisy ustanowione przez PZR oraz przepisy World Rugby Regulations.

Niezależnie od tego organ I instancji powinien rozważyć, czy należy wszcząć i przeprowadzić postępowanie dyscyplinarne dotyczące:

- 1) zezwolenia Konstantyn Bezverkhyi na grę w Ogniwie Sopot na podstawie postanowienia KGiD z 31 sierpnia 2018 roku, od którego wniesiono odwołanie, a zatem na podstawie orzeczenia, które było nieprawomocne; konieczne może być ustalenie, kto osobiście odpowiada za wydanie zezwolenia i czy działanie takie było zgodne z przepisami PZR;
- 2) udziału w składzie orzekającym w dniu 31 sierpnia 2018 roku Bartosza Marczyńskiego, który był w tym czasie wiceprezesem zarządu w MKS Ogniwo Sopot (KRS nr 268599), mając na uwadze treść §70 ust. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Na oryginale właściwe podpisy.

Dnia 12 października 2018 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 października 2018 roku sprawy z odwołania:

Huberta Lewandowskiego

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby wydanego na posiedzeniu w dniach 21, 22 i 23 sierpnia 2018 roku

postanawia

- 1) na podstawie § 101 ust. 1 pkt 2) Regulaminu Dyscyplinarnego zmienić zaskarżone orzeczenie i ukarać zawodnika Orkana Sochaczew Huberta Lewandowskiego (nr licencji 6588) karą dyskwalifikacji czasowej w wymiarze 13 tygodni, liczonych od dnia popełnienia przewinienia do dnia 18 października 2018 roku, włącznie;
- 2) w pozostałym zakresie odwołanie oddalić.

Uzasadnienie

1. Orzeczeniem wydanym w trakcie posiedzenia z dnia 21, 22 i 23 sierpnia 2018 roku Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby postanowiła ukarać zawodnika Orkana Sochaczew Huberta Lewandowskiego (nr licencji 6588) karą dyskwalifikacji czasowej w wymiarze 9 miesięcy liczonych od dnia popełnienia przewinienia, tj. od dnia 19.07.2018 roku.

2. Od powyższego orzeczenia w terminie wniesiono należycie opłacone odwołanie. Odwołanie wniesiono za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika – radcy prawnego.

W odwołaniu podniesiono zarzucono organowi dyscyplinarnemu I instancji:

- 1) naruszenie § 79 Regulaminu;
- 2) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że zawodnik dokonał faulu umyślnie;
- 3) naruszenie art. 5 § 1 i 2 kpk w zw. z § 84 § 2 Regulaminu;
- 4) naruszenie § 45 pkt 2 w zw. z § 17 Regulaminu;
- 5) naruszenie § 44 w zw. z § 84 regulaminu;
- 6) naruszenie § 97 Regulaminu.

3. Odwołanie należy uznać za częściowo uzasadnione.

Istotnie, zgodnie z § 79 Regulaminu postępowanie powinno zakończyć się w terminie jednego miesiąca od popełnienia przewinienia polegające na naruszeniu przepisów gry w rugby (lub trzech miesięcy od ujawnienia innych przewinień). Jest to jednak termin instrukcyjny. Jego przekroczenie przez organ dyscyplinarny nie powoduje konieczności umorzenia postępowania, jak chce tego pełnomocnik skarżącego. Nie oznacza to, że przepis ten nie ma żadnego znaczenia, ma on działać dyscyplinująco na organu prowadzące postępowanie. Gdyby jednak przepis ten miał być stosowany tak, jak chce tego obrońca, wówczas miesięczny termin musiałby być uznany za termin przedawnienia karalności. Termin przedawnienia wyznacza natomiast § 78 Regulaminu, zgodnie z którym nie wszczyna się postępowania jeśli od jego popełnienia minęło 12 miesięcy.

W ocenie Komisji Odwoławczej nie był uzasadniony zarzut *„błędu w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że zawodnik dokonał faulu umyślnie, podczas gdy na podstawie zebranego materiału dowodowego nie sposób uznać za udowodnione, że działanie zawodnika nacechowane było umyślnością”*. Komisja Odwoławcza nie znalazła podstaw do zmiany ustaleń faktycznych KGiD i przyjmuje je za własne. Zmiana ustaleń faktycznych organu I instancji nie może być oparta jedynie na silnym przekonaniu pełnomocnika o braku umyślności po stronie zawodnika. W odwołaniu należało wykazać, z jakiej przyczyny ta umyślność nie zachodziła. Oświadczenia złożone przez zawodników nie świadczą o braku umyślności. Oświadczenia, na które powołuje się obrońca, jest datowanego na 20 lipca 2018 roku i zostało podpisane przez 41 osób. Każda z tych osób złożyła oświadczenie o takiej samej treści, co więcej stanowiącej w swej istotnej części dosłowne powtórzenie treści wyjaśnień złożonych pisemnie, również 20 lipca 2018 roku, przez Huberta Lewandowskiego. Doświadczenie życiowe wskazuje, że 41 osób znajdujących się w różnych miejscach boiska, a także poza nim (oświadczenie podpisały również osoby, które nie było na placu gry) nie może zapamiętać i obserwować określonego zdarzenia w ten sam sposób. Oświadczenie to może stanowić godny pochwały wyraz wsparcia dla kolegi z drużyny lub dla rywala, ale nie sposób na jego podstawie dokonywać ustaleń faktycznych odnośnie do nastawienia sprawcy do popełnionego czynu, a zatem do kwestii winy. Reasumując, w ocenie Komisji Odwoławczej czyn został popełniony umyślnie, co najmniej w postaci zamiaru wynikowego, a zatem sprawca godził się z tym, że może nadeprnąć przeciwnika. W odwołaniu, czy też wcześniej w trakcie postępowania przed organem I instancji nie przedstawiono dowodów np. w formie indywidualnych zeznań świadków, wskazujących na próbę ominięcia leżącego przeciwnika.

W konsekwencji za nieuzasadniony należy uznać zarzut naruszenia art. 5 § 1 i § 2 kpk w zw. z § 84 ust. 2 Regulaminu. Art. § 5 ust. 1 kpk nie był w ogóle w sprawie stosowany. Określa on bowiem, do kiedy oskarżony uważany jest za niewinnego, tj. do czasu stwierdzenia winy prawomocnym wyrokiem (odpowiednio orzeczeniem dyscyplinarnym). §2 mówi natomiast o „niedających się usunąć wątpliwościach” które mają być rozstrzygane na korzyść oskarżonego. Podkreślić należy, że chodzi tu o wątpliwości „niedające się usunąć”, a nie jakiegokolwiek wątpliwości. W ocenie Komisji Odwoławczej stanowisko sędziów opisujących zdarzenie było jednoznaczne i konsekwentne. Sama treść tych oświadczeń oraz opisów nie budziła wątpliwości. Obwiniony zawodnik nie przedstawił natomiast realnych dowodów mogących podważyć opis przedstawiony przez arbitrow.

W ocenie Komisji Odwoławczej nie doszło do naruszenia §45 ust. 2 w zw. z § 17 Regulaminu. Sprawa, w której jeden z zawodników umyślnie przebiega po przeciwniku jest sprawą o charakterze szczególnym, a zatem może być stosowana kara czasowa.

Rację ma natomiast odwołujący stawiając zarzut naruszenia § 44 w zw. z § 84 Regulaminu. W ocenie Komisji brak wydania zarządzenia, o którym mowa w § 44 nie oznacza jednak, że Komisja Dyscyplinarna nie ma prawa stosowania regulacji z Handbook World Rugby. Przepis ten daje organom orzekającym prawo do stosowania powyższej procedury. Powinno to być poprzedzone wydaniem zarządzenia, jednak brak zarządzenia nie umożliwia stosowania Handbook World Rugby.

Zgodzić się należy natomiast z zarzutami odwołania, że wymierzona kara jest zbyt surowa. Aktualnie obowiązujący (od 1 stycznia 2018 roku) Handbook World Rugby Regulacja 17 załącznik 1 (<https://www.world.rugby/handbook/regulations/reg-17/appendix-1>) przewiduje w punkcie 9.12. za czyn określony jako „Stamping or Trampling” czyli „Nadepnięcie lub stratowanie” kary w przedziałach: 2 tygodnie, 8 tygodni, 12 + tygodni, maksymalnie do 52 tygodni.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z przebiegnięciem po tułowie leżącego przeciwnika. Nie jest to zatem nadepnięcie, a przebiegnięcie, przeniesienia całego ciężaru swojego ciała na leżącym przeciwniku. Nie doszło też do przebiegnięcia po ręce lub nodze, a po tułowiu – po żebrach. Z tych przyczyn Komisja Odwoławcza uważa, że kara powinna mieścić się w przedziale 12 tygodni + (powyżej dwunastu tygodni). Komisja Odwoławcza zauważa jednak, na podstawie § 97 ust. 1 Regulaminu, że czyn zabroniony nie miał poważnych następstw dla zdrowia poszkodowanego. Brak jest jakichkolwiek informacji o obrażeniach lub konieczności leczenia.

Wymierzona, w I instancji, kara 9 miesięcy została uznana przez Komisję Odwoławczą za zbyt surową. Jest to kara stanowiąca 75% kary maksymalnej za ten czyn, a jego przebieg, oraz faktyczny brak negatywnych skutków nie stanowił uzasadnienia to wymierzania takiej kary.

Z tych przyczyn Komisja Odwoławcza wymierzyła karę 13 tygodni dyskwalifikacji, liczone od daty popełnienia przewinienia. Kara kończy się z upływem 18 października 2018 roku.

Odwołanie nie zostało uwzględnione w całości, a zatem stosownie do §99 ust. 4 kaucja nie podlega zwrotowi.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Na oryginale właściwe podpisy.

Dnia 1 czerwca 2018 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 czerwca 2018 roku sprawy z odwołania:

Klubu Legia Warszawa

od pkt. 5 Postanowienia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 30 maja 2018 roku

postanawia:

- 1) na podstawie § 101 ust. 1 pkt 2) Regulaminu Dyscyplinarnego zmienić zaskarżone orzeczenie w zaskarżonej części tj. w zakresie pkt. 5 i uchylić pkt 5 zaskarżonego postanowienia w całości;
- 2) na podstawie §99 ust. 4 zarządzić zwrot kaucji na rzecz Klubu Legia Warszawa, w kwocie 300 zł.

Uzasadnienie

1. W pkt. 5 postanowienia z dnia 30 maja 2018 roku Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby postanowiła: „na podstawie § 84 ust. 2 Regulaminu dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby w zw. z art. 249 § 1 i 4, 276 kpk orzeka wobec Klubu Legia Warszawa prowadzącego drużyny żeńskie w rozgrywkach MPK 7 środek zapobiegawczy w postaci odsunięcia od rozgrywek w sezonie 2017/2018”. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że Klub Legia Warszawa dopuścił się wielokrotnego wystawiania w turniejach zawodniczek nieuprawnionych, rozumianego w ten sposób, iż liczba faktycznie grających w drużynie zawodniczek przekraczała określoną regulaminowo i wskazaną na liście liczbę 12 zawodniczek. W uzasadnieniu wymienione turnieje, w których sytuacja taka mogła mieć miejsce.

2. Klub Legia Warszawa wniósł w terminie i należycie opłacił odwołanie, zaskarżając postanowienie z dnia 30 maja 2018 roku w punkcie 5. W odwołaniu argumentowano, że:

- nie została zastosowana prawidłowa procedura (brak przedstawienia zarzutów i niewysłuchanie strony),
- zastosowano środek zapobiegawczy z przekroczeniem celu zabezpieczenia;
- zastosowano środek nieznanymy ustawie.

W uzupełnieniu odwołania wskazano również na sportowy wymiar rywalizacji i na fakt, że brak występu w ostatnim turnieju w dniu 2 czerwca 2018 roku, w sytuacji, gdy zarzuty się nie potwierdzają, będzie miał charakter nieodwracalny.

3. Komisja Odwoławcza uznała, że zasadnicza część argumentacji przedstawionej w odwołaniu nie jest uzasadniona.

§ 84 ust. 2 Regulaminu PZR nakazuje stosowanie KPK odpowiednio, a nie wprost. Oznacza to, w ocenie Komisji, że nie było potrzeby przedstawiania zarzutów oraz wysłuchiwanie strony.

Ponadto Komisja wskazuje, że zgodnie z art. 276 KPK: „Tytułem środka zapobiegawczego można zawiesić oskarżonego w czynnościach służbowych lub w wykonywaniu zawodu albo **nakazać powstrzymanie się od określonej działalności** lub od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów, lub zakazać ubiegania się o zamówienia publiczne na czas trwania postępowania.” KGiD miała zatem prawo nakazać Klubowi odsunięcie od rozgrywek w sezonie 2017/2018, rozumiane jako odsunięcie od rozgrywek, które będą się odbywać po wydaniu postanowienia. Było to nakazanie powstrzymania się od określonej działalności. Art. 276 KPK nie wskazuje zamkniętego katalogu działalności, których można zakazać.

Częściowo uzasadniony jest zarzut przekroczenia celu zabezpieczenia. Stosownie do art. 249 § 1 KPK: „Środki zapobiegawcze można stosować w celu zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania, **a wyjątkowo także w celu zapobiegnięcia popełnieniu przez oskarżonego nowego, ciężkiego przestępstwa**; można je stosować tylko wtedy, gdy zebrane dowody wskazują na duże prawdopodobieństwo, że oskarżony popełnił przestępstwo.” Komisja uznaje jednak, że nie zachodzi wyjątkowa sytuacja, o której mowa w przepisie. Jakkolwiek zakaz byłby teoretycznie dopuszczalny, to jest w niniejszej sprawie niecelowy. W ocenie Komisji w przypadku gry nieuprawnionej zawodniczki w trakcie kolejnego turnieju, na bieżąco powinni reagować sędziowie zawodów. Nie jest natomiast konieczny zakaz o charakterze generalnym. Ponadto, jeśli Klub wystawi do gry nieuprawnione zawodniczki, wówczas poniesie negatywne konsekwencje takiego działania.

Niezależnie od powyższej argumentacji, Komisja przychyliła się do stanowiska Klubu wyrażonego w piśmie stanowiącym uzupełnienie odwołania. Odsunięcie od rozgrywek, czyli faktyczne zakazanie występu w ostatnim turnieju w dniu 2 czerwca 2018 roku, ma charakter nieodwracalny. Jeśli formułowane wobec Klubu zarzuty nie potwierdzą się, zakaz gry w turnieju z dnia 2 czerwca 2018 roku, mógłby mieć istotny wpływ na końcowy wynik rywalizacji. Ponadto Komisja uznaje, że zarzuty formułowane wobec Klubu nie stanowią wystarczającej podstawy do tego, aby Klub oraz jego zawodniczki nie brały udziału w turnieju.

Odwołanie zostało uwzględnione w całości, a zatem kaucja powinna być zwrócona w całości.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Dnia 17 marca 2018 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 marca 2018 roku sprawy z odwołania:

Krzysztofa Serafina

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 21 listopada 2017 roku

postanawia

- 1) na podstawie §101 ust. 1 pkt 1) Regulaminu Dyscyplinarnego utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie w części, tj. w zakresie pkt. 1;
- 2) na podstawie § 101 ust. 1 pkt 2) Regulaminu Dyscyplinarnego zmienić zaskarżone orzeczenie w części, tj. w pkt. 2 i orzec: „Zawiesić wykonanie kary na okres 3 lat, począwszy od dnia 21 listopada 2017 roku, tj. do dnia 21 listopada 2020 roku”.
- 3) na podstawie §101 ust. 1 pkt 4) Regulaminu Dyscyplinarnego uchylić zaskarżone orzeczenie w części tj. w zakresie pkt. 3 i umorzyć postępowanie w sprawie.

Uzasadnienie

1. Orzeczeniem z dnia 21 listopada 2017 roku Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby postanowiła: „1. Nałożyć na obwinionego karę dyskwalifikacji na okres 12 miesięcy; 2. Zawiesić wykonanie kary na okres 2 lat, począwszy od dnia wydania orzeczenia; 3. Nałożyć dodatkową karę pieniężną w wysokości 10.000 zł płatną w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.”

2. Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone przez obwinionego w całości. Odwołanie wniesiono i prawidłowo opłacono w terminie.

W odwołaniu przedstawiono następujące zarzuty:

„Na mocy § 84 ust. 2 Regulaminu w zw. z art. 428 pkt 2 KPK naruszenie przepisów prawa formalnego, które to naruszenie miało wpływ na wynik postępowania, tj.:

i. §84 ust. 2 Regulaminu w zw. z art. 7 KPK poprzez dokonanie dowolnej nie zaś swobodnej oceny materiału dowodowego oraz nierozpatrzenie wszechstronne materiału dowodowego wyrażające się:

- przyznaniem waloru pełnej wiarygodności dokumentom w postaci notatki sędziego głównego zawodów Dariusza Reksa i notatki sędziego bocznego zawodów Mirosława Szczepańskiego, zeznań pisemnych z dn. 8.11.2017 r. świadka Bartosza Marczyńskiego w sytuacji, w której doświadczenie życiowe oraz logiczne rozumowanie wskazuje na to, iż zidentyfikowanie konkretnej osoby w tłumie liczącej co najmniej 50 osób jest wątpliwe, w szczególności w warunkach gwaru,

hałasu oraz chaosu – w tym w szczególności przez sędziów meczu, którzy zobowiązani są pilnować dyscypliny sportowej oraz przestrzegania reguł gry na boisku,

- odmówieniu wiarygodności wyjaśnieniom obwinionego co do przebiegu zdarzenia oraz poprzez błędną interpretację przeprosin złożonych przez Krzysztofa Serafina, które to przeprosiny nie stanowiły przyznania się do winy, a jedynie były aktem przejawu dobrej woli obwinionego podmiotu co do zażegnania sporu,

ii. §84 ust. 2 Regulaminu w zw. z art. 413 § 1 pkt 6 KPK oraz § 15 ust. 6 Regulaminu poprzez:

- niepodanie podstawy prawnej w treści sentencji orzeczenia co do zastosowanej kary pieniężnej, w szczególności poprzez niewskazanie stosownej uchwały Zarządu Związku, ani podstawy konkretnej normy prawnej z części materialnoprawnej Regulaminu, która pozwalałaby zastosować karę pieniężną,

- jak i poprzez niewskazanie § 39 bądź 40 Regulaminu w sentencji w zakresie ewentualnego zbiegu kar głównych i wskazanie która z kar głównych ma zastosowanie, gdzie kary główne przepisane za czyny stypizowane w §46 oraz §66 ust. 2 są dwoma całkowicie różnymi wariantami kary dyskwalifikacji (§ 17 ust. 4 i 5 Regulaminu), a co również przełożyło się na brak uzasadnienia przedmiotowego rozstrzygnięcia.”

3. Zarzuty przedstawione w odwołaniu były częściowo zasadne.

Ma rację obwiniony, że KGiD nie podała w sentencji orzeczenia podstawy prawnej co do zastosowanej kary pieniężnej. Co więcej błąd KGiD nie polegał jedynie na niewskazaniu podstawy prawnej. Gdyby orzeczono prawidłową karę, a jedynie w uzasadnieniu nie wskazano podstawy prawnej takiej kary, wówczas, pomimo naruszenia przepisów, mogłyby nie być konieczne zmienianie bądź uchylanie takiej kary. W niniejszym przypadku jednak KGiD wymierzyła karę, która w ogóle nie jest przewidziana za czyn, którego dopuścił się obwiniony. KGiD wymierzyła zatem karę bez jakiegokolwiek podstawy prawnej. Oczywistym skutkiem takiej sytuacji było uchylene zaskarżonego orzeczenia w pkt. 3 i umorzenie postępowania w tej części, zgodnie z postanowieniami §101 ust. 1 pkt 4) Regulaminu.

Z uwagi na uchylene pkt. 3 orzeczenia KGiD nie ma potrzeby odnoszenia się do zarzutu zawartego w pkt. 2. II. tiret drugie odwołania, gdyż staje się on bezprzedmiotowy.

Na marginesie Komisja Odwoławcza zwraca uwagę, że brak podstawy prawnej do wymierzenia kary pieniężnej wynikał z zaniechania po stronie Zarządu Polskiego Związku Rugby. Stosownie do §15 ust. 6 Regulaminu: „Wysokość kar pieniężnych dla wszystkich szczebli rozgrywek określa Zarząd Związku w drodze uchwały przed rozpoczęciem sezonu rozgrywkowego.” Uchwała ta nie została podjęta.

4. Komisja Odwoławcza uznała za nieuzasadnione zarzuty podniesione w pkt. 2. I. tiret pierwsze i drugie odwołania. Komisja uznaje ustalenia faktyczne dokonane przez KGiD za prawidłowe i przyjmuje je za swoje.

Zarzuty obwinionego koncentrowały się na podważeniu wiarygodności dowodów przeprowadzanych w toku postępowania w I instancji, a w szczególności notatek sędziego głównego oraz sędziego bocznego. Obwiniony wywodził, że sędziowie, którzy powinni być skupieni na zdarzeniach boiskowych, w panującym hałasie, nie byłoby w stanie rozróżnić głosów określonych osób i głosów tych zidentyfikować.

Wszyscy członkowie Komisji są byłymi zawodnikami, dwóch z członków Komisji Odwoławczej było również sędziami z wieloletnim doświadczeniem. Komisja Odwoławcza, opierając się na własnym doświadczeniu życiowym oraz boiskowym, stwierdza, że jest możliwe rozpoznanie z boiska

głosów padających z trybun. Dotyczy to w szczególności głosów osób, które się zna. Nie jest w sprawie sporne, że sędziowie, których notatki wykorzystano w sprawie znają obwinionego.

Podnieść należy, że poza własnymi wyjaśnieniami, obwiniony nie przedstawił żadnych dowodów na to, aby przebieg zdarzeń wyglądał inaczej, niż opisano to w orzeczeniu KGiD. W trakcie posiedzenia Komisji Odwoławczej, obwiniony został zapytany, czy zgłasza jakieś dodatkowe wnioski dowodowe i w odpowiedzi powiedział, że wniosków takich nie zgłasza.

Komisja zauważa, że treść notatek sędziego głównego jak i sędziego bocznego są w istocie zbieżne i wskazują na obwinionego. Ponadto korespondują one z pisemnymi zeznaniami Bartosza Marczyńskiego. Komisja Odwoławcza wie, że Bartosz Marczyński jest członkiem władz (wiceprezesem) Ogniwia Sopot, a zatem klubu, który był przeciwnikiem Budowlanych Łódź SA w trakcie meczu z 4 listopada 2017 roku. Jednakże okoliczność ta sama w sobie, nie może być podstawą do odmowy wiarygodności jego zeznań. Szczególnie w sytuacji, gdy korespondują one z treścią notatek sędziów spotkania, a także w sytuacji, gdy obwiniony nie przedstawił dowodów na odmienny przebieg zdarzeń. Komisja Odwoławcza nie znalazła również żadnych powodów do odmowy wiarygodności notatek sędziów. W sprawie nie pojawiły się żadne okoliczności, z których mogłoby wynikać, że sędziowie podali w swych notatkach nieprawdę. Nie mieli w tym żadnego interesu. Z tej przyczyny ustalenia faktyczne dokonane przez KGiD należało uznać za prawidłowe.

Dowody zostały ocenione z wykorzystaniem reguł wynikających ze stosowanego odpowiednio art. 7 pkp, a zatem na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

5. Komisja uznała, za zasadne wydłużenie o jeden rok okresu próby. Z tej przyczyny, działając na podstawie §101 ust. 1 pkt 2 Regulaminu zmieniono orzeczenie KGiD w pkt. 2 i wykonanie kary zawieszono na okres 3 lat. Zawieszenie kary na okres 3 lat jest możliwe na podstawie §42 ust. 1 i 2 Regulaminu. Kara może być zawieszona na okres od 2 do 5 lat. Biorąc pod uwagę naganne zachowanie obwinionego, Komisja uznała, że okres próby powinien wynosić 3 lata, a nie jedynie minimalny okres 2 lat.

6. Odwołanie nie zostało uwzględnione w całości, a zatem stosownie do §99 ust. 4 kaucja nie podlega zwrotowi.

7. Komisja chce również zauważyć, że niniejsze postępowanie dotyczyło jedynie zachowania zarzucanego obwinionemu. Nie dotyczyło ono żadnych innych ewentualnie występujących uchybień bądź wykroczeń dyscyplinarnych. Jeśli miały one miejsce, to osoby mające taką wiedzę, powinny zgłosić to do Komisji Gier i Dyscypliny PZR. Nie były one natomiast przedmiotem zainteresowania Komisji Odwoławczej w tym postępowaniu i nie miały wpływu na treść orzeczenia.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Na oryginale właściwe podpisy.

Dnia 17 marca 2018 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 marca 2018 roku sprawy z odwołania:

Mirosława Żórawskiego

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 21 listopada 2017 roku

postanawia

- 1) na podstawie §101 ust. 1 pkt 1) Regulaminu Dyscyplinarnego utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie w części, tj. w zakresie pkt. 1;
- 2) na podstawie § 101 ust. 1 pkt 2) Regulaminu Dyscyplinarnego zmienić zaskarżone orzeczenie w części, tj. w pkt. 2 i orzec: „Zawiesić wykonanie kary na okres 3 lat, począwszy od dnia 21 listopada 2017 roku, tj. do dnia 21 listopada 2020 roku”.
- 3) na podstawie §101 ust. 1 pkt 4) Regulaminu Dyscyplinarnego uchylić zaskarżone orzeczenie w części tj. w zakresie pkt. 3 i umorzyć postępowanie w sprawie.

Uzasadnienie

1. Orzeczeniem z dnia 21 listopada 2017 roku Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby postanowiła: „1. Nałożyć na obwinionego karę dyskwalifikacji na okres 12 miesięcy; 2. Zawiesić wykonanie kary na okres 2 lat, począwszy od dnia wydania orzeczenia; 3. Nałożyć dodatkową karę pieniężną w wysokości 10.000 zł płatną w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.”

2. Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone przez obwinionego w całości. Odwołanie wniesiono i prawidłowo opłacono w terminie.

W odwołaniu przedstawiono następujące zarzuty:

„Na mocy § 84 ust. 2 Regulaminu w zw. z art. 428 pkt 2 KPK naruszenie przepisów prawa formalnego, które to naruszenie miało wpływ na wynik postępowania, tj.:

i. §84 ust. 2 Regulaminu w zw. z art. 7 KPK poprzez dokonanie dowolnej nie zaś swobodnej oceny materiału dowodowego oraz nierozpatrzenie wszechstronne materiału dowodowego wyrażające się:

- przyznaniem waloru pełnej wiarygodności dokumentom w postaci notatki sędziego głównego zawodów Dariusza Reksa i notatki sędziego bocznego zawodów Mirosława Szczepańskiego, zeznań pisemnych z dn. 8.11.2017 r. świadka Bartosza Marczyńskiego w sytuacji, w której doświadczenie życiowe oraz logiczne rozumowanie wskazuje na to, iż zidentyfikowanie konkretnej osoby w tłumie liczącej co najmniej 50 osób jest wątpliwe, w szczególności w warunkach gwaru,

hałasu oraz chaosu – w tym w szczególności przez sędziów meczu, którzy zobowiązani są pilnować dyscypliny sportowej oraz przestrzegania reguł gry na boisku,

- odmówieniu wiarygodności wyjaśnieniom obwinionego co do przebiegu zdarzenia oraz poprzez błędną interpretację przeprosin złożonych przez Krzysztofa Serafina, które to przeprosiny nie stanowiły przyznania się do winy, a jedynie były aktem przejawu dobrej woli obwinionego podmiotu co do zażegnania sporu,

ii. §84 ust. 2 Regulaminu w zw. z art. 413 § 1 pkt 6 KPK oraz § 15 ust. 6 Regulaminu poprzez:

- niepodanie podstawy prawnej w treści sentencji orzeczenia co do zastosowanej kary pieniężnej, w szczególności poprzez niewskazanie stosownej uchwały Zarządu Związku, ani podstawy konkretnej normy prawnej z części materialnoprawnej Regulaminu, która pozwalałaby zastosować karę pieniężną,

- jak i poprzez niewskazanie § 39 bądź 40 Regulaminu w sentencji w zakresie ewentualnego zbiegu kar głównych i wskazanie która z kar głównych ma zastosowanie, gdzie kary główne przepisane za czyny stypizowane w §46 oraz §66 ust. 2 są dwoma całkowicie różnymi wariantami kary dyskwalifikacji (§ 17 ust. 4 i 5 Regulaminu), a co również przełożyło się na brak uzasadnienia przedmiotowego rozstrzygnięcia.”

3. Zarzuty przedstawione w odwołaniu były częściowo zasadne.

Ma rację obwiniony, że KGiD nie podała w sentencji orzeczenia podstawy prawnej co do zastosowanej kary pieniężnej. Co więcej błąd KGiD nie polegał jedynie na niewskazaniu podstawy prawnej. Gdyby orzeczono prawidłową karę, a jedynie w uzasadnieniu nie wskazano podstawy prawnej takiej kary, wówczas, pomimo naruszenia przepisów, mogłyby nie być konieczne zmienianie bądź uchylanie takiej kary. W niniejszym przypadku jednak KGiD wymierzyła karę, która w ogóle nie jest przewidziana za czyn, którego dopuścił się obwiniony. KGiD wymierzyła zatem karę bez jakiegokolwiek podstawy prawnej. Oczywistym skutkiem takiej sytuacji było uchylene zaskarżonego orzeczenia w pkt. 3 i umorzenie postępowania w tej części, zgodnie z postanowieniami §101 ust. 1 pkt 4) Regulaminu.

Z uwagi na uchylene pkt. 3 orzeczenia KGiD nie ma potrzeby odnoszenia się do zarzutu zawartego w pkt. 2. II. tiret drugie odwołania, gdyż staje się on bezprzedmiotowy.

Na marginesie Komisja Odwoławcza zwraca uwagę, że brak podstawy prawnej do wymierzenia kary pieniężnej wynikał z zaniechania po stronie Zarządu Polskiego Związku Rugby. Stosownie do §15 ust. 6 Regulaminu: „Wysokość kar pieniężnych dla wszystkich szczebli rozgrywek określa Zarząd Związku w drodze uchwały przed rozpoczęciem sezonu rozgrywkowego.” Uchwała ta nie została podjęta.

4. Komisja Odwoławcza uznała za nieuzasadnione zarzuty podniesione w pkt. 2. I. tiret pierwsze i drugie odwołania. Komisja uznaje ustalenia faktyczne dokonane przez KGiD za prawidłowe i przyjmuje je za swoje.

Zarzuty obwinionego koncentrowały się na podważeniu wiarygodności dowodów przeprowadzanych w toku postępowania w I instancji, a w szczególności notatek sędziego głównego oraz sędziego bocznego. Obwiniony wywodził, że sędziowie, którzy powinni być skupieni na zdarzeniach boiskowych, w panującym hałasie, nie byłiby w stanie rozróżnić głosów określonych osób i głosów tych zidentyfikować.

Wszyscy członkowie Komisji są byłymi zawodnikami, dwóch z członków Komisji Odwoławczej było również sędziami z wieloletnim doświadczeniem. Komisja Odwoławcza, opierając się na własnym doświadczeniu życiowym oraz boiskowym, stwierdza, że jest możliwe rozpoznanie z boiska

głosów padających z trybun. Dotyczy to w szczególności głosów osób, które się zna. Nie jest w sprawie sporne, że sędziowie, których notatki wykorzystano w sprawie znają obwinionego.

Podnieść należy, że poza własnymi wyjaśnieniami, obwiniony nie przedstawił żadnych dowodów na to, aby przebieg zdarzeń wyglądał inaczej, niż opisano to w orzeczeniu KGiD. W trakcie posiedzenia Komisji Odwoławczej, obwiniony został zapytany, czy zgłasza jakieś dodatkowe wnioski dowodowe i w odpowiedzi powiedział, że wniosków takich nie zgłasza.

Komisja zauważa, że treść notatek sędziego głównego jak i sędziego bocznego są w istocie zbieżne i wskazują na obwinionego. Ponadto korespondują one z pisemnymi zeznaniami Bartosza Marczyńskiego. Komisja Odwoławcza wie, że Bartosz Marczyński jest członkiem władz (wiceprezesem) Ogniwia Sopot, a zatem klubu, który był przeciwnikiem Budowlanych Łódź SA w trakcie meczu z 4 listopada 2017 roku. Jednakże okoliczność ta sama w sobie, nie może być podstawą do odmowy wiarygodności jego zeznań. Szczególnie w sytuacji, gdy korespondują one z treścią notatek sędziów spotkania, a także w sytuacji, gdy obwiniony nie przedstawił dowodów na odmienny przebieg zdarzeń. Komisja Odwoławcza nie znalazła również żadnych powodów do odmowy wiarygodności notatek sędziów. W sprawie nie pojawiły się żadne okoliczności, z których mogłoby wynikać, że sędziowie podali w swych notatkach nieprawdę. Nie mieli w tym żadnego interesu. Z tej przyczyny ustalenia faktyczne dokonane przez KGiD należało uznać za prawidłowe.

Dowody zostały ocenione z wykorzystaniem reguł wynikających ze stosowanego odpowiednio art. 7 pkp, a zatem na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

5. Komisja uznała, za zasadne wydłużenie o jeden rok okresu próby. Z tej przyczyny, działając na podstawie §101 ust. 1 pkt 2 Regulaminu zmieniono orzeczenie KGiD w pkt. 2 i wykonanie kary zawieszono na okres 3 lat. Zawieszenie kary na okres 3 lat jest możliwe na podstawie §42 ust. 1 i 2 Regulaminu. Kara może być zawieszona na okres od 2 do 5 lat. Biorąc pod uwagę naganne zachowanie obwinionego, Komisja uznała, że okres próby powinien wynosić 3 lata, a nie jedynie minimalny okres 2 lat.

6. Odwołanie nie zostało uwzględnione w całości, a zatem stosownie do §99 ust. 4 kaucja nie podlega zwrotowi.

7. Komisja chce również zauważyć, że niniejsze postępowanie dotyczyło jedynie zachowania zarzucanego obwinionemu. Nie dotyczyło ono żadnych innych ewentualnie występujących uchybień bądź wykroczeń dyscyplinarnych. Jeśli miały one miejsce, to osoby mające taką wiedzę, powinny zgłosić to do Komisji Gier i Dyscypliny PZR. Nie były one natomiast przedmiotem zainteresowania Komisji Odwoławczej w tym postępowaniu i nie miały wpływu na treść orzeczenia.

Orzeczenie jest prawomocne stosownie do § 102 Regulaminu.

Na oryginale właściwe podpisy.

**PROTOKÓŁ POSIEDZENIA
KOMISJI ODWOŁAWCZEJ PZR
ORAZ
KOMISJI GIER I DYSCYPLINY PZR
Z DNIA 10 LUTEGO 2018**

Komisja Odwoławcza w składzie:

Leszek Zabłocki – Przewodniczący
Wojciech Gulski - członek

Komisja Gier i Dyscypliny w składzie:

Bartosz Marczyński – Przewodniczący,
Robert Popławski – członek,
Jarosław Ostrowski – członek,

1. omówienie technicznych aspektów przekazania akt postępowania z I instancji do Komisji Odwoławczej

Przedstawiciele obu Komisji ustalili sposób udostępnienia akt postępowania wraz z odwołaniem do Komisji Odwoławczej.

2. Wprowadzenie pouczeń o przysługujących prawach i obowiązkach w postępowaniu dyscyplinarnym.

Przedstawiciele obu Komisji uznali za celowe i konieczne przypomnienie o prawach i obowiązkach osób ukaranych w postępowaniu kartkowym. Jako sposób pouczenia wskazano na komunikat zamieszczony na stronie PZR oraz przesłany do Klubów, za pośrednictwem Biura PZR.

Nadto obie Komisje zwrócić się z prośbą do Kolegium Sędziów PZR o zamieszczenie w protokole meczowym – raporcie sędziego o wykluczeniu definitywnym, informacji o prawie ukaranego zawodnika do złożenia pisemnych wyjaśnień do KGiD w terminie 48 godzin od ukarania.

3. sprawa udostępniania Komisjom materiałów wideo

Przedstawiciele Komisji omówili problemy w uzyskaniu materiałów wideo ze spotkań, które są przedmiotem rozpoznania w sprawach dyscyplinarnych.

Ustalono, iż należy zwrócić się do Zarządu PZR z wnioskiem o wprowadzenie pilotażowo do Regulaminu Ekstraligi Rugby już w sezonie 2018, a w dalszej kolejności do pozostałych lig, obowiązku nagrywania przez gospodarza meczu, spotkań, w sposób nieprzerwany każdej połowy meczu oraz w razie potrzeby również dogrywek, w jakości HD, w sposób zapewniający śledzenie gry. Nadto zobowiązanie Klubów do przechowywania nagrań przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy od nagrania oraz udostępniania Komisji Gier i Dyscypliny oraz Komisji Odwoławczej na każde żądanie. Nie wykonanie obowiązku byłoby zagrożone karą finansową.

Przedstawiciele Komisji uważają, że przy obecnym rozwoju i dostępności techniki nagranie meczu nie stanowi problemu.

4. Sprawa powołania instytucji Rzecznika Dyscyplinarnego PZR

Przedstawiciele Komisji omówili sprawę powołania Rzecznika Dyscyplinarnego PZR, który na wstępnym etapie funkcjonowania tej instytucji zyskał by uprawnienie do zaskarżania orzeczeń KGiD oraz KO w imieniu PZR i Kolegium Sędziów.

W dalszej kolejności Rzecznik Dyscyplinarny powinien przejmować uprawnienia i obowiązki KGiD związane ze wszczęciem i prowadzeniem postępowań przygotowawczych.

Finalnie rolę „śledczą” wykonywał by Rzecznik a Komisje stały by się organami wyłącznie orzekającymi.

Przedstawiciele obu Komisji zwracają się do Zarządu PZR z wnioskiem o podjęcie prac nad projektem przepisów powołania Rzecznika Dyscyplinarnego PZR.

5. Przedstawiciele Komisji omówili problemy orzecznicze w szczególności pod kątem luk w przepisach oraz niedostosowania przepisów PZR do wymogów World Rugby. Ustalono, iż obie Komisje wypracują wspólnie projekt zmian do Regulaminu Dyscyplinarnego, który przedstawiony zostanie Walnemu Zgromadzeniu Delegatów PZR.

6. Zwrócić się do Zarządu PZR z wnioskiem o wydanie przepisów określających kary zgodnie z §15 ust. 6 Regulaminu Dyscyplinarnego.

7. Sprawa dostępu do informacji o zawieszeniach zawodników oraz ilości przewinień
Zwrócić się do Zarządu PZR o udostępnienie, wraz z okresową aktualizacją, listy zawodników posiadających licencje (XV i 7) a nadto o publikację listy wraz z naniesionymi adnotacjami o okresie zawieszenia, ilości przewinień, na stronie PZR.

Na tym posiedzenie zakończono.

Dnia 10 lutego 2018 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Wiesław Piotrowicz
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 stycznia 2018 roku sprawy z odwołania:

Rugby Club Lechia Gdańsk

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 29 września 2017 roku

postanawia

- 1) na podstawie §101 ust. 1 pkt 1) Regulaminu Dyscyplinarnego utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie w części, tj. w punkcie 1 i punkcie 2;
- 2) na podstawie §101 ust. 1 pkt 2) Regulaminu Dyscyplinarnego zmienić pkt 3 zaskarżonego orzeczenia na treść: „Ekwiwalent za wyszkolenie Jerzego Wojnicza wynosi 1000 zł. MKS Ogniwo Sopot jest zobowiązane do zapłaty na rzecz RC Lechia Gdańsk kwoty 1000 zł tytułem ekwiwalentu za wyszkolenie Jerzego Wojnicza.”
- 3) na podstawie §101 ust. 1 pkt 2) Regulaminu Dyscyplinarnego dodać do zaskarżonego postanowienia pkt 4 o treści „Ekwiwalent za wyszkolenie Patryka Sakwy wynosi 1000 zł. MKS Ogniwo Sopot jest zobowiązane do zapłaty na rzecz RC Lechia Gdańsk kwoty 1000 zł tytułem ekwiwalentu za wyszkolenie Patryka Sakwy.”;
- 4) na podstawie §99 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego zwrócić RC Lechia Gdańsk kaucję w wysokości 300 zł.

Uzasadnienie

1. Postanowieniem z dnia 29 września 2017 roku, KGiD PZR określiła, że Jerzy Wojnicz i Patryk Sakwa są zawodnikami Klubu MKS Ogniwo Sopot. Wskazano również, że ekwiwalent za wyszkolenie wynosi 0 zł. KGiD ustaliła, że obaj zawodnicy nie mieli ukończonych 15 lat życia, a zatem stosownie do wzorów określonych w Przepisach PZR ekwiwalent za ich wyszkolenie wynosi 0 zł.

2. Odwołanie od orzeczenia KGiD wniósł RC Lechia Gdańsk. Głównym zarzutem odwołania było twierdzenie o błędnie ustalonym wieku Patryka Sakwy, który w ocenie klubu miał już ukończone 15 lat.

3. Komisji Odwoławcza przeprowadziła uzupełniające postępowanie dowodowe i zbadała licencje zawodnicze obu zawodników. Odwołanie Lechii Gdańsk okazało się w znacznej części skuteczne. Obaj zawodnicy zmienili barwy klubowe we wrześniu 2017 roku. Jak wynika z licencji zawodniczych szkolenie w RC Lechia Gdańsk rozpoczęli:

- Jerzy Wojnicz – 21 października 2015 roku;
- Patryk Sakwa – 17 września 2016 roku.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że KGiD PZR zastosowała niewłaściwe przepisy Regulaminu PZR. § 35 ust. 7 Regulaminu i zawarty tam wzór ma zastosowanie jedynie w sytuacji, w której barwy klubowe zmienia zawodnik będący na poziomie 3 (czyli w wieku od 16 lat i jeden dzień do 23 lat – ust. 4 lit c) w § 35), a ponadto był szkolny od 1 lub 2 poziomu w jednym klubie. W niniejszej sprawie taka sytuacja nie ma miejsca, gdyż obaj zawodnicy rozpoczęli szkolenie i zmienili barwy klubowe będąc na poziomie 2, tj. w przedziale wiekowym od 12 lat i jeden dzień do 16 lat.

Zgodnie z §35 ust. 1 Przepisów PZR Klub odstępujący ma prawo do ekwiwalentu w przypadku zmiany przez jego zawodnika barw klubowych. Obaj zawodnicy, urodzeni w 2002 roku, spełniali warunki do zakwalifikowania ich do poziomu szkolenia, o którym mowa w §35 ust. 4 lit. b) Regulaminu PZR, gdyż wiek zawodnika mieścił się w przedziale 12 lat i jeden dzień do 16 lat. Zgodnie z §35 ust. 6 lit b) wartość opłat za każdy rozpoczęty rok szkolenia zawodnika wynosi 500 zł.

Zgodnie z §35 ust. 5 Regulaminu PZR proces szkolenia jest dokumentowany licencją zawodniczą. Patryk Sakwa został zarejestrowany 17 września 2016 roku, a Jerzy Wojnicz 21 października 2015 roku. Zmiana barw klubowych nastąpiła we 29 września 2017 roku. Obaj zawodnicy byli zatem szkoleni przez RC Lechia Gdańsk przez niecałe dwa lata.

Skoro opłata za każdy rozpoczęty rok szkolenia zawodnika z przedziału 12 – 16 lat wynosi 500 zł, to za niepełne dwa lata szkolenia ekwiwalent wynosi po 1000 zł za każdego zawodnika.

Niniejsze orzeczenie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Dnia 29 grudnia 2017 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Andrzej Kopyt
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 grudnia 2017 roku sprawy z odwołania:

Wojciecha Twarowskiego

postanawia na podstawie §101 ust. 1 pkt 2 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby zmienić orzeczenie Komisji Gier i Dyscypliny z dnia 30 października 2017 roku i orzec wobec zawodnika MKS Pogoń Aventa Siedlce Wojciecha Twarowskiego (nr licencji 7857) karę dyskwalifikacji w wymiarze 6 meczów.

Uzasadnienie

1. Orzeczeniami z dnia 30 października 2017 roku KGiD PZR ukarała zawodnika MKS Pogoń Aventa Siedlce Wojciecha Twarowskiego karą dyskwalifikacji 6 miesięcy.

2. Zawodnik wniósł w terminie odwołania. Zarzuty odwołania opierają się na analizie filmu, który był również przedmiotem oceny KGiD.

3. W ocenie Komisji Odwoławczej odwołanie zawodnika, w zakresie w jakim kwestionuje ustalenia faktyczne Komisji Gier i Dyscypliny nie było skuteczne. Należy zgodzić się ze stanowiskiem KGiD, że film jest bardzo słabej jakości i na jego podstawie nie można dokonywać stanowczych ustaleń odnośnie do zachowania zawodnika. Film nie może zatem stanowić podstawy do zmiany ustaleń faktycznych KGiD, które to ustalenia Komisja Odwoławcza akceptuje.

4. Pomimo akceptacji ustaleń faktycznych KGiD Komisja Odwoławcza uznała wymierzoną karę za zbyt surową. Szczególnie w sytuacji, gdy uwzględnia się §17 ust. 5 Regulaminu Dyscyplinarnego. Z uwagi na przerwę w rozgrywkach, kara 6 miesięcy oznaczałaby w praktyce zawieszenie zawodnika do sierpnia 2018 roku.

KGiD oparła się m. in. na Wymiarze kar za przewinienia zgodny z rekomendacją World Rugby (Regulacja 17) z marca 2015 roku. W punkcie 10.4(a) za uderzenie dłonią, pięścią lub ręką przewidziano kary od 2 do 52 tygodni, przy czym wskazano, że kara 52 tygodni jest karą maksymalną, a kara 8 tygodni jest karą wysoką. W ocenie Komisji Odwoławczej zawodnikowi należy się kara wysoka. Biorąc jednak pod uwagę długą przerwę w rozgrywkach, Komisja uznała za zasadne wymierzenie kary obejmującej określoną liczbę meczów. Liczba 6 meczów odpowiada karze określonej w „karomierzu” jako kara wysoka.

Niniejsze orzeczenie jest ostateczne.

Odwołanie nie zostało uwzględnione w całości, a zatem kaucja nie podlega zwrotowi.

Dnia 27 grudnia 2017 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Andrzej Kopyt
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 grudnia 2017 roku sprawy z odwołania:

Rugby Club Arka Rumia

od dwóch Orzeczeń Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 25 października 2017 roku

postanawia na podstawie §101 ust. 1 pkt 3 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby:

- 1) uchylić w całości orzeczenie Komisji Gier i Dyscypliny PZR z dnia 25 października 2017 roku w sprawie dyskwalifikacji Krzysztofa Szpaka, nr licencji 4750;
- 2) uchylić w całości orzeczenie Komisji Gier i Dyscypliny PZR z dnia 25 października 2017 roku w sprawie dyskwalifikacji Pawła Grzenkowicza, nr licencji 4342;
- 3) przekazać obie sprawy do ponownego rozpoznania Komisji Gier i Dyscypliny PZR.

Uzasadnienie

1. Orzeczeniami z dnia 25 października 2017 roku KGiD PZR ukarała zawodników RC Arka Rumia karami dyskwalifikacji wynoszącymi odpowiednio: Krzysztof Szpak 7 meczy, Paweł Grzenkowicz 4 mecze. KGiD wskazała, że minimalna kara wynosiła 3 mecze dyskwalifikacji, a z uwagi na charakter popełnionych czynów, kary powinny być wyższe. Ustalenia w obu sprawach zostały dokonane na podstawie protokołu pomeczowego oraz raportu sędziego.

2. Oba orzeczenia zaskarżył klub, dla którego grają zawodnicy, tj. RC Arka Rumia.

W ocenie Komisji Odwoławczej klub może wnieść odwołanie od orzeczenia wydanego wobec jego zawodnika.

Zgodnie z §99 ust. 1 Regulaminu odwołanie przysługuje stronom. Stosownie do §93 ust. 1 Regulaminu stroną jest podmiot, którego praw i obowiązków dotyczy postępowanie. Stronami mogą być osoby fizyczne i prawne wymienione w §2 Regulaminu, w tym klubu sportowe.

W ocenie Komisji Odwoławczej sprawa, w wyniku której może dojść lub dochodzi do dyskwalifikacji zawodnika, dotyczy praw i obowiązków klubu, którego zawodnik ten jest członkiem, lub którego barwy reprezentuje. W ocenie Komisji działanie klubu w interesie zawodnika (wniesienie odwołania na jego korzyść) i uiszczenie kaucji, jest czymś całkowicie naturalnym i świadczy ponadto o prawidłowej współpracy na linii klub – zawodnik.

3. W obu odwołaniach zarzucono KGiD oparcie się na bardzo ograniczonym materiale dowodowym, tj. jedynie na podstawie protokołu pomeczowego oraz raportu sędziego. Zarzucono pominięcie materiału filmowego z meczu, na którym były widoczne oba zdarzenia, za które zawodnicy otrzymali czerwone kartki.

Gdyby orzeczone kary dyskwalifikacji były w wysokości kar minimalnych za czerwoną kartę, Komisja uznałaby odwołania za niezasadne. Biorąc jednak pod uwagę, że kary zostały podwyższone, ponad minimum, przy czym w wypadku Krzysztofa Szpaka o 4 mecze, Komisja uważa, że KGiD powinna skorzystać z dostępnego materiału dowodowego. W tym celu KGiD mogła wezwać zawodników lub klub do złożenia wyjaśnień lub dowodów. Zgodnie z §45 ust. 3 Regulaminu Dyscyplinarnego, komisja dyscyplinarna może wezwać zawodnika celem złożenia wyjaśnień w terminie 14 od dnia ukarania czerwoną kartką.

Protokoły oraz wyjaśnienia sędziego, na których oparła się KGiD są bardzo skrótowe i nie opisują całego zdarzenia. Zarzuty i twierdzenia zawarte w odwołaniu powinny być zatem rozpoznane przez KGiD z uwzględnieniem filmów dokumentujących przebieg obu zdarzeń. O ile będzie pozwolą na to zgłoszone przez stronę dowody, KGiD przy ponownym rozpoznaniu sprawy powinna dokładnie opisać przebieg obu zdarzeń.

Niniejsze orzeczenie jest ostateczne.

Kaucja nie podlega zwrotowi, gdyż odwołania nie zostały uwzględnione w całości.

Dnia 27 grudnia 2017 roku

ORZECZENIE

w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Andrzej Kopyt
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2017 roku sprawy z odwołania

Krystiana Pogorzelskiego

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 7 listopada 2017 roku

postanawia

na podstawie par. 101 ust. 1 pkt 2 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby zmienić orzeczenie Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 7 listopada 2017 roku i ukarać Krystiana Pogorzelskiego (nr licencji 5384) karą dyskwalifikacji w wymiarze 4 meczów ligowych.

Uzasadnienie

Komisja Gier i Dyscypliny PZR orzeczeniem z dnia 7 listopada 2017 roku ukarała Krystiana Pogorzelskiego karą dyskwalifikacji wynoszącą 4 miesiące.

Kwestia biegu kary dyskwalifikacji wymierzonej w miesiącach jest regulowana w par. 17 ust. 5 Regulaminu. Wynika z niego, że w jeżeli kara dyskwalifikacji nie przekracza 6 miesięcy, do okresu jej wykonywania nie wlicza się okresu przerwy pomiędzy rundami sezonu rozgrywkowego, w którym rozpoczęto jej wykonywanie.

Oznaczałoby to, że bieg kary rozpocząłby się faktycznie w marcu 2018 roku, a zakończył w lipcu 2018 roku, co oznacza dyskwalifikację na całą rundę rozgrywek.

Komisja Odwoławcza podziela w zasadniczej części argumentację KGiD, uważa jednak, że kara dyskwalifikacji wynosząca faktycznie całą rundę rozgrywek byłaby jednak zbyt surowa. Z tego powodu kara została ustalona w wymiarze 4 meczów ligowych.

Niniejsze orzeczenie jest ostateczne.

Dnia 7 listopada 2017 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Andrzej Kopyt
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 listopada 2017 roku sprawy z odwołania:

Rzemieślniczego Klubu Sportowego Juvenia Kraków

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 17 października 2017 roku

postanawia

na podstawie §99 ust. 5 w zw. z a §99 ust. 2 i 3 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby pozostawić odwołanie Rzemieślniczego Klubu Sportowego Juvenia Kraków bez rozpoznania.

Uzasadnienie

1. Komisja Gier i Dyscypliny PZR, postanowieniem z dnia 17 października 2017 roku wydanym w sprawie nieodbytych w dniach 24 września i 7 października 2017 roku meczy w ramach Ekstraligi Rugby pomiędzy drużynami Juvenii Kraków i Ognia Sopot postanowiła:

- 1) zweryfikować zawody jako przegrane walkowerem przez drużynę Juvenii Kraków;
- 2) ustalić punktację meczu:
  - plus 5 punktów dla Ognia Sopot (25:0 w małych punktach);
  - minus 1 punkt dla Juvenii Kraków (0:25 w małych punktach).
- 3) odstąpić od obciążania klubu Juvenia Kraków karą regulaminową.

2. Orzeczenie KGiD zostało doręczone klubowi Juvenia Kraków w dniu 19 października 2017 roku. Zgodnie z § 99 ust. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego odwołanie składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Jednocześnie, zgodnie z § 99 ust. 3 Regulaminu rozpatrzenie odwołania uzależnione jest od wpłacenia, w tym samym 14 dniowym terminie, kaucji pieniężnej. Obu czynności, tj. zapłaty kaucji i złożenia odwołania należy dokonać w 14 dniowym terminie.

Zgodnie z §99 ust. 5 Regulaminu odwołanie, które nie zostało złożone w terminie i w tym czasie nieopłacone, nie podlega rozpoznaniu.

3. Termin na złożenie i opłacenie odwołania minął 2 listopada 2017 roku.

Odwołanie zostało złożone 2 listopada 2017 roku, a zatem w terminie. Kaucja została wpłacona 3 listopada 2017 roku, a zatem już po upływie terminu. Skoro kaucja nie została opłacona w terminie, odwołanie, zgodnie z §99 ust. 5 Regulaminu nie podlega rozpoznaniu.

4. Komisja Odwoławcza zauważa na marginesie, że w odwołaniu zaskarżono orzeczenie KGiD jedynie w pkt. 1, tj. w zakresie w jakim zweryfikowano zawody jako przegrane walkowerem przez

drużynę Juvenii Kraków. Zakres zaskarżenia jest jednoznaczny i wynika zarówno z tytułu odwołania jak i z wniosku o uchylenie zaskarżonego orzeczenia. Orzeczenie KGiD nie zaskarżono natomiast w pkt. 2, tj. w zakresie ustalenia punktacji meczu. Orzeczenie KGiD byłoby zatem ostateczne w pkt. 2, nawet gdyby odwołanie wniesiono prawidłowo.

W ocenie Komisji Odwoławczej, nawet gdyby odwołanie zostało wniesione poprawnie, to w przypadku jego uwzględnienia punktacja przyznana za mecz nie mogłaby ulec zmianie, a zatem zmienia nie mogłaby również ulec sytuacja w tabeli Ekstraligi Rugby.

Niniejsze orzeczenie jest ostateczne.

Dnia 18 lipca 2017 roku

ORZECZENIE

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Andrzej Kopyt
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 lipca 2017 roku wniosku Komisji Gier i Dyscypliny z dnia 17 lipca 2017 roku o wyrażenie zgody na przedłużenie postępowania dyscyplinarnego do trzech miesięcy

postanawia

na podstawie §79 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby, wyrazić zgodę na przedłużenie postępowania dotyczącego nieodbytego meczu II ligi z dnia 1 lipca 2017 roku pomiędzy RC Częstochowa, a Biało Czarni Nowy Sącz do trzech miesięcy.

Uzasadnienie

Zgodnie z §79 Regulaminu Dyscyplinarnego Komisja Odwoławcza, na wniosek KGiD, może przedłużyć termin na zakończenie postępowania. Komisja uznała wniosek z dnia 17 lipca 2017 roku za uzasadniony, z uwagi na trwający sezon urlopowy oraz konieczność zgromadzenia obszernego materiału dowodowego.

Dnia 30 czerwca 2017 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Andrzej Kopyt
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2017 roku sprawy z odwołania:
Zbigniewa Górniewicza

od Orzeczenia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 8 czerwca 2017 roku

postanawia na podstawie §101 ust. 1 pkt 3 4 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby uchylić zaskarżone orzeczenie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2017 roku, KGiD PZR ukarała Zbigniewa Górniewicza, na podstawie §66 Regulaminu Dyscyplinarnego karą dyskwalifikacji na okres jednego roku.

W uzasadnieniu wskazano, że Zbigniew Górniewicz umieścił na portalu Facebook swoje zdjęcie w stroju reprezentacji Polski w rugby, masce zbrodniarza wojennego. Zdjęcie wykonano w trakcie wyjazdu kadry narodowej juniorów do lat 18, gdzie obwiniony pełnił funkcję kierownika reprezentacji.

W odwołaniu zarzucono:

- brak wyznaczenia posiedzenia, a tym samym brak możliwości obrony;
- brak wskazania konkretnej podstawy prawnej, gdyż §66 Regulaminu zawiera trzy podpunkty, a w teorii, każdy z nich mógłby mieć w sprawie zastosowanie;
- pominięcie wyjaśnień obwinionego, że to nie on zamieścił na portalu zdjęcia;
- brak pouczenia o możliwości złożenia wniosku o dobrowolne poddanie się karze.

Komisja Odwoławcza uznała część zarzutów za uzasadnione i z tego powodu postanowienia uchylić orzeczenie KGiD i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

Ma rację skarżący, że nie została dostatecznie wyjaśniona podstawa prawna, w oparciu, o którą wymierzono karę. Istotnie w §66 Regulaminu są trzy ustępy i przewidywane przez nie kary wynoszą odpowiednio:

- karę dyskwalifikacji od 1 miesiąca do 1 roku oraz karę pieniężną;
- karę dyskwalifikacji od 3 miesięcy do 2 lat lub karę wykluczenia z PZR;
- karę dyskwalifikacji do 6 miesięcy oraz karę pieniężną.

§66 ust. 3 Regulaminu przewiduje maksymalną karę niższą, niż orzeczona wobec obwinionego. W przypadku wymierzenia kary przy ponownym rozpoznaniu sprawy, KGiD dokładnie

wskaże podstawę wymierzenia kary, ze wskazaniem konkretnej jednostki redakcyjnej, tj. zarówno paragrafu jak i w razie potrzeby konkretnego ustępu tekstu.

Ponadto KO zauważa, że zapisy z §66 ust. 1 i ust. 3 przewidują obligatoryjnie karę pieniężną obok kary dyskwalifikacji. Wskazuje na to użyty spójnik „oraz”, który oznacza obowiązek orzeczenia zarówno dyskwalifikacji jak i kary pieniężnej.

Zasadny był również zarzut pozbawienia możliwości obrony. W §72 ust. Regulaminu zapisana jest reguła jawności postępowania, a w ust. 2 pkt. 1 udział we wszystkich fazach postępowania.

W 73 ust. 1 jest mowa o prawie czynnego udziału w postępowaniu, co obejmuje składnia wniosków i wyjaśnień. Wnioski i wyjaśnienia mogą być składane również ustnie, w trakcie posiedzenia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy KGiD wyznaczy termin posiedzenia i zawiadomi o nim obwinionego umożliwiając mu stawiennictwo i czynny udział w posiedzeniu. KO zaznacza, że jest to prawo obwinionego, a nie obowiązek, a zatem gdy prawidłowo zawiadomiony obwiniony się nie stawi, KGiD ma prawo prowadzić postępowanie i wydać orzeczenie pod jego nieobecność.

Nie był w ocenie KO uzasadniony zarzut, zgodnie z którym to nie obwiniony umieścił zdjęcia na portalu społecznościowym. Odpowiedzialność obwinionego nie wynika z faktu, że zdjęcia pojawiły się na portalu. Odpowiedzialność obwinionego wynika z faktu, że będąc członkiem kadry narodowej jako jej kierownik, w trakcie wyjazdu zagranicznego, w miejscu publicznym, w stroju reprezentacji narodowej, będąc w masce zbrodniarza wojennego, wykonywał gest nazistowskiego pozdrowienia. To jest podstawa faktyczna odpowiedzialności, a nie umieszczenie zdjęcia na Facebooku.

KGiD powinna to wziąć pod uwagę, przy ponownym rozpatrywaniu sprawy.

Okoliczność, że zdjęcie umieszczono na portalu społecznościowym pozwala na bezsporne ustalenie, że czyn taki miał miejsce i może być pomocne przy ustalaniu wymiaru kary. Podkreślić należy również, że udostępniony KO zrzut z ekranu został wykonany 34 minuty po zamieszczeniu zdjęcia, co oznacza, że znajdowało się ono na portalu co najmniej przez ten czas, przy czym doświadczenie życiowe nakazuje stwierdzić, że był to okres dłuższy.

Nie był również uzasadniony zarzut związany z brakiem pouczenia o możliwości dobrowolnego poddania się karze. KGiD nie ma obowiązku formułowania takiego pouczenia.

Zgodnie z §94 ust. 1 Regulaminu, obwiniony może taki wniosek złożyć, jest to jego uprawnienie.

Jeśli przy ponownym rozpoznaniu sprawy obwiniony złoży skonkretyzowaną propozycję wymiaru kary, KGiD rozważy, czy wniosek taki uwzględnić.

KO wskazuje jednak, że zgodnie z §94 ust. 2 Regulaminu KGiD może uwzględnić wniosek jedynie wówczas, gdy okoliczności popełnienia przewinienia nie budzą wątpliwości, cele postępowania zostaną osiągnięte, a wysokość kary będzie adekwatna do wagi przewinienia dyscyplinarnego

Kaucja nie podlega zwrotowi, gdyż odwołanie nie zostało uwzględnione w całości. Głównym żądaniem odwołania była zmiana orzeczenia KGiD.

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie.

Na oryginale właściwe podpisy

Dnia 19 kwietnia 2017 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Andrzej Kopyt
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2017 roku odwołania Pana Jakuba Bobruka, nr licencji 4123, od postanowienia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 9 kwietnia 2017 roku

postanawia

- na podstawie §101 ust. 1 pkt 4 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby uchylić w całości orzeczenie Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 9 kwietnia 2017 roku i umorzyć postępowanie w całości;
- na podstawie §99 ust. 4 Regulaminu zwrócić w całości uiszczonej kaucję.

UZASADNIENIE

1. Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby orzeczeniem z dnia 9 kwietnia 2017 roku ukarała Jakuba Bobruka karą dyscyplinarną dyskwalifikacji w wymiarze dwóch meczów mistrzowskich za „dopuszczenie się gry niebezpiecznej w postaci ataku na głowę rywala” w trakcie meczu pomiędzy Budowlanymi Lublin i Lechią Gdańsk w dniu 2 kwietnia 2017 roku. Kara została wymierzona w oparciu o §45 ust. 1b Regulaminu. Komisja oparła swoje ustalenia faktyczne na podstawie jednego zapisu video z meczu.

2. W ocenie Komisji Odwoławczej KGiD błędnie oceniła zebrany w sprawie materiał dowodowy, a ponadto nie podjęła próby zgromadzenia innych dowodów.

Film, na którym oparła się KGiD został nagrany z boku rucka. Nie widać na nim czy J. Bobruk istotnie atakuje głowę rywala. Widoczny jest jedynie ruch noga. Komisja Odwoławcza uzyskała dodatkowe nagranie spornej sytuacji oraz oświadczenia sędziów prowadzących zawody.

Podkreślić należy, iż w odległości jednego metra od J. Bobruka znajdował się sędzia główny zwodów - Hubert Bedyński, a w odległości 5 metrów, na linii autowej, sędzia asystent - Andrzej Pantoł.

W ocenie obu sędziów zachowanie J. Bobruka stanowiła próbę zagrzebania piłki nogą w rucku. Piłka była przykryta nogą innego zawodnika Budowlanych. Nie był to natomiast atak na głowę zawodnika Lechii. W trakcie meczu nie odgwiszono ponadto gry faul J. Bobruka w tej sytuacji.

Podkreślić należy, iż obaj sędziowie znajdowali się tuż obok akcji i jak widać na obu filmach obserwowali zachowanie zawodników. W ocenie Komisji Odwoławczej nie jest możliwe stwierdzenie, aby J. Bobruk zaatakował głowę zawodnika Lechii jedynie na podstawie nagrania video, z którego nie wynika jednoznacznie, aby do takiego ataku doszło.

3. Dodatkowo należy wskazać, iż w decyzji KGiD wskazano niewłaściwą podstawę prawną ukarania zawodnika tj. §45 ust. 1b Regulaminu. Przepis ten ma zastosowanie jeśli zawodnik został ukarany w trakcie meczu czerwoną kartką. Jak wskazano powyżej sędzia nie odgwizdał przewinienia zawodnika Budowlanych, ani tym bardziej nie ukarał go karą indywidualną.

4. Wskazać należy również, iż decyzja KGiD została wydana z naruszeniem §72 ust. 1 Regulaminu, gdyż zawodnikowi nie zapewniono prawa do obrony.

W decyzji KGiD nie zawarto również pouczenia o możliwości odwołania się wraz z oznaczeniem terminu i organu odwoławczego, co stanowi naruszenie §98 ust. 4 pkt 7 Regulaminu.

5. Mając powyższe na uwadze, wobec stwierdzenia braku podstaw do ukarania Jakuba Bobruka postępowanie należało umorzyć.

6. Orzeczenie Komisji Odwoławczej Polskiego Związku Rugby jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie. Odwołanie zostało uwzględnione w całości, a zatem stosownie do §99 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR kaucja podlega zwrotowi.

-Na oryginale właściwe podpisy-

Dnia 3 listopada 2016 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Andrzej Kopyt
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2016 roku odwołania Pana Wojciecha Kuteli, nr licencji 5697, od postanowienia Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby z dnia 8 września 2016 roku

postanawia

- na podstawie §101 ust. 1 pkt 1 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie w całości.

UZASADNIENIE

1. Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby orzeczeniem z dnia 8 września 2016 roku nie uwzględniła wniosku Wojciecha Kuteli o zawieszenie pozostałej części kary dyscyplinarnej w wymiarze dyskwalifikacji na okres 24 miesięcy, orzeczonej przez KGiD PZR w dniu 28 lipca 2015 roku.

Kara dyskwalifikacji została orzeczona za czyn Wojciecha Kuteli polegający na tym, że zawodnik w dniu 12 lipca 2015 roku, w Gnieźnie, podczas turnieju finałowego Mistrzostw Polski Seniorów 7, w trakcie meczu pomiędzy zespołami Husar Bolesławiec i Tytan Gniezno, będąc zawodnikiem rezerwowym, przebywającym poza boiskiem, wbiegł na murawę, dobiegł do zawodnika Tytana Gniezno Sebastiana Graczyka i uderzył go pięścią w twarz. Na skutek uderzenia zawodnik Tytana doznał złamania przegrody szczękowej oraz podoczodołowej.

KGiD uznała, iż wniosek Wojciecha Kuteli nie zasługuje na uwzględnienie. W orzeczeniu z dnia 8 września 2016 roku wskazano na bardzo dużą szkodliwość czynu oraz wysokość nałożonej kary. Zwrócono uwagę na sposób popełnienia przewinienia przez obwinionego, który wbiegł jako rezerwowym na boisko podczas meczu i uderzył zawodnika drużyny przeciwnej powodując u niego wielomiejscowe złamania. W ocenie KGiD dotychczasowe zachowanie obwinionego, już po popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego, było poprawne. W ocenie organu I instancji nie była to jednak przesłanka wystarczająca do zawieszenia reszty kary.

2. Komisja Odwoławcza w pełni akceptuje stanowisko KGiD.

Tryb zawieszenia kary uregulowany jest w §43 ust. 1 i 2 Regulaminu Dyscyplinarnego w zw. z §42 RG.

Przepisy te stanowią

- §43 1. „Na wniosek zawodnika organ dyscyplinarny może zawiesić bieg kary dyskwalifikacji okresowej, po odbyciu jej połowy. Przepis §42 Regulaminu stosuje się odpowiednio, przy czym okres zawieszenia nie może być krótszy niż okres kary, jaki pozostał do wykonania.

2. „Przy rozpatrywaniu wniosku o zawieszenie dalszego biegu wykonywania kary dyskwalifikacji organ dyscyplinarny bierze pod uwagę tryb życia ukaranego i jego zachowanie w trakcie odbywania kary oraz stanowisko macierzystego klubu.”

- §42 ust. 1: „Organ orzekający może zawiesić wykonanie kary dyskwalifikacji o wymiarze do 5 lat lub odsunięcia od udziału w nie większej niż 10 liczbie zawodów, jeżeli uzna to za celowe z uwagi na zaistniałe okoliczności i dotychczasową postawę osoby, która popełniła wykroczenie.”

Upływ połowy kary jest zatem warunkiem koniecznym jej zawieszenia, ale nie jest warunkiem wystarczającym.

Z przepisów wynika uprawnienie organów dyscyplinarnych do zwieszenia biegu kary dyskwalifikacji. Nie jest to obowiązek organów dyscyplinarnych. Przy rozpatrywaniu wniosku należy wziąć pod uwagę tryb życia ukaranego, jego zachowanie w trakcie odbywania kary oraz stanowisko macierzystego klubu. Nie można jednak zapominać, iż zgodnie ze stosowanym odpowiednio §42 ust. 1 RD zawieszenie kary może nastąpić, jeśli organ orzekający uzna to za celowe z uwagi na zaistniałe okoliczności o dotychczasową postawę osoby, która popełniła wykroczenie.

KGiD uznała, iż zawieszenie kary nie jest celowe i Komisja Odwoławcza podziela to stanowisko.

Zasadniczym motywem takiego rozstrzygnięcia jest wysoka szkodliwość popełnionego czynu.

Rugby jest sportem kontaktowym, w związku czym, zdarza się, że na boisku dochodzi do różnego rodzaju pozaregulaminowych konfrontacji pomiędzy zawodnikami. Czym innym jest jednak zwarcie dwóch zawodników np. po zbyt wysokiej szarży jednego z nich, a czym innym wbiegnięcie na boisko rezerwowego zawodnika, który uderza pięścią w twarz zawodnika drużyny przeciwnej. Zachowanie takie jest nieakceptowana i będzie przez organy dyscyplinarne z całą surowością zwalczane. Czyn Wojciecha Kuteli w żadnym wypadku nie wynikał z dynamicznej sytuacji boiskowej, nie był reakcją obronną. Zawodnik nie brał udziału w grze. Jako zawodnik rezerwowego nie miał prawa opuścić wyznaczonej strefy.

Nie można zgodzić się z pełnomocnikiem zawodnika, który stwierdza w odwołaniu iż „szkodliwości w zasadzie nie stopniuje się”, kwestionując twierdzenie KGiD o „bardzo dużej szkodliwości”.

Przeciwnie, stosowane w niniejszym postępowaniu pomocniczo prawo karne przewiduje stopniowanie szkodliwości czynu. Przesłanki oceny stopnia szkodliwości czynu wyznaczone zostały w art. 115 § 2 Kodeksu karnego. „Stopień społecznej szkodliwości czynu jest tą immanentną cechą czynu, która pozwala na odróżnienie czynów błahych od poważnych i uznanie za przestępstwo tylko takich, które faktycznie i realnie szkodzą określonym dobrom jednostki, bądź dobru społecznemu. Ta zmienna cecha czynu, który formalnie wyczerpuje wszystkie znamiona danego typu czynu zabronionego, podlega indywidualnemu stopniowaniu i w zależności od konkretnych okoliczności podmiotowych, jak i przedmiotowych może być bądź to znikoma, bądź nieznaczna, bądź w końcu

wysoka lub nawet szczególnie wysoka." (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 stycznia 2005 roku, sygn. akt II AKa 455/04).

Wysokiej szkodliwości czynu nie rekompensuje zachowanie zawodnika po popełnieniu czynu, ani stanowisko klubu. Okoliczność, iż Wojciech Kutela pracuje z młodzieżą, nieodpłatnie, w swoim wolnym czasie, nie jest niczym niezwykłym w środowisku polskiego rugby.

W ocenie organów dyscyplinarnych Wojciech Kutela powinien odbyć całą orzeczoną karę. Żadne z okoliczności przedstawionych we wniosku nie pozwalają na uznanie, iż zawieszenie kary byłoby celowe.

Stanowisko Komisji nie oznacza, iż w przypadku popełnienia czynu takiego, jak wnioskodawca, nie jest w ogóle możliwe zawieszenie kary. Komisja stwierdza jedynie, iż okoliczności przedstawione przez zawodnika nie uzasadniają jej zawieszenia.

3. Na marginesie Komisja wskazuje, iż odwołanie powinno być skierowane do Komisji Odwoławczej PZR, a nie do Zarządu PZR. Tryb składania odwołania opisano w pouczeniu orzeczenia KGiD z dnia 8 września 2016 roku, wynika on również z Regulaminu Dyscyplinarnego.

Złożenie pełnomocnictwa przed organami Polskiego Związku Rugby, nie podlega opłacie skarbowej. Postępowanie dyscyplinarne nie jest postępowaniem w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej.

4. Orzeczenie Komisji Odwoławczej Polskiego Związku Rugby jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie. Odwołanie nie zostało uwzględnione, a zatem stosownie do §99 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR kaucja nie podlega zwrotowi.

-Na oryginale właściwe podpisy-

Dnia 20 października 2016 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Andrzej Kopyt
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 października 2016 roku sprawy z odwołania Rzemieślniczego Klubu Sportowego „Juvenia” od postanowienie Komisji Gier i Dyscypliny PZR z dnia 5 września 2016 roku w sprawie potwierdzenia uprawnienia do gry w reprezentacji Polski zawodnika Artura Fursenko nr licencji 6425

postanawia

- 1) podjąć postępowanie w sprawie;
- 2) na podstawie §101 ust. 1 pkt 2 Regulaminu Dyscyplinarnego zmienić zaskarżone postanowienie i potwierdzić uprawnienie zawodnika Artura Fursenko nr licencji 6425 do gry w reprezentacji Polski;
- 3) zwrócić Rzemieślniczemu Klubowi Sportowemu „Juvenia” kaucję w wysokości 300 zł.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 września 2016 roku odmówiono Arturowi Fursenko potwierdzenia uprawnienia do gry w reprezentacji Polski. RKS Juvenia w terminie złożył odwołanie od powyższego postanowienia.

Warunki, jakie powinny być spełnione, aby zawodnik mógł ubiegać się o grę w reprezentacji kraju zrzeszonego w World Rugby określają przepisy World Rugby w Sekcja 3 Przepis 8.

Konieczne jest:

- spełnienie warunku pozytywnego - minimum 36 kolejnych miesięcy pobytu w danym kraju, poprzedzających ustalenie prawa do gry w reprezentacji;
- brak warunku negatywnego - brak dotychczasowych występów w reprezentacji innego kraju w rugby 15 lub 7 osobowym jak również w drugiej reprezentacji narodowej („next senior”).

Spełnienie warunku pozytywnego nie było w sprawie sporne i zostało wykazane stosownymi dokumentami.

Spór powstał co do tego jak należy traktować rozegranie przez Artura Fursenko dwóch meczy w reprezentacji Ukrainy U20. W celu rozstrzygnięcia tego problemu należało poddać odpowiedniej interpretacji przepisu zawarty w punkcie 8.3. regulacji III przepisów World Rugby, zgodnie z którym (w oparciu o polskie oficjalne tłumaczenie): „W ramach niniejszego regulaminu stwierdza się, że zawodnik rozegrał mecze w pierwszej reprezentacji narodowej w XV lub w drugiej reprezentacji narodowej w XV w danej federacji (kraj), jeśli: d) tenże zawodnik został powołany, do ekipy do lat 20, aby reprezentować federację (kraj), **która uprzednio uznała tę ekipę, jako drugą reprezentację narodową w XV** a tenże zawodnik był członkiem ekipy, która uczestniczyła w ramach World Rugby Junior World Championship, World Rugby Junior World Trophy lub Turnieju Sześciu Narodów do lat 20 i był obecny na meczu rozegranym przez ekipę, jako zawodnik, zawodnik rezerwowy, zawodnik rezerwowo czasowo i momencie meczu miał wiek dojrzałości”.

Ukraina nie zgłosiła swojej reprezentacji U20 jako drugiej reprezentacji narodowej w XV (ang. Men's Next Senior National Representative Team).

W związku z tym, fakt rozegrania przez Artura Fursenko dwóch meczy w reprezentacji Ukrainy U20 nie może stanowić przeszkody w potwierdzeniu jego uprawnienia do gry w reprezentacji Polski. Nie zmienia tego również fakt, iż jeden z meczy był rozegrany przeciwko reprezentacji Szwajcarii zgłoszonej jako druga reprezentacja tego kraju ani rozgranie meczy pod egidą FIRA-AER (obecnie RE).

Stanowisko Komisji Odwoławczej jest zbieżne z opinią uzyskaną od przedstawiciela Rugby Europe dotyczącą wykładni opisanego wyżej przepisu.

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie.

- Na oryginale właściwe podpisy -

Dnia 19 października 2016 roku

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Odwoławcza Polskiego Związku Rugby w składzie:

1. Przewodniczący – Leszek Zabłocki
2. Członek – Andrzej Kopyt
3. Członek – Wojciech Gulski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 października 2016 roku sprawy z odwołania:

- Gnieźnieńskiego Klubu Rugby Tytana Gniezno;
- Klubu Sportowego Posnania Poznań

od punktu 5. postanowienie Komisji Gier i Dyscypliny PZR z dnia 7 czerwca 2016 roku roku w sprawie nałożenia kar finansowych

postanawia

- 1) na podstawie §101 ust. 1 pkt 4 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby uchylić zaskarżone postanowienie w pkt. 5;
- 2) umorzyć postępowanie w sprawie w powyższym zakresie;
- 3) zwrócić Gnieźnieńskiemu Klubowi Rugby Tytana Gniezno kwoty 2.000 zł tytułem uiszczonej kary;
- 4) zwrócić Gnieźnieńskiemu Klubowi Rugby Tytana Gniezno oraz Klubowi Sportowemu Posnania Poznań kwoty po 300 zł tytułem uiszczonej kaucji za rozpatrzenie odwołania.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2016 roku, w punkcie 5, KGiD PZR ukarała, na podstawie §47 Regulaminu Dyscyplinarnego kluby Tytan Gniezno i Posnania Poznań grzywną w wysokości po 2.000 zł „uznając, iż osoby funkcyjne w klubach Posnania Poznań oraz Tytan Gniezno ponoszą odpowiedzialność za brak zachowania należytego porządku i bezpieczeństwa po meczu”. Mecz między tymi drużynami odbył się w ramach turnieju organizowanego w Lubinie.

Oba kluby w terminie wniósł odwołanie. W obu odwołaniach podniesiono, iż obowiązek zachowania porządku i bezpieczeństwa obciąża klub gospodarza – organizatora, a nie kluby przyjezdne.

Komisja Odwoławcza przychyliła się do stanowiska wyrażonego w obu odwołaniach.

Należy podkreślić, iż §47 RD ani zbliżony do niego treścią §48 RD nie nakładają na żaden podmiot obowiązku zapewnienia porządku i bezpieczeństwa po meczu. Przepisy te nakładają jedynie sankcję (karę) za niewykonanie obowiązku wynikającego z innego przepisu.

Przepisem, który nakłada obowiązek zapewnienia porządku jest z kolei §20 pkt d) Przepisów PZR, zgodnie z którym: „Gospodarze muszą wywiązywać się z następujących obowiązków: zapewnić porządek przed, w czasie i po imprezie.”

Przepis ten w sposób oczywisty koresponduje z §47 ust. 1 RD, zgodnie z którym: „Za brak należytego porządku lub bezpieczeństwa na stadionie przed, w czasie lub po zawodach wymierza się karę pieniężną od 1.000 do 5.000 zł.”

Tylko gospodarz zawodów może naruszyć obowiązek, o którym mowa w §20 pkt d) Przepisów PZR, a zatem tylko klub gospodarza (organizatora) może być ukarany w oparciu o §47 ust. 1 KD.

Klub drużyny przyjezdnej nie ma faktycznych, technicznych ani prawnych możliwości do zapewnienia bezpieczeństwa i porządku przed, w trakcie oraz po meczu.

Z tej przyczyny za wykroczenia dyscyplinarne, które miały miejsce w dniu 2 kwietnia 2016 roku w Lubinie nie mogą być ukarane kluby Tytana Gniezno, ani Posnani Poznań. Za wykroczenia dyscyplinarne ukarano osoby, które w nich uczestniczyły, natomiast nawet jeśli osoby te pełniły określone funkcje w obu klubach, brak jest podstaw do karania klubów.

Komisja chce również zauważyć, iż brak jest podstaw do karania organizatora – gospodarza. Zapewnienie porządku w rozumieniu §20 lit d) Przepisów PZR dotyczy przede wszystkim niedopuszczenia kibiców, lub innych osób niewymienionych w protokole meczowym na pole gry oraz w pobliże ławek rezerwowych. Gospodarz ma również obowiązek zapewnienia porządku na trybunach i niedopuszczenia do konfrontacji np. pomiędzy kibicami przeciwnych drużyn. Nie sposób jest natomiast wymagać od gospodarza zawodów aby zapobiegł konfrontacjom, jakie czasem mają miejsce na boisku rugby pomiędzy zawodnikami.

Z uwagi na uwzględnienie obu odwołań w całości konieczny był zwrot kaucji, na podstawie §99 ust. 4 RD.

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie.

Na oryginale właściwe podpisy

02.10.2016

ZARZĄDZENIE

Na podstawie paragrafu 85 ust 2 oraz paragrafu 92 ust.2.4 pkt4 Przewodniczący Komisji Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby zarządza:

1. Wszcząć postępowanie wyjaśniające w sprawie podejrzenia naruszenie regulaminu licencyjnego dla trenerów paragraf 8 punkty 1,2,3,4,5 udział zespołu w meczu ligowym bez szkoleniowca z ważną licencją
2. Postępowanie dotyczy meczu rozegranego 25.09.2016 pomiędzy zespołami Posnania Poznań a Alfą Bydgoszcz
3. Określić procedurę postępowania – przepisy PZR
4. Zobowiązać KS Posnania Poznań do złożenia wyjaśnień, zakreślając 14 dniowy termin na wykonanie zobowiązania
5. Termin rozpoznania wyznaczyć po wpływie

UZASADNIENIE

Na podstawie wpisu do protokołu meczowego w miejscu trenera Pana Sebastiana Chwaszcza bez podania numeru licencji (w wykazie trenerów na stronie PZR posiadających ważną licencję trenerską nazwisko Pana Chwaszcza nie figuruje) zachodzi podejrzenie złamania regulaminu licencyjnego. Wzywa się KS Posnania do złożenia wyjaśnień.

Maciej Powąła-Niedźwiecki
Przewodniczący KGiD

- na oryginale właściwe podpisy -

Rugby Białystok

ORZECZENIE
w sprawie gry nieuprawnionego zawodnika

Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby, w składzie:

1. Przewodniczący KGiD – Maciej Powąła-Niedźwiecki
2. Członek KGiD – Przemysław Plewiński
3. Członek KGiD – Robert Popławski

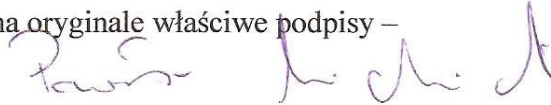
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 września zawodnika Adama Litwińczuka w meczach Rugby Białystok – Frogs Warszawa oraz AZS AWF Warszawa – Rugby Białystok postanawia:

1. Na podstawie Regulaminu Dyscyplinarnego PZR paragraf 53 zweryfikować wymienione mecze, jako przegrane walkowerem przez drużynę Rugby Białystok.
2. Na podstawie pkt. V d) i Ve) Regulaminu II ligi ustalić punktację meczu:
  - a) Rugby Białystok – Frogs Warszawa 0:25, Rugby Białystok –1 punkt, Frogs Warszawa +5
  - b) AZS AWF Warszawa – Rugby Białystok 25:0, AZS AWF Warszawa +5 punktów, Rugby Białystok -1 punkt.
3. Na podstawie §40 Przepisów Polskiego Związku Rugby ustalić termin zapłaty przez Rugby Białystok kary regulaminowej w łącznej wysokości 1000 zł, na 14 dni od doręczenia niniejszego
4. Postanowienia, pod rygorem odsunięcia od rozgrywek.

UZASADNIENIE

Do KGiD wpłynęła informacja Kierownika Wyszkożenia PZR pana Macieja Misiaka o grze w wymienionych meczach zawodnika Adama Litwińczuka. Wymieniony nie był uprawniony do gry zgodnie z regulaminem II ligi paragraf II punkt 4. Ze względu na współpracę klubu, wyrażenie skruchy oraz zobowiązanie do przestrzegania regulaminów i przepisów KGiD odstąpiła od dalszych sankcji regulaminowych.

- na oryginale właściwe podpisy -

POUCZENIE:

Od niniejszego orzeczenia dyscyplinarnego, stronom przysługuje odwołanie do organu II instancji – Komisji Odwoławczej Polskiego Związku Rugby, które winno zostać złożone w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (doręczenie za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres Klubu macierzystego). Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu I instancji i winno ono spełniać wymogi określone w §99 ust. 3 Regulaminu dyscyplinarnego (wplacenie kaucji pieniężnej w wysokości

30 września 2016 roku

Legia Warszawa

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby, w składzie:

1. Przewodniczący – Maciej Powała - Niedźwiecki
2. Sekretarz – Robert Popławski
3. Członek KGiD – Przemysław Plewiński

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 września 2016 roku, sprawy przeciwko Panu Łukaszowi Zimnemu (nr licencji 6659), na podstawie przepisu §97 ust. 1, § 98 ust. 3, § 45 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby, nakłada na Pana Łukasza Zimnego (nr licencji 6659) karę dyscyplinarną dyskwalifikacji w wymiarze 4 (słownie: czterech) meczów ligowych (pucharowych).

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego postępowania dotyczącego Pana Łukasza Zimnego, Komisja Gier i Dyscypliny ustaliła następujący stan faktyczny:

w dniu 24 września 2016 roku w Warszawie, podczas meczu II ligi rugby pomiędzy zespołami Legia Warszawa i Frogs Warszawa Pan Łukasz Zimny dopuścił się kopnięcia przeciwnika leżącego w przegrupowaniu w plecy.

Komisja ustaliła powyższe na podstawie protokołu pomeczowego, raportu sędziego głównego.

Przepis §45 1b przewiduje karę dyskwalifikacji w wymiarze przynajmniej 2 meczy. Na podstawie § 39 ust. 1 i 2 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby Komisja Gier i Dyscypliny orzeka uwzględniając stopień zawinienia, społecznej szkodliwości czynu oraz roli wychowawczej jaką kara ma przynieść. W ocenie Komisji zachowanie zawodnika nosi znamiona dokonanego z pełnym rozeznaniem i premedytacją. Po zapoznaniu się z dokumentacją pomeczową, KGiD uznała Pana Łukasza Zimnego winnym przewinienia dyscyplinarnego i za to, na podstawie stosownych przepisów orzekła jak w sentencji.

Podpisy:

- na oryginale właściwe podpisy -

POUCZENIE:

Od niniejszego orzeczenia dyscyplinarnego, stronom przysługuje odwołanie do organu II instancji – Komisji Odwoławczej Polskiego Związku Rugby, które winno zostać złożone w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (doreczenie za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres Klubu macierzystego). Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu I instancji i winno ono spełniać wymogi określone w §99 ust. 3 Regulaminu dyscyplinarnego (wpłacenie kaucji pieniężnej w wysokości 300 zł) oraz określone w §100 ust. 1 Regulaminu dyscyplinarnego (oznaczenie organu odwoławczego, oznaczenie strony wnoszącej odwołanie, sprecyzowanie zarzutów wraz z ich uzasadnieniem, żądanie strony wnoszącej, podpis skarżącego).

Złożenie odwołania nie wstrzymuje wykonania nałożonej kary (§45 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR).

29 września 2016 roku

Legia Warszawa

30 wrzesień 2016

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby, w składzie:

1. Przewodniczący – Maciej Powała - Niedźwiecki
2. Sekretarz – Robert Popławski
3. Członek KGiD – Przemysław Plewiński

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 września 2016 roku, sprawy przeciwko Panu Tomaszowi Wosińskiemu (nr licencji 0095), na podstawie przepisu §97 ust. 1, § 98 ust. 3, § 45 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby, nakłada na Pana Tomasza Wosińskiego (nr licencji 0095 karę dyscyplinarną dyskwalifikacji w wymiarze 5 (słownie: pięciu) meczów mistrzowskich (pucharowych).

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego postępowania dotyczącego Pana Łukasza Zimnego, Komisja Gier i Dyscypliny ustaliła następujący stan faktyczny:

w dniu 24 września 2016 roku w Warszawie, podczas meczu II ligi rugby pomiędzy zespołami Legia Warszawa i Frogs Warszawa Pan Tomasz Wosiński dopuścił się nadeptnięcia leżącego przeciwnika na głowę.

Komisja ustaliła powyższe na podstawie protokołu pomeczowego, raportu sędziego głównego.

Przepis §45 1b przewiduje karę dyskwalifikacji w wymiarze przynajmniej 2 meczy. Na podstawie § 39 ust. 1 i 2 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby Komisja Gier i Dyscypliny orzeka uwzględniając stopień zawinienia, społecznej szkodliwości czynu oraz roli wychowawczej jaką kara ma przynieść. W ocenie Komisji zachowanie zawodnika nosi znamiona dokonanego z pełnym rozeznaniem i premedytacją. Po zapoznaniu się z dokumentacją pomeczową, KGiD uznała Pana Tomasza Wosińskiego winnym przewinienia dyscyplinarnego i za to, na podstawie stosownych przepisów orzekła jak w sentencji.

Podpisy:

- na oryginale właściwe podpisy -

POUCZENIE:

Od niniejszego orzeczenia dyscyplinarnego, stronom przysługuje odwołanie do organu II instancji – Komisji Odwoławczej Polskiego Związku Rugby, które winno zostać złożone w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (doręczenie za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres Klubu macierzystego). Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu I instancji i winno ono spełniać wymogi określone w §99 ust. 3 Regulaminu dyscyplinarnego (wpłacenie kaucji pieniężnej w wysokości 300 zł) oraz określone w §100 ust. 1 Regulaminu dyscyplinarnego (oznaczenie organu odwoławczego, oznaczenie strony wnoszącej odwołanie, sprecyzowanie zarzutów wraz z ich uzasadnieniem, żądanie strony wnoszącej, podpis skarżącego).

Złożenie odwołania nie wstrzymuje wykonania nałożonej kary (§45 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego PZR).